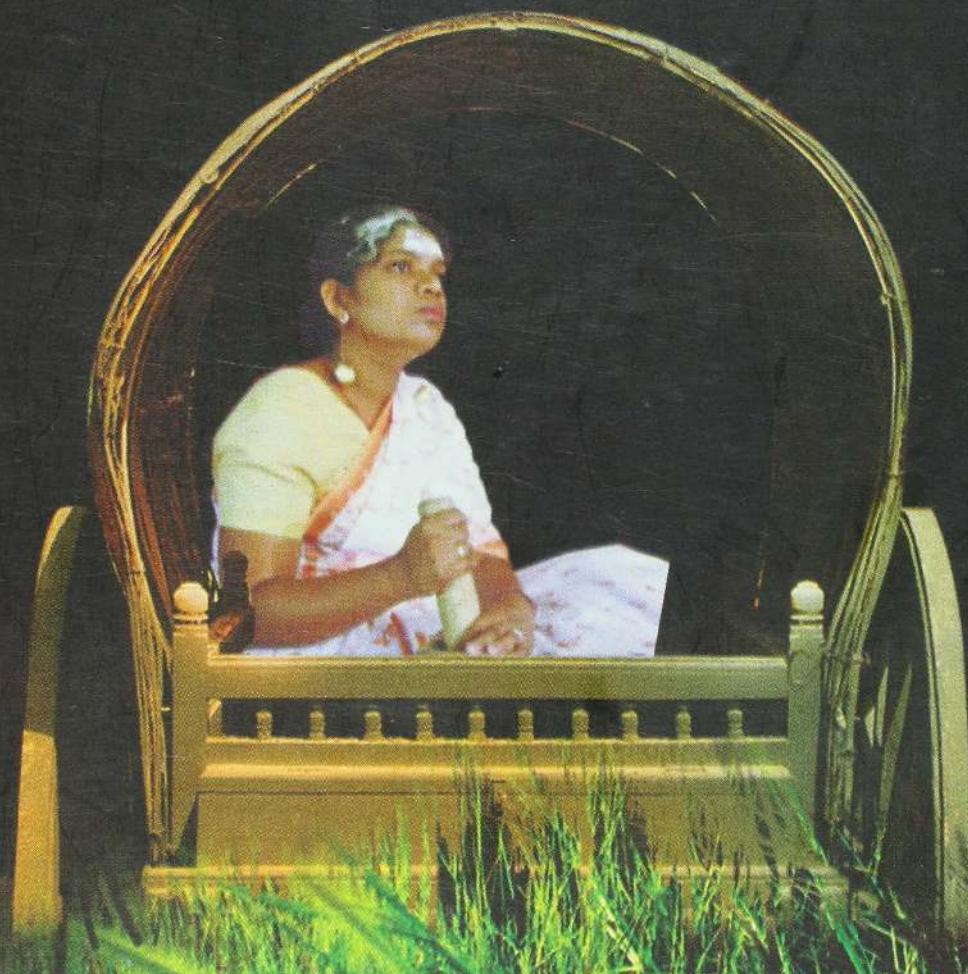

திருப்பழகாம்

ஓரு சுருக்க வரலாறு

ஆ.மு.சி.வெலழகன்

திருப்பூரம்

- ஒரு சுநக்க வரலாறு

ஆ.மு.சி. வேலழகனின் நால்கள்

தீயும் தென்றலும் - கவிதை - 1972

சாதியா சதியா - உரைநடை - 1973

உருவங்கள் மாணிடராய் - கவிதை - 1994

கமக நிலா - சிறுகதை - 1996

வேலழகன் அரங்கக் கவிதைகள் - 1996

விழியும் வழியும் - கவிதை - 2001

மூங்கில் காடு - சிறுகதை - 2001 (M.Phil ஆய்வு பேராசிரியர் - சோ இளங்கோவன், பச்சையப்பன் கல்லூரி தமிழ்நாடு)

சில்லிக்கொடி ஆற்றங்கரை - 2004 (இலங்கை இலக்கியப் பேரவை விருது, M.Phil ஆய்வு - பேராசிரியர். இரா கோவிந்தன் தஞ்சைப்பல்கலைக்கழகம் தமிழ்நாடு)

இவர்கள் மத்தியிலே - நாவல் - 2006

கோடாமை சான்றோர்க்கணி - நாவல் (கிழக்கு மாகாண இலக்கிய விருது பெற்றது)

செங்காந்தள் - கவிதை - 2006

(இலங்கை அரச சாகித்திய விருது பெற்றது)

கேட்டுப் பெற்ற வரம் - சிறுகதை - 2007

திருப்பூர் மாவட்ட புதையல்லி

திருப்பூர் மாவட்ட புதையல்லி

வெளிசீல - 46

எழுத்தாளர் உனக்குவிபு மையம்

WRITERS MOTIVATION CENTRE

கிள. 64, குதிர்காமர் வீதி, அம்சநகர்,
மட்டக்களப்பு, இலங்கை.

T. P. : 065-2226658, 077-6041503

e-mail: okkunaa@yahoo.com

திருப்பழகாம் - ஒரு சுருக்க வரலாறு

•
- ஆ.மு.சி. வேலழகன் -

•
வெளியீடு :

எழுத்தாளர் உளக்குவிப்பு மையம்

(பிரியா பிரசுரம் - 46)

•
முதற் பதிப்பு :

செப்டம்பர் - 2008

•
ஆட்டை வடிவமைப்பு :

சி. பாலேந்திரா

•
கண்ணி வடிவமைப்பு :

ஜெல்லா காதர் முகையதீன்

•
அச்சுப்பதிப்பு :

ஏ.ஜே.

•
விலை : ரூபா - 250/-

ISBN : 978 - 955 - 8715 - 51 - 2

வித்தீபாலுபதி

வெள்ளை வாத்தமிழ் நூல்கள்

காணிக்கை மலர்கள்

என்னை விட இரண்டு மூன்று வயதில் மட்டுமே

முதியவரானாலும், என்மீது தூயினும் மேலான

அன்பு காட்டி எனது எழுத்திலக்கியத்துறையிலும்

தனிப்பட்ட வாழ்க்கையிலும் அக்கறை கொண்டு

எனக்கோர் வழிகாட்டியாக ஆசானாக என்னற்ற

உதவி ஒத்தாசைகளை எந்நிலையிலும்

முகங்கோணாது எதுவித உள்நோக்கமுமில்லாது

செய்து வருபவரும் நாடறிந்த பழம்பெரும்

எழுத்தாளரும், பத்திரிகை ஆசிரியரும், முன்னாள்

மேலதிக அரசாங்க அதிபருமான அன்புப்

பெருந்தகை அன்புமணி ஜயாவின் பாதங்களுக்கே

இந்நாலினைக் காணிக்கை மலர்களாகக்

குவிக்கின்றேன்.

பொருளடக்கம்

அணிந்துரை
என்னுரை
பதிப்புரை
இலக்கியக் கூற்றுக்கள்
பூர்வீக வரலாறு
வயல்வளம்
கல்வி வளர்ச்சி
ஆலய வரலாறு
சமூக வரலாறு
பாரம்பரியச் சிறப்பு
மக்கள் மாண்பு
நீர்ப்பாசனம்
மருத்துவத்துறை
கலை இலக்கியத்துறை
வரலாற்றுச் சிறப்புத் தகவல்கள்
அனுபந்தம்
புள்ளிவிபரங்கள்
பாடசாலை அதிபர், ஆசிரியர்கள்
அரசு அலுவலர்கள், பிற உத்தியோகத்தர்கள்
ஆலயப் படங்கள்
கல்கலூகள்
தரைத்தோற்றப் படங்கள்

வாழிய வேலழகன் வைரத்தமிழ்!

வேலழகன் தமிழ் வெல்லும்!

பாலழகும் தேனழகும் பிறர் படைப்பார் தமிழில்!

கிவரோ

வேலழகும் வெந்தழலழகும் படைத்தார்

தமிழினக்தின் உள்ளிருக்கும்

பாழ் வெறியர் வீழதற்கே!

சாதியைம் பொல்லாச் சனியோடு உறவுடையார்

வீதியிலே கிணிவந்தால் வெட்டுண்டு வீழ்வார்

வேலாலே அல்ல - வாளாலே அல்ல

வேலழகன் தமிழாலே!

சீர்திருக்தம் வேலழகன் சிந்தனை!

போராட்டம் அவர் புனித வழி!

நற்றமிழ் நடையும் நரம்பெலாம் சூடேற்றும்

சொற்றொடர் அழகும் அவர் சொத்து!

வாழிய வேலழகன் வைரத்தமிழ் என்போம்!

கவிஞர் காசி. ஆனந்தன்

12-07-1992

அணிந்துரை

ந. துங்கள்பவரி பி.ஏ. (தொல்.) சிறப்பு,
முன்னாள் கலாசார உத்தியோகத்தர், நல்லையா வீதி, மட்டக்களப்பு.

பழம்பெரும் கிராமங்களில் ஒன்றான திருப்பழகாமம், வயல்வளம் நிரம்பியது. தமிழனர்வும், சமய உணர்வும், நிறைந்த மக்களைக் கொண்டது. பாரம்பரியச் சிறப்பும், பண்பாட்டு விழுமியங்களும் கொண்ட இக்கிராமத்தைப் பற்றி இதுவரை வரலாற்று நூல்கள் எதுவும் வெளிவந்ததாகத் தெரியவில்லை.

முதன் முறையாக, திருப்பழகாமத்தைத் தன் அன்னையாகக் கருதுகின்ற, பிரபல எழுத்தாளர் ஆ.மு.சி.வேலழகன் இக்கிராமம் பற்றிய நூலை எழுதியுள்ளார். நீண்ட நாட்களாக வரலாற்றுத் தகவல்களைத் தேடிச் சேகரித்து, அவற்றுள் முக்கியமானவற்றை மட்டும் தெரிந்து நூலாக்கியுள்ளார்.

- இத்தகவல்கள் பின்வரும் அத்தியாயங்களாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன.
- (i) இலக்கியக் கூற்றுகள் (ii) பூர்வீக வரலாறு (iii) வயல் வளம்
 - (iv) கல்வி வரலாறு (v) ஆலய வரலாறு (vi) சமூக வரலாறு
 - (vii) பாரம்பரியச் சிறப்பு (viii) மக்கள்மாண்பு (ix) நீர்ப்பாசனம்
 - (x) மருத்துவத்துறை (xi) கலைஇலக்கியத்துறை
 - (xii) வரலாற்றுச் சிறப்புத் தகவல்கள்

நான் மட்டக்களப்பு மாவட்டக் கலாசார உத்தியோகத்தராகக் கடமையாற்றிய காலத்தில், இக்கிராமத்துக்குப் பலமுறை சென்றுள்ளேன். அங்குள்ள மக்களின் இனிய பண்பாடும், ஒழுக்க நெறிமுறையும் என்னைப் பெற்றும் கவர்ந்தன.

நான் அறியாத பல விடயங்களை இந்நூலில் கண்டு ஆனந்தமடைந்தேன். பல வரலாற்றுத் தகவல்களை நூலாசிரியர் தேடியுள்ளார். மிகவும் அக்கறையுடன் அவற்றை ஆய்வு செய்து தொகுப்பில் சேர்த்துள்ளார். இந்த வகையில் ஆய்வுகளில் ஈடுபட விரும்புவோருக்கும் உதவும் வகையில் இந்நால் அமைந்துள்ளது. என் மனதில் பட்ட சில தனித்துவமான விடயங்களை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

சிங்கள மன்னர்கள் இலங்கையை ஆட்சி செய்த காலத்தில் இக்கிராமத்தினாடாகப் பயணம் செய்து அம்பாரையில் உள்ள பூர்வீகத்தலமான தீகவாபிக்குச் சென்று சமயக் கடமைகளை நிறைவேற்றித் திரும்புவதாக ஒரு வரலாற்றுக் குறிப்பு உண்டு. இப்பாதையை இப்போதும் “கண்டியன் கட்டு” என அழைக்கின்றனர். இது பற்றிய மேலதிக தகவல்கள் இந்நாலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

‘பூர்வீக வரலாறு’ என்ற அத்தியாயத்தில் ஆசிரியர் குறிப்பிடும் சில தகவல்கள் சிந்தனைக்குரியன.

கி.பி.10ம் நூற்றாண்டுக் காலப்பகுதியில், விந்தனைக் காட்டில் வாழ்ந்த ஆதிவாசிகளுள் ஒருவனான பழுவன் வாழ்ந்த இக்கிராமம் பழுவன் கமம் என வழங்கப்பட்டதென்றும் பின்னர் அது “பழுகாம்” என மாறியது எனவும் நூலாசிரியர் கூறுகிறார். இது ஒரு தர்க்கர்த்தியான ஊகம் என்றே கொள்ள வேண்டும்.

நமது பண்டையக் கிராமங்கள் பலவும் வேட்ர்தலைவன் பெயரைக் கொண்டே ஆரம்பமாவது இங்கு நினைவுக்காரத்தக்கது.

(உ)தாரணம்	கழுவன் + கேணி	=	கழுவன்கேணி
	காத்தான் + குடி	=	காத்தாங்குடி
	கண்ணன் + குடா	=	கண்ணன்குடா
	புலியன் + தீவு	=	புளியந்தீவு

பின்னர் கி.பி. 1618-1630 காலப்பகுதியில் பழுவன்கமம், சம்மாந்துறை ஆகிய இடங்களில் வண்ணியர் ஆட்சி ஏற்பட்டது. இக்கால கட்டத்தில் கிழக்குக் கரையோரப் பிரதேசங்களில் பல இந்துக் கோயில்கள் இருந்தன. அவை போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் அழிக்கப்பட்டன என்கிறார் ஆசிரியர். இத்தகைய வரலாற்றுத் தகவல்கள் முக்கியமானவை.

“சமூக வரலாறு” என்ற அத்தியாயத்தில் மேலும் சில முக்கியமான தகவல்கள் இடம்பெறுகின்றன.

வரலாற்றுக் காலத்தில் “சிங்காரக் கண்டி” என இக்கிராமம் வழங்கப்பட்டதெனவும் அதற்கான காரணம் தெரியவில்லை எனவும் கூறுகிறார் (அமரர் அருள் செல்வநாயகமே இக்கூற்றை முன்வைத்துள்ளார்). கண்டி நகருடன் இக்கிராமம் தொடர்புபட்டிருந்ததால் இப்பெயர் ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

எவ்வாறாயினும் அக்காலத்தில் சில மட்டக்களப்புக் கிராமங்கள் கண்டி அரசின் கீழ் இருந்தன எனக்கூறப்படுகிறது. ஆனாலும் அவ்வரசின் நேரடியான ஆட்சியின் கீழ் இக்கிராமங்கள் இருந்தன என்று கொள்வதற்கு

திருப்பழகாம் – ஒரு சுருக்க வரலாறு

எவ்வித வரலாற்றுச் சான்றுகளும் இல்லை என்பதை நாம் மனங்கொள்ள வேண்டும்.

பழகாம் கிராமத்திற்கு நான் சென்றிருந்தபோது ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் சில நடுகல்கள் காணப்பட்டன. இவை 18ம் நூற்றாண்டுக்கு முந்தியவை. ஆனாலும் நடுகல் நிறுவும் வழக்கம் தொன்மையானது. இவ்வாறு நடுகல் நிறுவப்பட்டவர்கள் கிராமத்தின் முக்கியஸ்தர்களாக இருந்திருக்கலாம். இவை மேலும் ஆய்வுக்குரியவை.

இங்குள்ள திரெளபதை அம்மன் ஆலயமும், ஆலய வளவில் நடப்பெற்றுள்ள கற்சாசனமும், இக்கிராமத்தின் பழமைக்கு மேலும் ஒரு சான்றாகின்றன. இத்தகைய வேறு பல சான்றுகளைக் கொண்டும் பழகாம் (திருப்பழகாம்) ஒரு பழம் பெரும் கிராமம் எனக்கொள்ளலாம். இதற்கான மேலும் பல அகச்சான்றுகள், புறச்சான்றுகள் இந்நாலில் இடம்பெறுகின்றன.

ஒரு கிராமத்தின் வரலாறு பற்றி எழுதும்போது, பூர்வீக வரலாற்றுடன் நின்றுவிடாது ஏனைய அம்சங்கள் பற்றியும் சிந்திக்க வேண்டும். அந்த வகையில் இந்நாலில், வயல்வளம் கல்வி வளர்ச்சி, ஆலய வரலாறு, சமூகவரலாறு பற்றிய விடயங்களையும் சேர்த்திருப்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது. இவ்வாறே பாரம்பரியச் சிறப்பு, மக்கள் மாண்பு, மருத்துவத்துறை கலை இலக்கியத்துறை பற்றிய விடயங்களும் இவ்வரலாற்றில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மட்டக்களப்பின் பழமை வாய்ந்த கிராமங்கள் பலவற்றில் வைத்தியம், சோதிடம், மந்திரம் ஆகிய முத்துறையிலும் புகழ்பெற்ற அனுபவஸ்தர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். திருப்பழகாமமும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

சித்த மருத்துவத்துறையில் புகழ்பெற்ற பலர் இக்கிராமத்தில் வாழ்ந்திருந்ததை நூலாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். (i) ஆயுர்வேதம் (ii) விஷவைத்தியம் (iii) கட்டுவைத்தியம் (முறிவு வைத்தியம்) என்பன சித்த மருத்துவத்தில் முக்கிய அம்சங்களாகும். இவ்வைத்தியம் செய்வோர் அக்காலத்தில் பணம் வாங்காமல் இனாமாகவே செய்தார்கள் என ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். அது மட்டுமல்ல வைத்தியம் செய்யும் இடத்தில் அவர்கள் தேநீரோ, வாய்க்கு வெற்றிலையோ பெற்மாட்டார்கள் எனவும் அவர்களுகிறார். இது அன்றைய நிலை.

ஒரு கிராமத்தின் வரலாற்றில் சகல அம்சங்களையும் உள்ளடக்கிய நூல் இது. காடு வெட்டிப் பாதை போடப்பட்டுள்ளது. இனிமேல் வரும் ஆய்வாளர்கள் பாதையைச் செப்பனிடலாம். நூலாசிரியர் ஆ.மு.சி.வேலழகன் ஏற்கனவே கலாபூசணை விருது, சாகித்திய விருதுகள் பெற்றவர். இந்த நூல் அவருக்கு இன்னொரு விருதைத் தேடிக் கொடுக்கலாம்.

என்னுரை

ஆ.மு.சி. வேலழகன்

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலே சிறிதும் பெரிதுமான பல ஊர்களில் ஒன்றான எமது ஊராம் பழகாமத்தின் வரலாற்றினை எழுதவேண்டும் என்று நான் ஒருபோதும் எண்ணியதில்லை.

எனக்கு ஏக்காலத்திலும், இனம், சாதி, நெறி, ஊர் என்ற பிரிவுகள் கூறுவதும் அதுபற்றி எழுதுவதும் கூடப் பிடிப்பதில்லை. இந்நிலையில் 04-03-2008 பிற்பகல் எனக்கு அவசர அழைப்பொன்று வந்தது. முடிந்தால் உடன் வந்து தன்னைச் சந்திக்கும்படி. அழைப்பு அனுப்பியவர் வேறு யாருமல்ல, எனக்கு முறை அண்ணாரும், எமது ஊரவரும் ஓய்வுபெற்ற கணக்காளருமான திரு.கு.ஆறுமுகம் ஜயா அவர்களேதான்.

அடுத்தநாள் ஜயாவின் அழைப்பை ஏற்று மட்பூம்புகாரில் அவரது இல்லம் சென்று ஜயா அவர்களைக் கண்டதும், நான் உங்களை வரச்சொன்னதன் காரணம் நீங்கள் நமது திருப்பழகாமத்தின் வரலாற்றினை எழுதி எதிர்வரும் 2009ந்குள் வெளியிட வேண்டும் என்று கூறினார்.

இதனைக் கேட்டதும் எனக்குப் பெரும் அதிர்ச்சியாக இருந்தது. காரணம், திருப்பழகாமம் பார்ப்போருக்கு ஒர் நாட்டுப்பற ஊராகக் காணப்பட்டாலும், இந்த ஊர் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க ஒர் ஊராகும். இந்த ஊரிலே மன்னர்களும், வன்னியர்களும் ஆட்சி அமைத்து ஆண்டார்கள். அது மட்டுமல்ல. உலகு உவந்து ஏற்கும் பெரும்பெரும் அறிவாளிகளையும் கல்விமான்கள், நீதி தவறாத நிருவாகிகளையும் ஈன்றளித்த ஊராகும். இப்படிப்பட்ட மகான்கள் பிறந்த மண்ணைப் பற்றி நானா எழுதுவது என்ற ஜயம் என் மனதில் எழுந்தது.

இருந்தும் ஜயா முன்னிலையில் எனது மனநிலையை சொல்லாது சரியென ஏற்று எழுந்து சென்ற நான் அன்று முதல் ஓயாது ஒடி அலைந்து என்னால் இயன்றவரை சில பல நூல்களை எடுத்துப் படித்தும், பல இடங்கள் சென்று தரவுகள் தகவல்கள் பலதைத் திரட்டியும், இந்நூலினை அச்சு வாகனம் செல்லும் நிலைக்கு முடித்து விட்டேன்.

இது ஓர் முழுமையான வரலாறு என்றோ; நுண்மான் நுழைபுலம் மிக்க ஆராய்ச்சி நூல் என்றோ சொல்ல முடியாவிட்டாலும் வரலாற்று நிகழ்வுகளின் தொகுப்பாக அறிவார்ந்த தமிழ் வாசகர்களை மனதில் கொண்டு இதனை நூலாக்கியுள்ளேன். என் கருத்துக்களுடன் முரண்படும் உரிமை எவருக்கும் உண்டு. எனவே, அவர்களது ஆக்கழற்வமானதும், பண்பானதுமான விமர்சனங்களை எழுத்தில் தந்தால் எமது தவறுகளைத் திருத்திக் கொள்ளவும் எதிர்காலத்தில் மேலும் நான் எழுதுவதற்கும் உதவியாய் இருக்கும்.

சுடர் விளக்காயினும் தூண்டுகோல் ஒன்று வேண்டுமென்ற வகையில் எனைத் தூண்டி எழுத வைத்த ஜயா அவர்கட்டும் இந்நூலுக்கான ஆவணங்களையும், தரவுகளையும் தந்துதவியவர்களுக்கும் இந்நால் வெளிவரப் பல வழிகளிலும் நேரம் காலம் பாராது இன்முகத்தோடு உதவி ஒத்தாசை செய்தவர்களுக்கெலாம் நன்றி கூறுகிறேன்.

மேலும் இத் திருப்பழகாமமானது பல்லாண்டு காலமாக பாதைகளும், போக்குவரத்து வசதிகளும் கல்வி கற்க அன்று பெரும் பாடசாலைகள் கல்லூரிகள் இல்லாத நிலையிலும் வெறும் பத்தாம் பசலிகளாக. பாமர பட்டிக்காடுகளாக இல்லாமல், உலக சுழற்சிக்கும், மனித நாகரீக மேம்பாட்டிற்கும், விஞ்ஞான நடைமுறைகளுக்கும் ஏற்ப எதிர்நீச்சலடித்தவர்களாக ஆறு கடந்து பல மைல் தூரத்தில் உள்ள மட். அரசடி மகாவித்தியாலயம், மட்கல்லடி சிவானந்தா வித்தியாலயம் போன்ற இடங்களுக்குச் சென்று பல்துறைசார்ந்த நிருவாகிகளாகவும், டாக்டர்கள் பொறியியலாளர்களாகவும், ஒரு சமுதாயத்தை சிருஷ்டிக்கும் கர்த்தாக்களான ஆசிரியர்கள், அதிபர்களாகவும் கற்றுத் தேர்ந்து கடமை செய்தனர். இது கடந்த 1800-1960 பகுதியாகும்.

இதன் பின்னும் பாதைகளும் பள்ளிக்கூடங்கள் போக்குவரத்து வசதிகள் என என்னதான் வந்தபோதிலும், 1983ஆம் ஆண்டு எமதுகாட்டுவளம், வயல்வளம், வியாபாரம், உத்தியோகம் போன்ற பொருளீட்டும் பல்துறைகளில் இருந்து இன்றிந்த 2008 காலப்பகுதி வரை எங்கோ அதலபாதாளத்தில் தூக்கி வீசிய இக்கட்டான சூழ்நிலையிலும், எம்மக்கள் அடிக்க அடிக்க மேலே எழும் இறப்பர் பந்தாக, அறுக்க அறுக்க ஒளிவிடும் வைரங்களாக மினிர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றார்கள்! ஆம்! இன்றும் நாட்டு நிலை காரணமாக பல்லாண்டு காலமாக இருந்து வாழ்ந்த முதுசமாம் தாய் மண்ணை விட்டு வெளியேறி பலர் இருக்க இடமில்லாமலும், செய்ய நிரந்தரத் தொழில் இல்லாத நிலையிலும் உண்ண, உடுக்க இல்லாத நிலையிலும், பிச்சைபுகினும் கற்கை நன்றே

திருப்பழகாம் – ஒரு சுருக்க வரலாறு

என்ற அன்னை ஓளவையின் முதுமொழிக்கேற்ப முகங்கொடுத்து வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

அடுத்து இந்நால் வெளிவரக் காரணராக எனைத் தூண்டி எழுதுவித்த ஊர்ப்பற்றும் மக்கள் பற்றும் கொண்ட திரு. குமாரசாமி ஆறுமுகம் கணக்காளர் ஜியா அவர்கட்கும் எல்லா வகையிலும் குறிப்பிட்டுச்சொல்ல முடியாதபடி பல வகையிலும் வழிகளிலும் என்னைற்ற உதவி ஒத்தாசைகளைச் செய்து உதவிய அன்புமணி ஜியா அவர்கட்கும் இந்நாலிற்கு ஒர் அணிந்துரை வேண்டிக் கேட்டபோது மறுக்காமல் என்னைற்ற வேலைப்பளுக்களுக்கு மத்தியிலும் ஒரே நாளில் அணிந்துரை ஒன்றினை எழுதித்தந்துதவிய கொரவ மட்டக்களப்பு மாவட்டப் பாராஞ்சுமன்ற உறுப்பினரும் முன்னாள் மட்ட.மாவட்டக் கலாசார உத்தியோகஸ்தருமான செல்வி. க.தங்கேஸ்வரி B.A (தொல்) சிறப்பு அவர்கட்கும்,

திரு.அன்பழகன் குருஸ் M.A. உள்ளாட்சி உதவி ஆணையாளர் செயலகம், கல்லடி, மட்டக்களப்பு அவர்கட்கும், எனது பிள்ளைகளில் ஒருவராய் இந்நால்ப் பிரதிகளைக் கொழும்பு நகர்வரை கொண்டு சென்று நாலுருவாக்கித்தந்தவரும் பிரபல எழுத்தாளரும், மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக்கழக இணைப்பாளரும், மட்டக்களப்பு இளைஞர் சேவை அதிகாரியுமான திரு. ஓ.கே. குணநாதன் M.A.MPhil அவர்கட்கும்.

இளவலானாலும் இந்நாலிற்கான பணச் செலவை மனமுவந்து தந்துதவிய மகன் செல்வன் வி. பத்மநாதன் அவர்கட்கும். எனது உடன் பிறவாச் சகோதரி திருமதி. தனிலெட்குமி (ஜி.வி.சுந்தரலிங்கம் அவர்கட்கும் பல புகைப்படப் பிரதிகளைப் பிடித்துத் தந்துதவிய அன்னன் மகனும் கலாசார உத்தியோகஸ்தருமான திரு.ஆ.பிரபாகரன், திரு.க.பிரபாகரன் M.A. ஆசிரியர் அவர்கட்கும் செல்வி. திருமகள் கமலநாதன், செல்வி. துஜயந்தினி கமலநாதன் ஆகிய மகள் இருவருக்கும். இந்நாலினை அழகுற குறுகிய கால இடைவெளிக்குள் அச்சிட்டுத்தந்த ஏஜே அச்சகத்தார் அவர்கட்கும் பல நாட்களாக ஓடி ஓடி அலைந்த எனக்குச் சென்ற இடமெல்லாம் இன்முகத்தோடு பல தரவுகள் தகவல்களைத் தந்து உதவியவர்கள் அனைவர்க்கும் என்றும் நான் நன்றியுடையவனாவேன்.

ஆ.ம.சி. வேழகன்

தாமரைக்குளம்,

தாழங்குடா - 02,

ஆரையம்பதி,

கிழக்கிலங்கை.

பதிப் புரை

ஓ. கே. குணாதன்
மேலாளர், எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம்.

1992ம் ஆண்டில் பதிப்புத்துறையில் ‘ஊமை நெஞ்சின் சொந்தம்’ என்ற நாவலினூடாக முதலாவது சுவட்டைப் பதிக்க ஆரம்பித்த எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையமானது, 16 ஆண்டுகளைக் கடந்து இன்று 46வது வெளியீடில் கவிஞர் ஆ.மு.சி.வேலழகன் எழுதிய ‘திருப்பழகாமம் - ஒரு சுருக்க வரலாறு’ என்ற நாவலினூடாகத் தடம்பதித்து நிற்கின்றது.

மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது.

அதுவும் வேலழகனின் நூல்...!

சி.வேல்முருகு என்ற இயற்பெயர் கொண்டவர் ஆ.மு.சி.வேலழகன். முத்த படைப்பாளிகளில் ஒருவர்.

12 நூல்களின் ஆசிரியர். அலட்டிக் கொள்ளாமல் அமைதியாக எழுதுவது இவருடைய சிறப்புப் பண்பு. சாரதியான இவரின் இலக்கு எழுத்துத்துறையில் சாதிக்க வேண்டும் என்பதே.

கவிதையில் தொடங்கி சிறுகதை, நாவல், ஆய்வு எனப் பல்வேறு இலக்கியத் தளங்களில் படைப்புக்களைத் தந்தவர். ஒரு சிறந்த தமிழ் எழுத்தாளர். தமிழுக்காகவே தன்னை அர்ப்பணித்தவர். தமிழே அவரின் மூச்சு. ‘செங்காந்தன்’ என்ற கவிதை நூலுக்கு இலங்கையின் இலக்கிய நூலுக்கான அதி உயர் விருதான அரச சாகித்திய விருதினைப் பெற்றுக் கொண்ட பெருமைக்குரியவர்.

திருப்பழகாம் – ஒரு சுருக்க வரலாறு

அதுமட்டுமல்லாமல், இவரது ‘முங்கில் காடு’ நூலினை இந்தியா பச்சையப்பன் கல்லூரி பேராசிரியர் சோ. இளங்கோவும், ‘சில்லிக்கொடி’ ஆற்றங்கரை நூலினை தமிழ்நாடு தஞ்சைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இரா.கோவிந்தன் அவர்களும் ஆய்வு செய்து M.Phil பட்டம், பெற்றுள்ளமை படைப்பின் ஆளுமையைப் புலப்படுத்துகின்றது.

அவர் எழுதிய ‘திருப்பழகாம் - ஒரு சுருக்க வரலாறு’ என்ற நூலை எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம் வெளியிடுவதில் மகிழ்ச்சிடைகின்றது.

‘திருப்பழகாம் - ஒரு சுருக்க வரலாறு’ நூலை வெளியிடுவது காலத்தின் அவசியம். கட்டாயத் தேவை.

எமது மண்ணின் முகவரிகளைத் தொலைத்து நிற்கின்றோம். எமது வரலாற்றை தேடவேண்டிய அவலத்துடன் நிற்கின்றோம்.

மட்டக்களப்பு மண் கலை-இலக்கியப் பாரம்பரியம் பொதிந்த தமிழ்மண். ஆனால், அதன் ஆவணமாக்கமும் பதிவுகளும் இல்லாதது பெருங்குறை.

திட்டமிட்ட வரலாற்று நூல்கள் எம் மண்ணை விழுங்கி விடும் நிலையில், இப்படியான ஒரு நூல் வெளிவருவது கொஞ்சம் ஆறுதல் தருகிறது.

இதேபோல பாரம்பரிய தமிழ் மண்ணின் வரலாறுகள் முழுவதும் அங்குலம் அங்குலம் நிலவாரியாக வரலாற்றுப் பதிவுகளாக எழுதப்பட வேண்டும். நூல்களாக வரவேண்டும்.

கவிஞர் ஆ.மு.சி.அவர்கள் தொடர்ந்து எழுத வேண்டும். இவரின் இன்னும் பல படைப்புக்கள் இம் மையத்தினாடாக வெளிவரும் என்ற நம்பிக்கையுண்டு.

மீண்டும் இன்னுமொரு நூலில் சந்திப்போம்.

என்றும் அன்புடன்,

ஓ.கே. குணநாதன்

மேலாளர், எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம்.

01 இலக்கியக் கூற்றுக்கள்

ஒரு நாட்டின் வரலாற்றினைக் கூற வேண்டுமானால் நாம் அதன் உண்மைத் தகவல் களையும், ஆதாரங்களையும், வரலாற்றுக் குறிப்புகளையும் நன்கு அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இவற்றை தெளிவாக அறிந்து கொள்வதற்காக உறுதுணைகளாக இருப்பவை தெளிவாக அறிந்து கொள்வதற்கான பழைய சாசனங்கள், அந்நாட்டின் வழக்கில் உள்ள இலக்கியங்கள், நாணயங்கள், கல்வெட்டுக்கள், அழிந்துபோன கட்டிடங்கள், பழைய செப்பேடுகள், ஏட்டுப்பிரதிகள் முதலியனவாகும்.

மேலும் அந்நாட்டின் எல்லைக்கோடும்; எழிலும் வளமும்; துல்லியமாக தெரிந்து இருக்க வேண்டும் என்பதும்; அறிஞர் பெருமக்களினதும்; ஆய்வாளர்களினதும் கூற்றாகும். இதனைத்தான் நம் வள்ளுவப் பெருந்தகை அவர்களும்;

“பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்ப மேம
அணியென்ப நாட்டிற்கிவ்வைந்து” என்றும்
“இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லரணும் நாட்டிற்குறுப்பு” என்றார் போலும்

மேற் சொன்ன வகையிலே நமது நாடாம் மாங்கனி வடிவில் அமைந்த இலங்கையின் எல்லையையும்; அதன் எழிலையும்; வளங்களையும்; சொல்லித்தான் விளங்க வேண்டும் என்பதில்லை.

இற்றைக்கு பல நாறு ஆண்டுகட்கு முன் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பனால் பாடப்பட்ட இராமாயணத்திலே செப்பிஞ்சி நகரமென்றும்; பூலோகத்தின் சொர்க்கமென்றும் சொல்லப்பட்டதோடல்லாமல்; நமது ஈழ நாட்டின் சிறந்த புலவர்களில் ஒருவரான சின்னத்தம்பி புலவர் என்பாரும்

மஞ்சளாவிய மாடங்கள் தோறும்
மயில்கள் போல்மட வார்கணஞ்குழும்
அஞ்ச ரோருகப் பள்ளியின் மீமிசை
அன்னவன்னக் குழாம் விளையாடும்
துஞ்சுமேதி சுறாக்களைச் சீஞ்ச
சுறாக்களோடிப் பலாக்கனிகீற்
இஞ்சி வேலியின் மஞ்சளிற்போய் விழும்
ஸழமண்டல நாடெங்கள் நாடே!

திருப்பழகாம் – ஒரு சுருக்க வரலாறு

என்று பெருமையாக உண்மையை உண்மையாகச் சொல்லப்பட்ட நாட்டின் எல்லைகளான சுற்றி வரை சூழப்பட்ட ஆழிக் கடலாம் பெருவளத்தையும்; எமது நாட்டின் காடு, கழனி, மலைகளின் தரத்தையும்; வளத்தையும் சொல்லில், எழுத்தில் விளக்க முடியுமா?

நாடாள் வோரின் கேடான், தீய எண்ணமும்; வகுப்பு வாதமும் இன ஆக்கிரமிப்புமில்லாமல் ஆள்பவர்கள் யாராய் இருந்தாலும்; சமத்துவப் போக்கும், சமதர்ம நோக்கும் கொண்டு எல்லாரும் எல்லாம் பெற்று வாழும் நிலையில் ஆள்வார்களேயானால்; இந்நாட்டிற்கு ஈடு சொல்ல முடியுமா?

மேலும் இந்நாட்டின் தொன்மையினை குளவம்சம், தீபவம்சம், மகாவம்சம், ராஜாவலீ, பூஜாவலீ என்பன போன்ற நூல்களே கூறுகின்றன.

குளவம்சம் மூன்று பாகங்களாக வெவ்வேறு காலங்களில் வெவ்வேறு ஆசிரியர்களால் பாடப்பட்டதாகவும்; இவற்றுள் “தர்மரக்கித தேரரால்” பாடப்பட்டதே முதற்பாகமென்றும். குளவம்சம் கி.பி 4ம் நூற்றாண்டு முதல் 12ம் நூற்றாண்டு வரையான காலப்பகுதியின் வரலாறு 42 அத்தியாயங்களிலே கூறப்படுகின்றதெனவும் அறிகிறோம்.

தீபவம்சமும் இதே கி.பி 4ம் நூற்றாண்டளவில் எழுதப்பட்டதென்றும்; இதனையும் வெவ்வேறு காலங்களில் வெவ்வேறு ஆசிரியர்களே எழுதியதாகவும்; இந்நாலே இலங்கையில் பாளி மொழியில் எழுதிய முதல் நூலென்றும்; இதன் பின்னே இரு நூறு வருடங்கள் கடந்து 6ம் நூற்றாண்டளவில் -

மகாவம்சம் எழுதியதாகவும் இதனை மகாநாம என்னும் பெளத்த பிக்கு எழுதினார் என்றும் கூறுகின்றனர். மகாவம்சம் இலங்கை வரலாற்றுக்குரிய இலக்கிய ஆதாரங்களில் முதன்மை பெற்றதெனவும்! இதுவே இலங்கையினைப் பற்றி விரியக் கூறுவதுமென்பர். இதுவும் பலரால் எழுதப்பட்டதுவாம். இருந்தும்; மகாவம்சம் இலங்கையின் பொதுவான வரலாற்றினையும்; புகழ் பெற்ற நகரங்களினையும்; அந்நகரங்களில் இருந்து ஆட்சி செய்த அரசர்களையும் பற்றித்தான் கூறுகின்றன.

சிங்களத்தில் எழுதப்பட்ட நூல்களில் பெளத்த சாசன வரலாற்றினைக் கூறும் நிகாயசங்கிரஹ ராஜாவலீ, பூஜாவலீ என்பனவென்றும் வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

இப்படியெல்லாம் கம்பன் போன்ற பெரும் பெரும் புலவர்களாலும்;

திருப்பழகாம் - ஒரு சுருக்க வரலாறு

சாதுக்கள், சான்றோர்களாலும் போற்றியும்; புகழ்ந்தும் வரலாறு படைத்த இலங்கைத்திரு நாட்டின் கிழக்கே அமைந்த மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் பல் வளமும் பல்கிப் பெருகியுள்ள பல ஊர்களில் ஒன்றான சிங்காரக்கண்டியென்று சிறப்புப் பெயர் பெற்ற திருப்பழகாமம் என்பது. எது இலங்கை நாடு சுற்றிவரக் கடலினால் குழப்பட்டு இருப்பது போல்; இங்கும்; மட்டக்களப்பு வாவியானது திருப்பழகாமத்தினை முப்பற்றும் அரணிட்டு அழகு செய்ய, தனக்கே உரிய தனித்துவமான வளங்களோடு, வரலாற்றோடு பல்லாண்டு காலமாகத் திகழ்ந்தே வருகின்றது!

செந்நெல் அங்கரும்பினோடு
இகலும் தீஞ்சவைக்
கன்னல் அங்கரும்புதன்
கழுகைக் காய்ந்தெழும்
இன்னவை காண்கிலம்
என்று பூகழும்
முன்னிய முகில்களால்
முகம் புதைக்குமே!

“ஈ நீர்படிந் திந்நிலத் தேசிய
கார்க ஸௌன்ன வருங்கரு மேதிகள்
ஊரி னின்றகன் றுள்ளிட மென்முலை
தாரை கொள்ளத் தழைப்பன சாலியே”

என்ற கம்ப இராமாயணப் பாடலடிகளுக்கேற்ப இலக்கணம் வகுத்தாற்போல் செந்நெல்லும், செங்கரும்பும் பிறவும் செழித்து வளங்கொளிக்க பாலும் தேனும் பல்சுவைக் கனிகளும் தேடாப் பொருளெனக் கிடந்த இந்தத் திருப்பழகாமம் இன்று,

“கோரிக்கையற்றுக்கிடக்குதன்னே - இங்கு
வேரிற்பழுத்தபலா
கொடிய தென்றேண்ணிப்பட்டதன்னே - குளிர்
வடிகின்ற வட்டநிலா”

என்ற புரட்சிக் கவிஞரின் கூற்றிற்கிணங்க, மகாவம்சம் கூட மேலே சொன்னது போல், இலங்கையின் பொதுவான வரலாற்றினையும்; புகழ் பெற்ற நகரங்களினையும்; அந்நகரங்களில் இருந்து ஆட்சி செலுத்திய அரசர்களையும் பற்றித்தான் கூறுகின்றது. அதிலும் அரசர்களுடைய ஆட்சியினைக் கூறுங்கால்; தமிழ் மன்னர்களைப்பற்றிச் சுருக்கமாகவும்; சிங்கள மன்னர்களைப்பற்றி விரிவாகவும் சொல்லுகின்றது.

திருப்பழகாம் – ஒரு சுருக்க வரலாறு

பொதுவாக சிங்கள மன்னர்களின் பழைய அரசியல் நகரங்களான அனுராதபுரம், பொலனறுவை, கண்டி, கோட்டை, சிகிரியா, சீதாவாக்கை ஆகியவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அரசர் களின் வரன்முறையினைக் கூறுகின்றது. நல்லூர் நடுநகரமாக அரசியலில் விளங்கிய காலையில், தமிழ் மன்னர்களைப்பற்றிச் சில செய்திகளைக் கூறுகின்றது. நகரங்களின் வரலாறுகளை வரலாற்று நூல்கள் கூறுகின்றதேயொழிய நகரங்களுடன் தொடர்பு கொண்ட ஊர்களின் வரலாற்றினைக் கூறுகின்றதில்லை. ஊர்ச்சரிதைகளை கர்ணபரம்பரைக் கதைகளாலும்; அழிந்து தகர்ந்து போன கட்டிடங்களாலும்; செப்பேடுகளாலுந்தான் அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

ஊர்களும்; அவற்றின் பெயர்களும் திட்டங்களைப் போக்கடி போக்காக எழுந்தவைகளில்லை; அமைந்தவைகளில்லை. அவையனைத்தும் திட்டமிட்டு ஆய்ந்தறிவின் பேரிலே ஏற்பட்டதென ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். நமது மட்க்களப்பு மாவட்டத்தின் நில அளவைச் சமாயரக் கோடிட்ட படத்தை நாம் உற்று நோக்கினால்; ஒர் உண்மை தெள்ளிதிற் புலனாகும் என்றும்; இங்குள்ள இடப்பெயர்கள் எல்லாம் புவியியல் அமைப்புச் சார்ந்தவைகளாகவே இருப்பதைக் காணலாம். அதே படத்தில் இந்த இடங்களில் தானத்தைக் குறித்துக் கொண்டு அந்தத்தானங்களுக்கு அருகே அதற்குரிய பெயர்களை எழுதினால்; அப்படத்தில் உள்ள சமாயரக் கோடுகளிட்ட இடம் அந்தப் பெயருக்குரியதாகவே அமையும் என்பதையும்; அறியலாம். உதாரணமாக முதலைக்குடா எனும் மட்க்களப்பு வாவியின் மேற்பக்கமாய் உள்ள இடத்தின் நில அமைப்பு ஒரு குடா வடிவாக அமைந்திருக்கும். அதாவது மட்க்களப்பு ஏரி நிலத்துள் புகுந்து ஒரு குடாவை உண்டாக்கியிருக்கும். இது போலவே ஏனைய பெயர்களுக்குரிய இடங்களும்; புவியியல் அமைப்பைக் காட்டுவனவாக அமையும் என்றும்; இவ்வாறே பின்வரும் அகரவரிசையில் தரப்பட்டிருக்கும் இட அமைப்புகளைக் குறித்து அந்த இடங்களில் புவியியல் அமைப்புக்கும்; பெயர்களுக்கும்; உள்ள தொடர்பைக் காணலாம். என்றும் கூறுகின்றனர். அதன்படி பார்த்தால்,

அடி: கல்லடி, செங்கலடி, பாலையடி, ஓட்டுமாவடி, பிள்ளையாரடி, தாண்டியடி, அம்பலத்தடி, மண்டபத்தடி, கிண்ணையடி, தூண்டி.

ஆறுகள்: கல்லாறு, கோட்டைக்கல்லாறு, கரடியனாறு, மூங்கிலாறு, கஞ்சிகுடியாறு, சில்லிக்கொடியாறு, தும்பாலாறு.

இருப்பு: பட்டிருப்பு, பாண்டிருப்பு, புதுக்குடியிருப்பு, ஆறுமுகத்தான்

குடியிருப்பு, குடியிருப்பு, சேனைக்குடியிருப்பு.

ஊர்கள்: மகிழுர், மண்டூர், நிந்தவூர், சேனையூர் ஏற்காவூர், முதூர்.

ஒடை: உப்போடை, சின்ன உப்போடை, காங்கேயன் ஒடை, களிஓடை.

கட்டு: மீனோடைக்கட்டு, மங்கிக்கட்டு, நாகக்கட்டு.

களப்பு: மட்டக்களப்பு, கோரைக்களப்பு, மட்டிக்கழி, அமிர்தகழி.

காடுகள்: முனைக் காடு, மாங் காடு, பனங் காடு, நாவற் காடு, நெல்லிக்காடு,

குடா: முதலைக்குடா, தாழங்குடா, நாவற்குடா, காஞ்சிரங்குடா, கற்குடா, பாசிக்குடா, புன்னைக்குடா, கண்ணங்குடா, புளியடிக்குடா, சேற்றுக்குடா, கண்ணாக்குடா.

குடிகள்: காத்தான்குடி, கல்முனைக்குடி, கழுவாஞ்சிக்குடி, சேனைக்குடி.

குளம்: கிரான்குளம், ஒல்லிக்குளம், கொத்துக்குளம், கோயிற்குளம், குஞ்சன்குளம், மருதங்குளம்.

கேணி: வம்மிக்கேணி, களுவங்கேணி, காயாங்கேணி.

சேனைகள்: வாழைச்சேனை, கற்சேனை, இருப்படிச்சேனை, வரிப்பத்தன்-சேனை, பாந்சேனை, மொறக் கொட்டாஞ்சேனை, தீவுச்சேனை,

சோலை: கொக்கட்டிச்சோலை, ஆலையடிச்சோலை, கூமாச்சோலை, வீரச்சோலை.

தளவாய்: சடயன்தளவாய், தளவாய், பதியத்தளவாய்,

திடர்: மாவடித்திடர்.

தீவுகள்: கரையாக்கன்தீவு, கருங்கொட்டித்தீவு, காரைதீவு, கூனித்தீவு, மல்லிகைத்தீவு, தேத்தாதீவு, கோயிற்போரதீவு, பெரியபோரதீவு, முனைத்தீவு, திமிலைதீவு, மாந்தீவு, புளியந்தீவு, அரசடித்தீவு, முருங்கைதீவு, கவுடாதீவு, வவுணதீவு, குறுஞ்சாத்தீவு, ஈச்சந்தீவு,

துறைகள்: அம்பிளாந் துறை, சம்மாந் துறை, சேனைத் துறை, கிட்டங்கித்துறை, கொம்மாதுறை.

தொடுவாய்: மஞ்சந்தொடுவாய்.

பள்ளம்: அட்டப்பள்ளம்.

பற்றை: ஆரைப்பற்றை, ஈச்சிலம்பற்றை.

பாளையம்: செட்டிபாளையம்

திருப்பூர்காம் – ஒரு சுருக்க வரலாறு

- பிட்டிகள்:** வளர்த்தாப்பிட்டி, மாப்பிட்டி, மலுக்கம்பிட்டி, செங்கற்பிட்டி, மணற்பிட்டி, அமுச்சாப்பிட்டி.
- மடம்:** குருக்கள்மடம், ஓந்தாச்சிமடம்.
- மடுக்கள்:** காயான்மடு, கல்மடு, பாலமீன்மடு, வட்டபோட்டமடு, கெவுளியாமடு, தாழையடிமடு, கெழுத்திமடு, கோரகல்லிமடு, கொடுவாமடு, ஓமடியாமடு.
- மலைகள்:** அன்னமலை, ஆயித்தியமலை, உகந்தமலை, புல்லுமலை, சன்னாசிமலை, காந்தாமலை.
- முனை:** காக்காமுனை, கல்முனை மண்முனை, கோட்டமுனை, மண்டுர் கோட்டமுனை, மகிழுர்முனை, பாலமுனை, மருதமுனை, சொறிக் கல்முனை, நொச் சிமுனை, வீச்சிக்கல்முனை, வீரமுனை, நற்பிட்டமுனை, தன்னாமுனை.
- மூலை:** வந்தாறுமூலை
- வட்டவான்:** வேப்பவட்டவான், மகிழுவட்டவான், கொண்டவட்டவான்.
- வட்டை:** பாலையடிவட்டை, காக்காச்சிவட்டை, தும்பாலைவட்டை, அலியார்வட்டை,
- வளை:** கழுதாவளை, வட்டவளை, பட்டிப்பளை.
- வில்லுகள்:** திருக்கோவில், பொத்துவில், எருவில், தம்பிலுவில், கோளாவில், ஒலுவில்.
- வெளிகள்:** வெல்லாவெளி, குறுமண் வெளி, பண்டாரியாவெளி, படையாண்டவெளி, பன்குடாவெளி, தாண்டவன்வெளி, நாவிதன் வெளி, கருமந்தன் வெளி, மயிலம்பாவெளி, கதிரவெளி, சந்திவெளி, அம்பந்தனர்வெளி, தோப்பாவெளி.

மேற்கூறியவைகளில் அடிப்படையிலே மட்டக்களப்பின் இடப்பெயர்த்தன்மையைப் பார்க்கும் போது அவைகள் யாவும் மக்கள் தாம்குடியேறிய போது தமது குடியேற்ற இடங்களை அடையாளங்காட்டும் காரணக்குறியீட்டுப் பெயர் வடிவாக்கத்தில் மக்கள் தாமாகவே இட்டுக் கொண்ட பெயர்களாகவே கருதப்படத்தக்க ஆதாரங்கள் நிரம்பியவை மட்டுமன்றி புதுக்குடியேற்றங்கள் அங்குள்ள தாவரம், புவியியல் சார்ந்த காரணப் பெயர்களால் அங்கு குடியேறியவர்களால் தற்காலிகமாக அழைக்கப்பட்டு நாள்தெவில் அப்பெயர்களே நிலைத்து விட்டதாகவும் இலங்கையின் பண்டைக்கால மூன்று இராட்சியப் பிரிவில் ஒன்றான உறுகுணைப்பகுதியில் இடைக்கிடை சிங்களவர்களின் நடமாட்டங்கள்

இருந்தாலும் தமிழர் வாழ்ந்த இடங்களில் பண்டுதொட்டு அழகான ஆழந்த கருத்துள்ள பெயர்கள் நிலவி வருவது வரலாற்று நிகழ்வுகளின் அடிப்படையில் எழுந்த சொற்கள் ஒருசிலவே காணப்படுகின்றன என்றும்.

இறக்காமம், பழகாமம், நாதனை, புளியந்தீவு, திமிலத்தீவு, களுவங்கேணி, களுவாஞ்சிகுடி, களுதாவளை, படையாண்டவெளி, சந்திவெளி, வந்தாறுமுலை, வீரமுனை, குருக்கள்மடம், ஒந்தாச்சிமடம், கவடாதீவு, காத்தான்குடி, மண்டபத்தடி போன்ற சில அவற்றுள் அடங்கும் எனவும்,

இவற்றுள் எடுத்தாண்ட சில சொற்களின் வரலாற்றுப் பின்னணிகளைத் தவிர ஏனையவற்றை மட்டிட்டுக் கொள்ளும் உறுதிப்பாடுகள் கிடைப்பதற்காகவே உள்ளனவென்றும்,

பெயர்களின் சொல்லமைப்பிலும் மட்டக்களப்பிற்கே உரித்தான மொழித்தனித்தன்மையைக் காணலாம் என்றும் உதாரணமாக அடி எனும் சொல் கிட்டிய இடம் என்பதைக் குறிக்கும் இடப்பெயராகின்றது என்றும், கிணற்றடி எனும்போது கிணறு உள்ள இடத்தினை அண்மிய இடம் எனப் பொருள்தரும் என்றும்,

அது போலவே படலையடி, பாலையடி, கடப்படி எனும் சொற்கள் தருகின்றன என்றும், மட்டக்களப்பின் பெயர்கள் அதன் வரலாற்றை வெளிப்படுத்துங் சத்தியற்றவையாகவே இருக்கின்றது என்றும்,

1837ல் இலங்கையையிட்டு எழுதிய ‘கிரேக்கன்போர்க்’ என்பார். புலியன் எனுமரசன் மட்டக்களப்பை ஆண்ட இடம் புளியந்தீவு எனப்படுவதாகவும், பண்டுதொட்டு கி.பி.1600 வரை இலங்கை என்ற நூலில் வரோஸ் என்பார் மட்டக்களப்பு வேட்ர்களின் இராச்சியம் எனப்படுவதாகவுங் கூறியுள்ளது கவனத்திற்குரியதொரு தகவலாகும் என கலாநிதி க.தா. செல்வராசா கோபால் அவர்கள் கூறியுள்ளார்.

02 பூர்வீக வரலாறு

இலங்கையின் ஆதி குடியினர் நாகர், இயக்கர் களென்றே பல நூல்களும்; அறிஞர்களும் ஆய்வாளர்களும் கூற அறிகின்றோம். அதே போல் எமது கிழக்கு மாகாண மட்டக்களப்பு, அம்பாரை ஆகிய பிரதேசத்திலும்; குறிப்பாக காடுகளிலும்; கிராமங்களிலும்; ஆதி குடிகளின் சந்ததி, சந்ததியினர் இன்றும் வாழ்ந்து வருவதைக் காணலாம்.

கி.பி 10ம் நூற்றாண்டுக் காலப்பகுதியில் விந்தனைக் காட்டில் வாழ்ந்த ஆதிவாசிகளின் கூட்டத்தில் இருந்து பின்குண்டு பிரிந்து வாழ எண்ணிய பழவன் என்பான். தானும்; தன்குடும்பமும்; இன்னும் ஓர் நான்காறு குடும்பங்களுடனும் இணைந்து கிழக்கு நோக்கி நகர்ந்து பல நாட்களின் பின் காடும்; நீண்ட ஆறும் உள்ள பகுதியை அடைந்தான். அவர்கள் வந்து தங்கிய பகுதி முப்புறம் ஆறும்; அதனுள்ளே குளிர்ந்த பெரும் சோலைக்காடும்; மேற்கே சில தூரத்திற்கு இது போல்ச் செறிந்த காடுமிருந்ததனால் நீண்டகாலத்திற்கு எங்கும் அலையாமல் வாழலாம் என்ற முடிவோடு அந்த இடத்திலே நிலை கொண்டு வேட்டையாடியும்; ஆற்றில் மீன்பிடித்தும் வாழ்ந்தவர்கள் பழவனின் ஆலோசனையிலும்; அவன் தலைமையிலும் சில காடுகளை அழித்து மேட்டு நிலங்களில் கோளன், மரவள்ளி, இறுங்கு, குரக்கன் போன்ற தானிய வகைகளையும்; சதுப்பு நிலங்களில் நெல்லையும்; பயிரிட்டு அறுவடை செய்து வாழ்ந்து வரலாயினர். காலம் செல்லச் செல்ல வேட்டையாடும் தொழிலை ஓர் பொழுது போக்காகவும்; விவசாயத் தொழிலை தங்கள் ஜீவாதாரத் தொழிலாகவும் செய்து வாழ்ந்ததனால், பழவனின் பெயரையும்; அவன் தலைமையில் செய்த தொழிலையும் இணைத்து இந்த இடத்திற்கு “பழவன்கமம்” என்றே பெயர் வரலாயிற்று.

இப்பெயரானது காலப்போக்கில் பழகாமம் என்று மருவி வரலாயிற்று. பண்ணெடுங்காலம் முதல் இன்று வரை ஒருவரின் பெயரையும்; அவர் வாழும் இடம்; செய்யும் தொழில் போன்றவற்றையும் இணைத்து பெயரிட்டு அழைக்கும் வழக்கமுண்டு. எடுத்துக் காட்டாக கழுமுந்தன்வெளி, கந்தர் முன்மாரி, பனிச்சையாடிமுன்மாரி, அத்தியார் முன்மாரி, மருங்கையாடி முன்மாரி, கவறயர்முன்மாரி, சாத்திரியார்வாடி, ஒடாவியார்வட்டை, மாசிலாரின்சேனை, காத்தியரின்சேனை, ஆமக்கண்ணாச்சிவட்டையென கிராமங்கள் அழைத்து வரப்பட்டது. போலவே கழுதாவளை, கழுவன்கேணி, பழவன் கமம் என்னும் பெயரும் உருவானது. இப்பெயர் ஒன்றும் புதிதானதுமில்லை கமத்தொழில் கமக்காறன், கமநலச்சேவை என்பன போன்ற சொற்கள் சகலரும் அறிந்த சொற்கள்தான். இந்தச் சொல் வழக்கானது கூடுதலாக யாழ்ப்பானம் மன்னார் போன்ற மாவட்டங்களிலே பலரால் பேசப்பட்டு வருகின்றது.

இந்தப் பண்டைப்புகழ் மிக்க பழவன் கமம் காலங்காலமாக பலராலும்; பல பல பெயர்களாக பலகம் என்றும், சிங்காரக்கண்டி யென்றும்; பழகாமம் என்றும் கடைசியாக திருப்பழகாமம் என்றும் பெயர் டுண்டு வந்தாலும்; இதன் பெயர் பழவன் கமம்தான். இதனை

வேண்டுமானால் இன்று இருப்பது போல ஓர் “திரு”வை முன்பொறித்து திருப்பழவன்கமம் என்று அழைப்பதுதான் பொருத்தமுடையதாகும்.

ஆதிப்பழவன் காலத்தில் இருந்து (கி.பி 10ம் நூற்றாண்டு) பழவனும்; அவனுக்குப்பின் சிலரும்; கி.பி. 1121 - 1142 காலப்பகுதியில் மானாபரணனும்; மானாபரணனுக்குப் பிள்ளைகள் இல்லாத நிலையில் அவன் இறந்ததன் பின் 15ம் நூற்றாண்டின் இறுதிகாலம் வரை சில சிற்றசர்களும்; இறுதியாக கி.பி 1618 - 1630 வரையான காலங்களில் பழவன்கமம், சம்மாந்துறை ஆகிய இடங்களை வன்னியரும் ஆண்டு வந்துள்ளனர். இந்தக் காலகட்டத்திலேதான் இலங்கையின் கரையோர மாகாணங்களில் இருந்த பிரபல இந்துக்கோயில்கள் அனைத்தையும் இடித்தழிக்க முற்பட்டு இடித்து அழித்துமுள்ளனர். இதனைச் செய்தவர் களில் முக கியமானவன் போர்த்துக்கீசர் தளபதி கொன்ஸ்ற்ரென்டீசா என்பவனாவான்.

மேலும் இக்காலகட்டத்திலே போர்த்துக் கீசர் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கு நீண்டகாலமாகப் போராடிய போது மட்டக்களப்பின் வன்னியர்கள் அவர்களை எதிர்த்து மிக உக்கிரமாகப் போரிட்டனர். பல போர்த்துக் கீசத்தளபதிகள் மட்டக்களப்பின் ஊடாகவே நாட்டின் மத்திய மலை நாட்டைக் கைப்பற்ற படை நடத்திச் சென்றனர். அப்போதெல்லாம் இங்கு ஆட்சி செய்து வந்த வன்னியர்கள் போர்த்துக்கீசரை எதிர்த்துச் சண்டை செய்தனர். நீண்டகாலமாக சம்மாந்துறை, ஏறாவூர், பழவன்கமம் ஆகிய இடங்களில் ஆட்சி செலுத்திய வன்னிய இராசாக்கள் போர்த்துக் கீசத்தளபதி கொன்ஸ்ற்ரென்டீசா என்பவனால் 1630 காலப்பகுதியில் கொல்லப்பட்டு இவர்களின் மாளிகைகளும் குறையாடப்பட்டதாக வரலாறு கூறுகின்றது!

இதன்பின் போர்த்துக்கீசரினால் கொல்லப்படாதிருந்த வன்னி இராசாக்களும்; முன்பு அவர்களினால் கொல்லப்பட்ட வன்னி இராசாக்களின் சந்ததியினரும் மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் தொடர்ந்து ஆட்சி செலுத்தினர். இந்த வன்னியர்களை மன்னர்கள் என்றே போர்த்துக்கீச வரலாறு கூறுவதாகவும் 17ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் மட்டக்களப்பு மன்னனான குமாரவன்டார (குமாரசிங்கவன்னியன்) என்பவனும்; பழவன்கமம் மன்னனாக செல்லாவன்டார (செல்லையாவன்னியன்) என்பவனும் இருந்து ஆட்சி செலுத்தியதாகவும்; கி.பி 1638ல் மட்டக்களப்புப் பிரதேசம் போர்த்துக்கீசர்களால் முற்றாக கைப்பற்றப்பட்டதன் பின் அவர்களுக்கு எதிராகப் போராடிய பல வன்னியர்களும்; அவர்களின் தளபதிகள் போராளிகள், நிருவாகிகள் உள்ளிட அனைவரையும்;

டச்சக்காரக் கொடியவர்கள் கொடுரோன் முறையில் கழுவில் ஏற்றிக் கொண்றதாகவும் இந்தக் கொடுரக் கொலையில் பழுவன்கமம் வன்னியனான செல்லையா வன்னியனும் கழுவேற்றிக் கொலையுண்டான் எனவும் வரலாறு கூறுகின்றது.

பழம்பதியாம் எது பழுவன் கமத்திலே குறுநில மன்னர்களும், அவர்களின் அமைச்சர்களும் இராசதானி அமைத்து ஆண்டு வந்துள்ளனர். என்பதன் அடையாளமாக; பழுகாமத்தின் ஊரையன்டியதும்; திரெளபதியம்மன் ஆலயத்திற்கு வடகிழக்கு மூலை சார்ந்ததுமான ஓர்மண்றதிடர் சராசரி அரை ஏக்கர் கூற்று வட்டம் கொண்டதுமான நிலம் இருந்தது; இந்த நிலப்பகுதி 1983 போர்ச் குழலுக்கு முன் குளத்தில் உயர்ந்த மேடாக இருந்தது. இதனை வளைத்து பெரும் பெரும் பருமனும்; உயரமுமான இலுப்பை, புங்கை போன்ற மரங்கள் குழ காட்டைந்த பகுதியாகப் பல ஆண்டுகாலம் இருந்து வந்தது. இந்த மேட்டு நிலத்தினை அமைச்சர் பிட்டியென்று பலகாலமாகப் பலரும் அழைத்து வருகின்றனர். இந்தப்பிட்டி 1983ற்குப் பின் யுத்தம் காரணமாக அதனுள் இருந்து மரங்களும்; தறித்து மேடான நிலமும் சரித்து ட்ராக்டர்களில் ஏற்றி இருந்த இடமில்லாத நிலையாகி விட்டன. பிட்டி அமைந்திருந்த இடத்தில் இருந்து கிழக்கே குளக்கட்டும், தென்மேற்காக விஷ்ணு கோயில் இருக்கும் பகுதியில் இருந்து ஊரினுள்ளே சராசரி முன்று ஏக்கருக்கும் கூடுதலான பகுதிகளில் பாரிய கட்டிடங்களும்; கோட்டை மதில்களும் இருந்ததற்கான தடையங்களாக இற்றைக்கு எண்பது நூறு வருடங்களுக்கு முன் காணக்கூடியதாக இருந்தது. இவையாவும் மக்கள் செறிவினால் வீடுகள் அமைப்பதற்காக, கிணறுகள் தோண்டுவதற்காக நிலம் அகழ்வு செய்யப்பட்ட போது கல்லி எறியப்பட்டு தடந்தெரியாத நிலைக்கு மாறினாலும் சில சிதைவுகளையும், படிமங்களையும், கோயில்களிலும், வீதிகளிலும், பள்ளிக் கூடங்களிலும் காணலாம்.

பழுகாமம் ஊரின் வடமேற்கு எல்லையான மட்டக்களப்பு வாவி சூழ்ந்துள்ள இடத்திலும்; ஓர் படகுத்துறை கி.பி. 1618 - 1630 வரை இருந்து வந்தள்ளது. இப்படகுத்துறையானது அண்டைக்கிராமமான அம்பிளாந்துறைக்குப் பயணம் பண்ண வன்னியர்கள் ஆட்சி காலத்தில் நடைமுறையில் இருந்துள்ளது. இந்தப்படகுத்துறை இருந்த இடத்தை இன்றும் பல முதியவர்கள் அம்மன் வந்து இறங்கிய துறையென்று அழைக்கின்றனர்.

கி.பி 1121 - 1142 காலப்பகுதியில் பழுகாமத்தினை ஆட்சி செலுத்திய மானாபரணன் பழுகாமத்தினைச் செழிப்புள்ள நகரமாக

வைத்திருந்தான். இவன் இந்நகரமான பழகாமத்தில் இறந்ததன் பின்னே பழகாமம் வளங்குன்றலாயிற்று. இந்த வீழ்ச்சியின் பின்னே கண்டியிலே தமிழ் மன்னர்கள் ஆட்சி செலுத்திய நாட்களில் சிங்காரக்கண்டியென்று பழகாமம் அழைக்கப்படலாயிற்று. நரேந்திர சிங்கனெனும் சிங்கள் மன்னன் மதுரையைச் சேர்ந்த நாயக்க மரபினிலே திருமணம் செய்தான். ஆனால் நரேந்திர சிங்கனுக்கு பிள்ளைகள் இல்லாத காரணத்தினால் அவனது இறப்பிற்குப்பின்,

அவனது மனைவியின் சகோதரன் அரியாசனமேறினான். அன்று முதல் கண்டி அரியனை தமிழ் மன்னர்களுக்காகியது. அந்த வகையிலே கண்டியில் ஆட்சி செலுத்திய மன்னர்கள் தங்களது கோடைகால இருப்பிடமாக பழகாமத்தை ஏற்படுத்தி வரலாயினர். கி. பி. 18ம் நூற்றாண்டின் பிற்காலம் வரை இராசசிங்கனது ஆட்சி கண்டியிலே நிலை கொண்டது. இம்மன்னன் கூட பழகாமம் வந்து பல நாட்கள் தங்கிச் சென்றானென்று கர்ண வழிவழிக்கதைகள் சொல்லுகின்றன.

சிங்காரக்கண்டியினை கண்டியுடன் இணைப்பதற்காக அக்காலத்தில் ஓர் பாதையும் திறக்கப்பட்டது. அப்பாதை இன்றும் கண்டியன் கட்டு என்று சரித்திர ஆசிரியர்கள், ஆய்வாளர்கள், பொது மக்களாலும் அழைத்து வருவதை வைத்துச் சொல்லப் போனால் மேலே சொல்லப்பட்டதொன்றும் கற்பனையால் எழுந்தவையென்று கூறமுடியாது. கண்டி மன்னர்கள் தங்கள் கோடைகால இருப்பிடமாகப் பழகாமத்தினை மேம்படுத்தி வைத்து இருந்தார்கள் என்பதற்கும், கி. பி. 11ம் நூற்றாண்டு முதல் கி. பி. 16ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரை பழகாமத்தினை மன்னர்களும்; வன்னியர்களான குறுநில மன்னர்களும் ஆண்டார்கள் என்பதற்குமான சான்றுகள், தடுயங்களாக காலம் கடந்தும் கி. பி. 21ம் நூற்றாண்டுக் காலமான இன்றும்.

பழகாமத்திலும்; அதனை அண்டிய சில பகுதிகளிலும் காணக்கூடிய வகையிலே இருக்கின்றது. இதனைத்தொல் பொருள் ஆய்வாளர்கள் பழகாமம், அம்பிளாந்துறை, வெல்லாவெளி, கோயில்போரதீவு, மண்முனை, சம்மாந்துறை போன்ற பகுதிகளை கிழக்கின் நகரங்கள் பட்டின, பட்டனங்களை ஆய்வு செய்வது போல் செய்வார்களேயானால் எது பகுதியின் பண்டைப் பெருமையை வெளிக்கொணரக் கூடியதாகவே இருக்கும்!?

03

வயல்வளம்

பழகாமத்திலும்; எங்கள் படுவான்கரைப் பிரதேசமனைத்திலும் வேளாண்மைச் செய்கையை ஒர் கட்டாயத் தொழிலாக மரபு வழி குலத் தொழிலாக அனேகம் பேர் பன்னெந்காலமாக தலை முறை தலை முறையாக செய்து வந்தனர். மேலும் தொடர்ந்து செய்து வருகின்றனர். இந்தத் தொழிலை விட்டு வேறு தொழிலைச் செய்து என்னதான் லட்சலட்சமாகச் சம்பாதித்தாலும்! அதுக்கு மதிப்புமில்லைப் பெறுமதியுமில்லையென்ற நிலையும்; நினைப்பும் எது சமுகத்தினரிடையே இருந்தது, இருக்கின்றது.

இந்த எண்ணத்தினாலே அன்று எது பிரதேசத்துக் கிராமங்களில் உள்ள பெரும் செல்வந்தக் குடும்பத்தின் பிள்ளைகளைல்லாம் கல்வியைப் புறந்தள்ளி வாழ்ந்தனர். இந்த நிலமும்; பண்ணை பட்டியும் இல்லாதிருந்திருந்தால் கிழக்கு மாகாணத்திலும்; அன்றே பெரும் கல்விமான்கள் கற்று முன்னேறியிருப்பார்கள். வெள்ளைக்காரரின் வருகையின் பின்னே கரையோரப் பகுதியில் வசதி வாய்ப்பின்றிச் சமுகத்தினாலும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் வெள்ளைக்காரர்களின் வழிநடத்தவில் கற்று வந்ததன் காரணமாகத்தான் அதனைக் கண்ட செல்வந்தக் கிராமத்து பட்டின, பட்டன மக்களும்; கற்க ஆரம்பித்தனர் என்றே கூறலாம்! இல்லையென்றால் இந்த மண்வெட்டிப் பிடிக்கு நிகரென்ன? மேழிச் செல்லவும் கோழைப்படாது என்ற அடிப்படையில் இன்று வரை இருந்திருப்பர்.

அந்தளவிற்கு இந்த வேளாண்மைச் செய்கையை உறுதியாக நம்பி அது நட்டமாக, கஸ்ரமாக இருந்தாலும் இந்த முறை நட்டமென்றாலும் அடுத்த முறை இதையும் சேர்த்து விளைந்து பலன் தருமென்ற உறுதி தளராத மனதினராய் செய்து வந்தார்கள். ஏனைய தொழில்களைப் போல் இத்தொழிலை எழுந்தமானமாக அன்று செய்யவில்லை. இதனை மிகபயபக்தியோடு நாள் கணக்குப்பார்த்து விவசாயிகளை ஒன்று கூட்டி ஆரம்பக் கூட்டத்தைக் கூட்டி, தாங்கள் விவசாயம் செய்யும் வயல்களுக்குள் கூடுதலான காணிக்குச் சொந்தக்காரரும்; நீதி, நேரமை உள்ளவருமான ஒருவரை வயல் விதானையாக நியமித்து; அந்த வயல் வட்ட விதானையின் தலைமையிலே

1. எப்போது விதைப்பது
2. என்ன இன நெல் விதைப்பது

திருப்பழகாம் – ஒரு சுருக்க வரலாறு

3. விதைப்பை முடிக்கும் காலம்
4. வேலிகட்டும் காலம்
5. வயலுக்கு நீர் பாச்ச குளம், வாய்க்கால்கள் திருத்தும் காலம்

6. வயல் காவல் ஆரம்பிக்கும் காலமென எல்லாவற்றையும் பல விவசாயிகள் முன்னிலையில் பேசி முடிவெடுத்த தண்பின்னே தங்கள் நிலங்களைத் தாங்களே செய்வதானாலும் சரி வேளாண்மைக்காரர்களை நியமித்துச் செய்வதானாலும் சரி உரிய காலத்தில் வயல்களுக்குப் போய் புல்லுக்கு நெருப்பு வைத்து விட்டு வயல் வாடிகளை மேலெழுந்த வாரியாகப் பார்த்து விட்டு வருவார்கள்.

தாங்கள் செய்யாது பெரும் போடிமாரும் வட்டவிதானை, வாத்தியார், கிளாக்கர் போன்றவர்களும் தங்கள் தங்கள் வயலின் விதைப்பு நிலங்களின் தொகைக்கேற்ப வேளாண்மைக்காரர்களை நியமிப்பார்கள்.

அன்று இன்று இருப்பது போல் ஏக்கர், பேச், றாட் எனும் கணக்கு விவசாயிகள் நிலச் சொந்தக்காரர்களிடமிருக்கவில்லை. அன்று அவணக்கணக்கிலே நிலங்கள் அழைக்கப்பட்டும் செய்கை பண்ணப்பட்டும் வந்தது. உதாரணமாக நான்கு சுண்டு ஒரு கொத்து.

1. நான்கு சுண்டு ஒரு கொத்து
 2. ஆறு கொத்து ஒரு மரைக்கால்
 3. பத்து மரைக்கால் ஒரு சாக்கு
 4. மூன்று சாக்கு ஒரு அவணம் என்ற முறையே அன்று நடைமுறையில் இருந்தது. இதனால் ஒரு அவணத் தரை, இரண்டவணத்தரை, ஒரு சாக்குத்தரை, இரண்டு சாக்குத்தரை என்றே கூறுவர். எனவே மேற் கூறிய வகையில் இரண்டவணத்தரையானால் ஒரு வேளாண்மைக்காரனைப் பிடிப்பார்கள். இரண்டிற்கு மேல் ஆறு அவணத்தரையானால் இரண்டு முழு ஆண்களையும், பத்துப் பதினொரு வயது சிறு பெடியனையும், வேளாண்மைக்காரர்களாகப் பிடித்துச் செய்கை பண்ணுவர். அன்றைய நடைமுறைப்படி ஒரு ஆண்மகனின் வேளாண்மைச் செய்கை என்பது இரண்டவணத்தரையாகும். இந்த இரண்டவணத்தரையின் முதல் ஆறு அவண நெல்.

1. விதைக்க இரண்டவணம்
2. மாடு கலப்பைக்கு இரண்டவணம்
3. விதைத்த வயல் விளையும் வரை அவருக்கோ அவரது

திருப்பழகாம் - ஒரு சுருக்க வரலாறு

குடும்பத்திற்கோ சராசரி நான்கு ஜந்து மாதகாலத்திற்கு சாப்பாடு முதல் உடூணி, முடி வெட்டுதல், போக்குவரத்து, இன்ப துன்பம், கோயில், விருந்தினர் என அனைத்திற்கும் இந்த இரண்டவண நெல்லிலே அவரது காலம் கழிய வேண்டும். இந்த முறையில் தங்கள் தங்கள் காணியின் நெல் கணக்கிற்கேற்ப வயல் செய்ய விவசாயிகளை நியமித்து அதற்கு ஒருவரைத் தலைவராக்கி அவரை முல்லைக்காரன் என்றே அழைப்பர். அந்த முல்லைக்காரனின் ஆலோசனை, வழி நடத்தலில்ஏனைய ஒருவரோ, இருவரோ அரைக் கூட்டுக்காரன் முக்காக்கூட்டுக்காரன் எனக்கொண்டு ஒவ்வொரு நிலச் சொந்தக்காரரும் வயல்களைச் செய்து வருவார்கள்.

இதிலும் பல ஊர்நி�ந்த நடைமுறைச் சம்பிரதாயங்கள் பலவாகும். அவைகள் நல்ல நாள் பார்த்து பட்டறை பிரித்து விவசாயிகளுக்குப் படி கொடுப்பது, படி எடுத்த கையோடு நியமிக்கப்பட்ட அந்தந்த போடிமாரின் அல்லது வட்டவிதானைமார், வாத்திமார், கிளாக்கர்மாரின் வேளாண்மைக் காரர்கள் வீட்டில் இருந்து வெளிக்கிட்டுத் தாங்கள் செய்யப்போகும் வயலில் தங்கி வேலை செய்வதற்கான வாடியினைத் திருத்துவது அல்லது புதிதாகக் கட்டுவது, வயலின் அவணத்தொகைக்கேற்ப வேலி கட்ட காட்டில் புகுந்து பல ஆயிரம் கதியால்களை வெட்டி கரத்தைகளில் ஏற்றி வந்து வயலின் எல்லையில் அடுக்கி வைப்பது, மேலும் கலப்பையில் கட்டி உழுவதற்கான மாடுகள் பிணைக்கவும்; கலப்பைக்குமாக நறுபுனி, வெல்லை, தெகுளை போன்ற நார்மரங்களைக், கொடிகளை வெட்டி, உரித்து விதைப்பு முடியும் வரை தேவையான மாட்டுப்பிணையற் கயிறு, நந்தைக்கயிறு, பூட்டான் கயிறேனப்புரியிட்டுத் திரித்து எடுப்பது. மரங்களை வெட்டி வந்து ஏர்க்கால், கலப்பை, மேழியென வாச்சி எனும் ஆயும் கொண்டு வெட்டி ஒரு வயலில் இருபிணையல் மாடு கட்டி உழு இரண்டு கலப்பை வேண்டுமானால் நான்கு கலப்பைகளை வெட்டிப் பூட்டி இரும்பினால்ச் செய்த கொழு எனும் உருக்குப்பட்டத்தை இணைத்தும் தயார் நிலையில் வைத்திருப்பதும்; இதனையுத்து, இதனையுத்து,

1. நாளுக்கு களவட்டி வரவையினுள் நெல் கொத்துதல்
2. ஏர் நாள் செய்தல்
3. நெல் விதைத்தல்
4. வேலி கட்டல் வேலியிலும்
5.
 1. இரு மாவரை வரிச்சி
 2. முன்று மாவரை வரிச்சி
 3. முள்ள வெட்டிக் கட்டல்

திருப்பழகாம் - ஒரு சுருக்க வரலாறு

எனப் படிப்படியாக வேளாண்மையின் வளர்ச்சி பருவங்களுக்கேற்ப ஒவ்வொரு கிழமையும் வட்டவிதானையாரின் தலைமையில் கூடி ஒவ்வொரு படியான வேலைகளுக்கு உத்தரவு இடப்படும். இந்தக் குறிப்பிட்ட வேலைகள் முடியவில்லையானால் முடிக்காத வயல் வேளாண்மைக்காரர்கள் வட்ட விதானையின் உத்தரவின் பேரில் அவராலும்; வயலில் உள்ளோராலும் நீதி, நேரமையாளரென்கண்டு நியமிக்கப்பட்ட மற்றுமோர் அதிகாரி என்று அழைக்கப்படுகின்ற அந்த அதிகாரியினால் கூடிய கூட்டத்திலே பல விவசாயிகள் முன்னிலையிலே பிரம்படி கொடுக்கப்படும்! அடிக்கும் பிரம்பு ஒருவரின் பெருவிரல் மொத்தமும்; இரண்டு இரண்ட்டரையடி நீளமும் கொண்டதாகும். வட்டவிதானையினால் பத்துப்பிரம்படி கொடும் என்றால் அதிகாரி குறிப்பிடப்படும் விவசாயியை அடித்தே ஆகவேண்டும். இந்த முடிவை மாற்றவோ; மறுபரிசீலனை செய்யவோ முடியாது.

எனவே குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு விதைத்து முடிக்க வேண்டும். வேலிகள் கட்டி முடிக்க வேண்டும். வேலிக்கு முன்னு வெட்டிக் கட்ட வேண்டும். வயல் வேலி ஓரங்களில் ஒவ்வொரு வாடிக்காரரும் அவணக்கணக்கின்படி ஒரு காவல்ப்புரை, இரண்டு காவல்ப்புரையெனக் கட்ட வேண்டும். கட்டிய காவல்ப்புரைகளில் தங்கி இரவில் வேலியால் மாடு, பன்றி, யானை வராமல் தடுக்க வேண்டும். வேலி ஓரத்துப் புல் கொத்தி வெளியாக்க வேண்டும்.

இன்று விளையாட்டுப் போட்டிகளில் கோல் கொடுத்து ஒடுவது போல் இரு கோல்களை எதிரும் புதிருமாக ஒவ்வொரு காவல் பறனிலும் இருந்து காவல் புரிவோர் பலநூறு ஏக்கர் கொண்ட வயல் பகுதியை சுற்றி வரும் படி அந்தக் குறிப்பிட்ட இரு கோல்களையும் ஒவ்வொருவரிடமும் கொடுத்து வயலைப் பலதரம் சுற்றி வரச் செய்ய வேண்டும்! இதனை மணி பிரம்பு விடுவதாகச் சொல்லுவார்கள். இதனையும் வேளாண்மையின் பருவம் கருதி ஒருமுறை, இருமுறை, பலமுறையென நடைமுறைப்படுத்துவர். இதிலும் ஆரம்பத்தில் வெறும் கோலும்; வயல் கதிர்பறிந்து விளைந்து வெட்டும் வரை எதையாவது தகரம், இரும்பு போன்றவற்றைத் தட்டி ஒசை எழுச்சுற்றிவர விடுவார்கள்.

இவையனைத்தையும் நடைமுறைப்படுத்தாதவர்கள் யாராய் இருந்தாலும்; அந்நபர் மேலே குறிப்பிட்டபடி தண்டனைக்கு உட்படுவார். இதுபோல் வேளாண்மை கதிரானதும்; அந்தக்கதிரிலே பூச்சி விழாமலும்; வயலை இன்னும் பாதுகாக்கும் எண்ணத்திலும் வயலை வளைத்தும்; வயல்களுக்கு இடைக்கிடையிலும் சுடுவான் கட்டி அதிலே விடிய விடிய

திருப்பழகாம் - ஒரு சுருக்க வரலாறு

தீ முட்டச் சொல்லுவார்கள். பூச்சி விழும் வயல்களுக்கு அந்த வயல் செய்யும் விவசாயி ஒருவரை மச்சம், மாமிசம், காலை உணவு என எதுவும் உண்ணாமல் செவ்விளநீர் தேடி ஆய்ந்து கொண்டு கொக்கட்டிச்சோலை கோயிலுக்கு அனுப்பி அங்கு அந்த இளநீரைப் பூசை மட்டையில் வைத் துப் பூசை முடிந் தபின் எவ்வளவு தொலைதூரமானாலும் இளநீரை எடுத்துத் தலையில் வைத்துக் கொண்டு நடையில் வந்து வயலில் அந்நீரைத் தெளிக்க வேண்டும். தெளித்தபின் அவர் உணவு, தண்ணீர் என உண்ணவோ, குடிக்கவோ முடியும். அது மட்டுமல்ல கோயிலில் இருந்து வெளிக்கிட்டு வயலை அடையும் வரை மினகை வாயில்போட்டு சப்பி மென்று விழுங்கியும் வர வேண்டும். இதைவிட அழுகிய வேளாண்மையுள்ள வரவைகளில் காட்டாமணக்கம் குழை போன்றவற்றையும் போடுவர்.

இப்படியாக மிக பயபக்தியோடும்; கடினமான உடல் உழைப்போடும்; ஊன், உறக்கமில்லாதும் செய்த தொழில்தான் இந்த வேளாண்மைத் தொழில்! இது மட்டுமல்ல வயல் விதைத்து முடிந்ததும் இதற்கு இடையிலும்

1. வயல் விதைப்பு பொங்கல்
2. கதிர் கண்ட பொங்கல்
3. புதிர்ப் பொங்கல்
4. குடு மிதிப்பு ஆரம்பிக்கப் பொங்கல் அல்லது அழுது கழவட்டி பொங்கல்

எனப் பொங்கலும் யானைக்கு நேர்த்தி வைத்து காட்டில் அம்பாரையானுக்குப் பொங்குவதென வயலண்டிய காட்டில் அல்லது ஓர்மரத்தடியில் பாரிய பெரும் பானை வைத்து ஏருமைப்பால், சீனி, பயறு, பேரீச்சம்பழங்களென இட்டுப் பொங்கிப்படைத்து வணங்கிவிட்டு அங்கு நின்றவர்கள், பொங்கியோர் என பொங்கலை இருந்து உண்டு விட்டு ஏனைய பொங்கலுடன் நிரம்பிய பானையையும்; வாழைப்பழங்களையும் எங்கும் கொண்டு போகக் கூடாது என்ற முறைக்கேற்ப அந்த இடத்தினிலே மரத்தில் கட்டித் தொங்கப் போட்டபடி வந்து விடுவர். இந்தப் பொங்கலை உண்ண யாராய் இருந்தாலும் அந்த இடத்திற்கே சென்று உண்ண வேண்டும். யாரும் போகவில்லையானால் அடுத்த நாளே சென்று எஞ்சிய பொங்கலை எடுத்து கல்லிலோ, வாழைஇலையிலோ எடுத்துக் கொட்டிப் போட்டு விட்டு பானையை மட்டும் கொண்டு வருவார்கள்.

மேலும் நாள் பார்த்துப் புதிர் வீட்டிற்குக் கொண்டு போதல்,

அறுவடை முதன் முதன் செய்ததும் அதனைக் குற்றி வயலிலே புதிர்ப் பொங்கல் பொங்குதல், நாள்பார்த்து வீட்டில் சொந்தம், சுற்றுத்தாரை அழைத்து மீன், இறைச்சி தவிர்ந்த மரக்கறி பால், தயிர், பழங்களைக் கொண்டு புதிர் பிசைந்து உண்ணுதல், உறவோர், சுற்றுத்தார்க்கு தங்கள் வயலில் விளைந்த நெல்லை புதிராகக் கொடுத்தல், முதல் முதல் வீட்டிற்கு நெல்லை நல்ல நாள் பார்த்துக் கொண்டு போதல், கொண்டு போன நெல்லை நல்ல நாள் பார்த்துப் பட்டறை கட்டிப் பட்டறையில் இடுதல் போன்ற இன்னோரன்ன நடைமுறைகளைல்லாம் அருகி இன்று எல்லாம் மாறிவிட்டன.

அன்று ஒவ்வொரு வாழியிலும் பலதரப்பட்ட மரக்கறி வகைகளும் பயிரிடப்பட்டு தாங்களும் சமைத்து உண்டு, ஊரில் கொண்டு வந்து சுற்றுத்தார்க்கும்; வருவோர் போவோர்க்கும் கொடுத்து இன்புறுவர். எங்கள் பழகாமத்தில் கடந்த 1965க் காலம் வரை முழு ஊருமே விவசாயத்தையே நம்பி வாழ்ந்தனர். அன்றைய நடைமுறையில் அரசு உத்தியோகம் செய்யும் சிலரது வீடுகளையும்; அந்த வீட்டின் நபர்களையும் விட ஏனையவர்கள் எவரிடமும் வயல் விளைந்து அறுவடை, குடு மிதிப்பு என முடித்து நெல் புழக்கத்திற்கு வரும்வரை எவரிடமும் காக கையில் இருக்காது.

தங் களின் உடைதுணி வெளுக் கும் சலவைத் தொழிலாளிகளுக்கும், முடி வெட்டிச் சேவ் செய்யும்; நாவிதர்களுக்கும்; சேனைப்பயிர் செய்வோரிடமும் சோளன், மரவள்ளிக் கிழங்கு, வற்றாளைக்கிழங்கு போன்றவற்றை வாங்கியோரிடமும்; திருநீறு வினியோகம் பண்ணுபவருக்கும்; எழுவான் கரையில் இருந்து வெற்றிலை, தேங்காய் எனக் கொண்டு வந்து வியாபாரம் செய்வோருக்கும் வயல் விளைந்தே நெல்லுத் தருகின்றோமென்று கூறி தங்கள் அன்றாடத் தேவைகளையும் கடமைகளையும் முடிப்பர்.

இதன்படியே கடன் கொடுப்போரும் வயல் செய்யும் ஒருவருக்கு ஒரு குடும்பத்திற்கு எந்தவித மறுப்புமில்லாது எதையும்; கொடுத்தே வருவர். வயல் விளைந்ததும் வயலில் கோயில் குருக்கள்மார், சலவை, சலுான் தொழிலாளர், படகுத்துறைக்காரர், திருநீற்று ஜயர், வெடிக்காரர் இன்னும் சிலருக்கும் வயலில் வைத்தே ஒவ்வொரு கதிர்க் கட்டுக்கள் உப்படிக் கட்டுக்கள் இனாமாகக் கொடுப்பார்கள். இதுபோல் குடுமிதித்து நெல் ஏற்றும் போதும் குடுமிதி முடிந்த களத்தில் வைத்து அங்கு போகும் ஏழைகள், பட்டிக்காரர்கள், சேனைப்பயிர் செய்வோர், வயலின் அதிகாரி ஆகியோருக்கும் அவர்கள் கொண்டு செல்லும் ஓலைப்பெட்டி, கோணி ஆகியவற்றில் குறைந்தது இரண்டு இரண்டு மரைக்கால் நெல்லும்;

திருப்பழகாம் - ஒரு சுறுக்க வரலாறு

சிலர் அதற்குக் கூடுதலாகவும்; மனமகிழ்வோடு கொடுப்பார்கள். அதனை விட வீட்டிற்கு நெல் வந்ததும் அதிகாரிக்கு, சலவைதொழிலாளிக்கு, நாவிதர்களுக்கு, தேங்காய், வெற்றிலை தந்தோர்க்கெலாம் கணக்குப் பார்த்து அவர்களின் கூலியை உடனுக்குடன் கொடுத்து விடுவார்கள்.

எட்டுப்பத்து மாதங்களாக வயல் வெளியில் படாப்பாடுபெட்டு உழைத்து வீடு வந்த தொழிலாளர்கள் ஓய்ந்திருக்காது ஊரையண்டிய குளங்களிலும் பாழ் வளவுகளிலும் காலை அடைத்து அதில் பசுமாட்டுப்பட்டியை அடைத்து ஏருவாக்கி அந்தக் காலையில் வழுதிலை (கத்தரி), மிளகாய், கீரை, மரவள்ளி யெனப்பயிர்களை நட்டியும்; பாரிய தரவுகளைத் தோண்டியும் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டு உழைப்பர். பலர் இத்தொழிலைத் தொடங்கி தங்கள் பெண்டு பிள்ளைகளிடம் கொடுத்துப் பாருங்கள் பராமரியுங்களென அவர்களிடம் விட்டு விட்டு தாங்கள் நாலாறுபேராகச் சேர்ந்து மலையாட வாரம் வரை காட்டில்ச் சென்று அறுவை மரங்களாகவும்; பந்தக்கால், மாவரை, சள்ளல், அலம்பலென வெட்டியும், கட்டியும்; ஏற்றிவந்து மட்டக்களப்பு வாவிக்கு கிழக்கே உள்ள கிராமங்களான கழுதாவளை, தேத்தாத்தீவு, மாங்காடு, குருக்கள்மடம், ஆகிய வெற்றிலைத் தோட்டம் செய்வோருக்கு விற்பர்.

அந்தக் காலத்தில் கழுதாவளை, குடியிருப்புப் படகுத் துறையடிகளில் பல லொறிகளில் ஏற்றிச் செல்லக் கூடிய அலம்பல், மிலாத்துக் கட்டுக்கள், கண்ணாக்காடு தெரியாத வகையில் சாத்தி விடப்பட்டிருக்கும். இந்த மரம் மிலாறு, கதியால், பந்தக்கால், மாவரை, முள் போன்றவற்றை துறைக்காரர் இரவு பகலாக ஏற்றிப்பறித்தபடியே இருப்பர்.

வைகாசி பிறந்ததும் கண்ணகியம்மன் குளிர்த்தியோடு கோயில்களைல்லாம் ஆரம்பமாகிவிடும். இந்தக் கோயில்களில் ஆடுவெற்காக முன்கூட்டியே கூத்துக்களும் பழகி, கோயில்களில் ஆடுவர், அரங்கேற்றுவர். இப்படியாக இருந்த விவசாயிகளையும்; விவசாயத்தையும் பற்றி அறிவதானால் ஜயா திரு வி. சி. கந்தையா அவர்கள் எழுதிய “மட்டக்களப்புத்தமிழகம்”, ஜயா திரு ஞா. சிவசண்முகம், ச. நீ அவர்கள் எழுதிய “மட்டக்களப்பு குகன்குலமுக்குகர் வரலாறு” ஆகிய நூல்களில் அவர்களால் விபரமாக எழுதிய தரவுகளையும் காணலாம்.

நானும் எதையும் எவரிடமும் இருந்து கேட்டுத்தான் அறிந்து விவசாயத்தையும், விவசாயிகளையும் பற்றி எழுதவேண்டு மென்பதில்லை. நான் பரம்பரை பரம்பரையான விவசாயி என்பதோடு பல வருடகாலமாக

பண்டைய விவசாயத்துறையில் ஈடுபட்டு உழன்றவன். ஆனால் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ள விடயங்களை நானும் குறிப்பிட்டேனாகில் அது அடித்த பாம்பையே அடிக்கும் செயலாகும். மேலும் பழகாமத்தில் இற்றைக்கு நாறு நாற்றி ஜம்பதிற்கும் முற்பட்ட நெல்காணிகளின் விபரத்தையும்; அந்தக் காணிகளின் சொந்தக்காரர்களையும் கூற முடியாவிட்டாலும் அதனை ஆண்ட அதிகாரிகளான வட்டவிதானைமாரையும் என்னால் முழங்கவரை குறிப்பிட்டுள்ளேன். என்பதைப் பணிவோடு கூறி முடிக்கின்றேன்.

04 கல்வி வளர்ச்சி

1814ம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 12ந் திகதி மேதடிஸ்த திருச்சபையின் வணக்கத்திற்குரிய வில்லியம் ஓல்ட் (Revo William Ault) என்பவரின் வருகையின் பின்னே தான் மட்டக்களப்பின் முதல் ஆங்கிலப் பாடசாலையான மத்திய கல்லூரி ஆரம்பமானது. அதனைத் தொடர்ந்து மட்டக்களப்பை அண்மித்த கிராமங்களிலெல்லாம் மேதடிஸ்த திருச்சபையினரால் பாடசாலைகள் கட்டப்பட்டும்; அக்கிராமங்களிலெல்லாம் மாணவ, மாணவிகளைச் சேர்த்துக் கல்வி புகட்டப்பட்டும் வரலாயின. இந்தக் காலப்பகுதியான 20-07-1818ல் எமது ஊரான பழகாமத்திலும் ஒர் பாடசாலை தொடங்கப்பட்டது. இந்தப் பாடசாலையை மேதடிஸ்த திருச்சபையினர் முன்னாள் மட் மாவட்டப் பாரானுமன்ற உறுப்பினரான கௌரவ பிறின்ஸ் காசிநாதர் ஜயாவின் பாட்டனாரான உபதேசியாரின் மேற்பார்வையின் கீழ் 20-07-1818 காலப்பகுதியில் கட்டினர். என அறியக் கிடக்கின்றது.

இப்பாடசாலையின் ஆரம்பகால மாணவ, மாணவிகள் இன்னார்தான், இவ்வளவு பேருந்தான் என்று அறுதியிட்டுச் சொல்ல முடியாவிட்டாலும் கீழ்க் குறிப்பிடப்படும் பெயர்களை உடையோர் நான் கண்டு கேட்டறிந்தவர்கள் ஆவார்.

1. திரு. மு. கண்டுமணி - பண்டிதர்
2. திரு. கு. கதிர்காமத்தம்பி - வைத்தியர், புலவர்
3. திரு. வீ. கந்தப்பன் - மகாவிதானை
4. திரு. க. பூபாலபிள்ளை - V.C. உறுப்பினர்
5. திரு. வ. கணபதிப்பிள்ளை - தலைமை ஆசிரியர்
6. திரு. க. நாகமணி - தலைமை ஆசிரியர்
7. திரு. வ. மாணிக்கப்பிள்ளை - புத்திஜீவி

திருப்பழகாம் - ஒரு சுறுக்க வரலாறு

8. திரு. வ. குமாரசாமி - புத்திஜீவி
9. திரு. சி. வசந்தராசப்பிள்ளை - V.C. உறுப்பினர்
10. திரு. வே. முத்ததம்பி - வைத்தியர்
11. திரு. வ. பொன்னம்பலம் - மனேஜர் (கூட்டுறவு)
12. திரு. பீற்றர் குணரெத்தினம் - தலைமை ஆசிரியர்
13. திரு. சந்திரப்பிள்ளை கந்தையா - புத்திஜீவி
14. திரு. பீற்றர் அழகுதுரை - ஓடாவியார்
15. திரு. இரா வேலுப்பிள்ளை - விதானை
16. திரு. வ. சிவலிங்கம் - மனேஜர் (கூட்டுறவு)
17. திரு. ஞா. சின்னத்தம்பி - புத்திஜீவி
18. திரு. வே. சிந்தாத்துரை - மனேஜர் (கூட்டுறவு)
19. திரு. வே. நடராசா - விவசாயி
20. திரு. வே. வடிவேல் - கரகாட்டக்கலைஞர்
21. திருமதி. அன்னக்கிளி
22. திருமதி. நேசம்மா சாமித்தம்பி
23. திருமதி. சின்னமுத்து மாமாங்கம்
24. திரு. த. கணபதிப்பிள்ளை - டாக்டர்
25. திரு. சா. தருமரெத்தினம் - தலைமை ஆசிரியர்
26. திரு. பொன் துரையப்பா - ஆசிரியர்
27. திரு. சா. அரசரெத்தினம் - ம. மாநகரசபை அதிகாரி
28. திருமதி. க. கெங்கேஸ்வரி
29. திரு. சோ. டேவிற்
30. திரு. பொன். தங்கராசா - தலைமை ஆசிரியர்
31. திரு. பொன். பேரின்பராஜா - மனேஜர் மக்கள் வங்கி
32. திரு. சா. இராசரெத்தினம்.

போன்ற நூற்றுக்கணக்கான கல்வி மாண்கள், புத்திஜீவிகள், வைத்தியர்கள், கலைஞர்கள், இலக்கியவாதிகள், சமூக சீர்திருத்த வாதிகள் ஆகியோருக்கும் எமது பழகாமத்தின் ஆரம்பப் பாடசாலையாக இருந்து கற்றவர்கள் கண்ணுடையோர் என்ற முதுமொழிக்கேற்ப கல்விக் கண்ணைத் திறந்த பேராலயம் இந்த மெதுடில்த மிசன் பாடசாலைதான் என்பதற்கு மாற்றுக்கருத்தேயில்லை;

இந்தப் பாடசாலையின் ஆசிரியர்களாக:-

- திரு. ந. சோமசுந்தரம் - வாத்தியார்
திரு. மா. பொன்னையா - வாத்தியார்
திருமதி. பொன்னையா - ஆசிரியை

திருப்பழகாம் - ஒரு சுருக்க வரலாறு

திரு. பொ. ஜங்கரப்பிள்ளை - வாத்தியார்

திரு. வே. சிவஞானம் - வாத்தியார்

திருமதி. சந்தணப்பிள்ளை சோமசுந்தரம் - ஆசிரியை

திரு. ந. கதிரேசப்பிள்ளை

போன்ற பல ஆசிரியர்களும் எதுவித உள்நோக்கமுமின்றித் தங்கள் கடமையே கண் எனக்கற்பித்தவர்களாவர். இதன் தலைமை ஆசிரியர்களாக

திரு. மாணிக்கப்பிள்ளை - வாத்தியார்

திரு. த. செல்லையா - வாத்தியார்

திரு. சி. கதிர்காமத்தம்பி - வாத்தியார் (குருக்கள்மடம்)

திரு. சோமசுந்தரம் - வாத்தியார் (முனைக்காடு)

திரு. பொன்னம்பலம் - வாத்தியார் (மகிழித்தீவு)

திரு. க. நாகமணி - வாத்தியார்

திரு. ஆனந்த நாயகம் - வாத்தியார் (மண்டூர்)

திரு. வ. கணபதிப்பிள்ளை - வாத்தியார்

திரு. மா. சாமித்தம்பி - வாத்தியார்

திரு. ந. சோமசுந்தரம் - வாத்தியார் போன்ற பல அதிபர்களும் படிப்பித்தனர்.

இந்தப் பாடசாலையில் படித்த மாணவ மாணவியர் ஆரம்பம் “அரிவர்” யில் இருந்தே தங்கள் கல்வியைத் தொடங்கினர்.

இதனையடுத்து 1ம் வகுப்பு முதல் 5ம் வகுப்பு வரை படித்தவர்கள் மேற்கொண்டு படிக்க மட்டக்களப்பு அரசடிப்பாடசாலையில் செல்ல இருந்ததாகவும் பின் 1ம் வகுப்பு முதல் 8ம் வகுப்பு (J.S.C) வரை படித்து அதனையடுத்துப் படிக்க மட்டக்களப்பு அரசடி மகாவித்தியாலயம் (மாகஜனக்கல்லூரி) செல்ல வேண்டும். இந்தப்பாடசாலையில் ஆரம்பத்தில் கற்ற மாணவ மாணவிகளுக்குப் பகல் உணவாகச் சோநும் கொடுக்கப்பட்டது. பின் இடைக்காலத்தில் பானும்; தேங்காய்ச் சீனிச்சம்பலும்; பின்பாலும்; கடைசியாக வனிகம் கொடுத்தனர்.

பழகாமத்தின் இரண்டாவது பாடசாலையாக ஸ்ரீ இராமக்கிருஷ்ண சபையினரால் ஓர் பாடசாலையும் 05-07-1944ல் உருவாக்கப்பட்டது. இந்தப் பாடசாலையில் கல்வி கற்றோர் ஆசிரியர்களாக, அதிபர்களாக, டாக்டர்கள், பொறியியலாளர்களாக, நிருவாகிகளாக, கணக்காளர்களாக இன்னும் பல துறைகளில் கற்றுத்தேறி கடமை செய்கின்றார்கள்; சிலர் இறந்தாலும்; எமது மன்னுக்குப் புகழ் சேர்த்தவர்களே! இந்தவரிசையிலே

இப்பாடசாலையிலும் ஆரம்பக்கல்வியான அரிவரிமுதல் S.S.C; H.S.C, O/L, A/L எனப்படித்தும் மேற்படிப்பிற்காக வேறு வேறு கல்லூரிகள் பல்கலைக்கழகங்களில் படித்தும்; தங்கள், தங்கள் கல்வித் தரத்திற்கும்; நிலைமைக்கும் ஏற்ப பதவிகள் பெற்றும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

இப்பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலம் முதல் மிக நீண்டகாலம் வரை இதனை சைவப்பாடசாலையென்றும்; இதற்கு முன் மெதடிஸ் த திருச்சபையினரால் ஏற்படுத்திய பாடசாலையை வேதப்பாடசாலையென்றும் ஊரில் உள்ளோர் அழைத்து வரலாயினர். இதனைத் தொடர்ந்து ஒர் இடைக்காலப்பகுதியில் R.K.M பாடசாலை யென்றும் அழைக்கப்பட்டு வந்த பாடசாலை கடந்த 1960ல் இருந்து வேதப்பாடசாலையான M.M. பாடசாலையும்; R.K.M பாடசாலையும் ஒன்றினைக்கப்பட்டு ஒரு அதிபரின் கீழ் விபுலானந்த வித்தியாலயமாகமாறி இன்று விபுலானந்த வித்தியாலயம் என்ற பெயரிலே இயங்கி வருகின்றது.

இதன் தொடக்க காலத்து மாணவர்களையும்; ஆசிரியர்கள், அதிபர்களையும் சரியான புள்ளி விபரத்தோடு அறுதியிட்டுக் கூற முடியாது. 1983இற்குப் பின் எமது பகுதியில் உள்ள எந்த அரசாங்க, தனியார், கூட்டுத்தாபனங்களிலும்; சரி, சொந்த வீடுகளிலும் சரி எந்த ஆவணத்தையும் திட்டவட்டமாக முறையே திகதி, மாதம், ஆண்டு குறிப்பிட்டுக் கூறவோ, குறிக்கவோ முடியாது. இந்த வகையில் இந்த R.K.M பாடசாலை இராமகிருஷ்ணமிசன் பாடசாலையின்

மாணவர்களாக

1. திரு. வே. ஆறுமுகம் - வாத்தியார் (வைத்தியர்)
2. திரு. க. வினாயக மூர்த்தி - ஆசிரியர்
3. திரு. நா. கந்தசாமி - அதிபர்
4. திரு. மா. நாராயணப்பிள்ளை - வாத்தியார்
5. திரு. கா. கணபதிப்பிள்ளை (குருக்கள்)
6. திருமதி. விஜயலெட்சுமி தம்பாப்பிள்ளை
7. திரு. நா. தங்கராசா - வி. போ. ஆசிரியர் (குருக்கள் மடம் - திருமணம்)
8. திருமதி. செல்லம்மா தம்பிப்பிள்ளை - ஆசிரியை
9. திருமதி. ஜீவரெத்தினம் கதிரேசப்பிள்ளை
10. திருமதி. ஞானம்மா வினாயகமூர்த்தி - ஆசிரியை
11. திருமதி. ஜீவரெத்தினம் (காசிப்போடி)
12. திருமதி. தன்மாத்தை தங்கத்துரை

போன்ற 12 பேரும்; இன்னும் ஒருசிலரும் ஆரம்பத்தில் பள்ளிக்கூடங்களில் சேர்ந்து 1ம் 2ம் 5ம் 7ம் வகுப்புக்களைனப் படித்து பள்ளிக் கூடங்களை விட்டு வெளியேறி ஆண்கள் விவசாயம் போன்ற வேலைகளிலும்; பெண்கள் வீட்டுப் பணிகளிலுமென ஈடுபட்டு இளைஞர்களாக வயது வந்த பெண்களாக ஆனதன்பின் பெரியவர்கள்மூடியிப் பண்டிதரின் ஊக்குவிப்பின் பின்னே மீண்டும் பாடசாலை சென்று கற்றுக்கேறி தங்கள் கல்வித்தகைமைகளுக்கு ஏற்ப உத்தியோகம் பெற்றுப் பணியில் ஈடுபடலாயினர். இவர்களின் பின்,

1. திரு. க. நாகரெத்தினம் - காவலாளி (பே.பெ.வா. சேனை)
2. திரு. கா. பொன்னுத்துரை - அஞ்சல் வினியோகஸ்தர்
3. திரு. சீ. நாராயணப்பிள்ளை - அஞ்சல் வினியோகஸ்தர்
4. திரு. வே. சோதிநாதன் - ஆசிரியர்
5. திருமதி. பரமேஸ்வரி கணேசமுர்த்தி
6. திரு. வே. தெய்வநாயகம்
7. செல்வி. தமயந்தி வேலப்போடு
8. திருமதி. வள்ளியம்மை ஆறுமுகம்
9. திருமதி. கமலாவேலழகன்
10. திருமதி. அழகம்மா மகேசன்
11. திருமதி. தங்கம்மா அமரசிங்கம்
12. திரு. மு. கந்தசாமி - A. M. C
13. திருமதி. பரஞ்சோதி மயில்வாகனம்
14. திருமதி. கெங்கை சீனித்தம்பி
15. திருமதி. காளியம்மை இரத்தினசிங்கம்
16. திரு. க. இராசரெத்தினம் - சேமன்
17. திரு. க. சுந்தரலிங்கம் - R. D. S தலைவர்
18. திரு. சி. வேல்முருகு - அதிபர்
19. திரு. கா. முருகுப்பிள்ளை - டாக்டர்
20. திரு. சி சோமசுந்தரம் - விதானை

போன்றவர்களும்; இன்னும் பலரும் இந்த இராமகிருஷ்ணமிசன் பாடசாலையில் படித்து S.S.C பாஸ் பண்ணி H.S.C படித்தனர். பலர் வேறு வேறு காரணங்களுக்காகவும்; இடமாற்றம் காரணமாகவும் கல்லடி சிவானந்தா தேசியப் பாடசாலையிலும்; மட்டக்களப்பு, அரசடி மகாவித்தியாலயம்; மத்திய மகாவித்தியாலயம்; வின்சன் மகளிர் கல்லூரிகளிலும் படித்துப் பல்கலைக்கழகமென்றும்; உத்தியோகமென்றும்; இங்கிருந்து கற்றும் பணி செய்தும் வரலாயினர்.

இந்தப் பாடசாலையில் படிப்பித்த ஆசிரியர்கள்

1. திரு. நா. முத்துப்பிள்ளை - ஆசிரியர்
2. திரு. செ. தங்கத்துரை - ஆசிரியர்
3. திரு. பூ. மாமாங்கபிள்ளை - ஆசிரியர்
4. திரு. க. மாணிக்கம்பிள்ளை - ஆசிரியர்
5. திரு. க. தம்பாப்பிள்ளை - ஆசிரியர் (நோத்தாரிஸ்)
6. திரு. வே. குமாரசாமி - ஆசிரியர் (R.D.O)
7. திருமதி. அருளம்மா முருகேசப்பிள்ளை
8. திரு. வே. ஆறுமுகம் - ஆசிரியர்
9. திரு. க. தெய்வநாயகம் - ஆசிரியர் (கழுவாஞ்சிக்குடி)
10. திரு. க. செல்வநாயகம் - ஆசிரியர்
11. திரு. வே. சோதிநாதன் - ஆசிரியர்
12. திரு. க. வினாயகமூர்த்தி - ஆசிரியர்
13. திரு. செ. வினாயகமூர்த்தி - ஆசிரியர்
14. திருமதி. ஞானம்மா வினாயகமூர்த்தி - ஆசிரியை

போன்ற ஆசிரியர்கள், ஆசிரியைகளும் சிரத்தையுடன் தங்கள் கடமைகளை நிறைவேறும் வகையில் கற்பித்தலை ஒழுங்காகக் கற்பித்துச் சமூகத்திற்கு நற்பிரஜைகளாக்கினர்.

இப்பாடசாலையின் முதல் ஆசிரியர் என்ற வகையில்

1. திரு. நா. முத்துப்பிள்ளை - ஆசிரியராவார் இவரின்பின்
2. திரு. மு. கண்டுமணி - அதிபர்
3. திரு. க. முருகேசப்பிள்ளை - அதிபர்
4. திரு. வே. மயில்வாகனம் - அதிபர்
5. திரு. சி. நாராயணப்பிள்ளை - அதிபர்
6. திரு. நா. கந்தசாமி - அதிபர்

ஆகியோரும் படிப்பித்தனர். இதனையுடெந்து இந்த பழகாமத்திற்கு ஆங்கிலம் கற்கும் பாடசாலை ஒன்று மிக மிக அவசியம் என்றதாய தொலைநோக்குச் சிந்தனையோடு முயன்று தம் சொந்தப் பணத்தையும்; உடலுழைப்பையும்; கொண்டு பெருந்தகை திரு. மு. கண்டுமணி பண்டிதர் ஜயா அவர்கள் 24-09-1947ல் ஒலைக்கீற்றுக் கூரையோடும்; காட்டுமேரம், களிமண்கவரோடும் ஓர் பாடசாலையை உருவாக்கினார். இந்து சமய வழிபாட்டு முறையோடு ஊரிலே பெருமையாக மதிக்கும் வணக்கத்திற்குரிய கணபதிக் குருக்களினால் மொட்ட குருக்கள் சமய ஆசாரப்படியும்; அதிஷ்ட விஞ்ஞான முறைப்படி 6 x 9 என்ற

திருப்பழகாம் - ஒரு சுருக்க வரலாறு

இலக்கங்களுக்கமைய தொடங்கப்பட்ட பாடசாலையின் ஆரம்ப மாணவர்களாக

1. திரு. ஞா. சுப்பிரமணியம் (ஞானமணியம்)
2. திரு. சி. சிதம்பரப்பிள்ளை உப அஞ்சலத்திபர்
3. திரு. செ. பொன்னுச்சாமி
4. திரு. க. நாகப்பன்
5. திரு. இ. பூபாலப்பிள்ளை
6. திரு. K. E. கந்தசாமி - அதிபர்
7. திருமதி. சௌவரெத்தினம் கைலாசப்பிள்ளை
8. திருமதி. தங்கப்பிள்ளை பேரின்பராசா
9. திருமதி. கிளேந்தா பேரேரா

போன்ற மாணவ மாணவிகளும்; கற்க ஆரம்பித்த பின் மேலும்

1. திரு. வ. இரத்தினசிங்கம்
2. திருமதி. பாக்கியரெத்தினம் ஆறுமுகம்
3. திரு. சி. சந்திரசேகரம்
4. திரு. வே. தட்சணாமுர்த்தி
5. திரு. க. இராசரெத்தினம்
6. திரு. வீ. கமலநாதன்
7. திருமதி. க. அருளம்மா
8. திருமதி. அருளம்மா
9. திரு சொக்கவிங்கம்
10. திருமதி. பரமேஸ்வரி கோணநாயகம்

ஆகியோரும் கற்று வரலாயினர். இப்பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது பத்துப்பதினெந்து மாணவர்களுடனும்; ஒரே ஒரு ஆசிரியருடனும் தான் ஆரம்பமானது. என்றாலும்; இதன் பின்படிப்படியாக பழகாமத்தில் இருந்தும், அண்டை அயல் கிராமங்களான அம்பிளாந்துறை, அன்னமலை, வெல்லாவெளி, கோயிற் போர்தீவு, வட்டாவளை, பெரியபோரைதீவு, முனைத்தீவு எனப்பல கிராமங்களில் இருந்தெல்லாம் போக்குவரத்துவசதியில்லாத கால கட்டமான நிலையில் கால்நடையாகவே வந்து பல மாணவ மாணவிகள் கற்கலாயினர். ஆரம்பத்தில் எட்டாம் வகுப்புவரை இருந்த பாடசாலையானது 1952-1953 காலப்பகுதியில் அரசினரால் பாரமெடுத்து பதிவு செய்யப்பட்டு களில்ட பாடசாலையென்ற பெயரில் இயங்கி வந்தது. இக்காலப்பகுதியில் இந்தப் பாடசாலை ஒலைக் கொட்டகையால் தொடங்கப்பட்ட நாளில் இருந்தே இதனை இங்கிலிஸ்

திருப்பழகாம் - ஒரு சுறுக்க வரலாறு

பள்ளியென்றே மாணவர்களும்; ஊரவரும் அழைத்துவரலாயினர்.

மேலும் இது பரிணாம வளர்ச்சியடைந்து வகுப்பில் S.S.C, H.S.C யெனவும் மாணவர் தொகையில் 1500ற்கு மேலும்; ஆசிரியர்களும் 38, 40 பேர் என உயரலாயினர். இங்கிலிஸ் பள்ளி, யூனிய ஸ்கூலாகவும்; கடைசியில் இதன் பெயர் கண்டுமணி மகாவித்தியாலயமெனவும் நிலை நிறுத்தப்பட்டு இயங்கி வருகின்றது.

நான்றிந்தவரை இப்பாடசாலையில் நூற்றுக்குமதிகமான ஆசிரியர்களாக பழகாமத்தில் இருந்தும்; கழுவாஞ்சிக்குடி, மட்டக்களப்பெனப் பல ஆசிரியர்கள் படிப்பித்துமூன்னர். அந்த வரிசையிலே இதன் ஆரம்பகால அதிபர்களாக ஒருசிலரும் ஏனையோருமென,

1. திரு. நாகையா - அதிபர்
2. திரு. இராசரெத்தினம் - அதிபர்
3. திரு. வீனா மாஸ்ரர் (மன்னார் வங்காலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்)
4. திரு. வாஸ் மாஸ்டர் - உதவி அதிபர் என நினைக்கிறேன்
5. திரு. அ. அருளன்னராசா - அதிபர்
6. திரு. வித்துவான் செபரெத்தினம் - அதிபர்
7. திரு. தெ. சுப்பிரமணியம் - அதிபர்
8. திரு. குமாரசாமி - அதிபர்
9. திரு. K. E. கந்தசாமி - அதிபர்

ஆகியோரும்; இதன் முன்னும் பின்னுமென பலர் அதிபர்களாக இருந்தனர். இவர்களின் பெயரை நான் சரியான காலங்கள் ஆண்டுகளைக் குறிக்காமல் எனக்குத் தெரிந்தவகையில் குறித்துள்ளேன். இதில் முன்பின் என்ற இடைவெளி உண்டு. இருந்தும் திரு. நாகையா அதிபர் காலத்தில் அவரால் மந்திரி குமாரியெனும் நாடகத்தை (தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் கௌரவ கலைஞர் அவர்களால்) முதன் முதல் வசனமெழுதிப் படமாக வந்த மந்திரிகுமாரி படத்தினைச் சுருக்கி நாடகமாக்கி இப்பாடசாலையின் மாணவர்களைக் கொண்டு நடிக்க வைத்துப் பெருமை சேர்த்தார். தனி ஒரு நபரான பெருந்தகை ஜ்யா. திரு. கண்டுமணி அவர்களால் அரும்பாடுபட்டு உருவாக்கிய இப்பாடசாலையை அதன் வளர்ச்சி கருதி பல ஆசிரியர்களும்; அதிபர்களும் நேரம், காலம் பாராது உத்தியோக உயர்வு, சம்பளமெனக்கருதாது உழைத்து இப்பாடசாலையின் மாணவ

மணிகளை சமூகத்திற்குச் சேவை செய்ய பழகாமத்திற்கு பெருமைதா உருவாக்கினர்.

இந்த வகையில் இந்த ஆசிரியர் பணி கூடுதலானது. அந்த ஆசிரியர் பணி குறைவானது. என்றோ; இது போல் அதிபர்களின் சேவைக்காலத்தில் ஒரு அதிபர் கூடுதலாக ஊரினதும்; மாணவரினதும், நலன், நன்மை கருதி உழைத்தார். ஏனையோர் அப்படியில்லையென்றும் என்னால் குறிப்பிட்டுக் கூற முடியாது! காரணம் நான் இந்தப் பாடசாலையில் படித்தவனுமில்லை. ஊரில் நிரந்தரமாக நீண்ட காலங்களாக இருந்தவனுமில்லை. இதனால் கண்ணே மூடிக்கொண்டு சிலதைக் குறிப்பிடும் போது எனது எழுத்தும்; குறிப்பும் சில பாரபட்சங்களையும்; குரோத, விரோதங்களையும் ஏற்படுத்துவதோடு சிலரின் மனதை நான் புண்படுத்து மென்பதாலும் இத்தோடு நிறுத்திக் கொண்டு மேற்கூறிய மூன்று பள்ளிக்கூடங்களிலும் J.S.C, S.S.C, H.S.C, O/I, A/I எனப் படித்து விட்டு பள்ளிக் கூடங்களை விட்டு வெளிவந்து மருத்துவர்கள், வட்டவிதானைமார், கலை இலக்கியவாதிகள், விதானைமார், மருத்துவத் தாதிகள், கிளாக்குமார் எனச் சென்றவர்களையும்; தொடர்ந்து படித்து ஆசிரியர் களாக, ஆசிரியைகளாக பட்டதாரிகள், டாக்டர்கள், போறியியலாளர்கள், விஞ்ஞானிகள், விரிவுரையாளர்கள், சட்டத்தரணிகள் என தாங்கள் படித்த பள்ளிக் கூடங்களுக்கும்; தங்களைப் பெற்று வளர்த்த தாய் தந்தையர்களுக்கும், ஏன் தாங்கள் பிறந்து தவழ்ந்து வளர்ந்த பழகாமத்து மண்ணுக்கும் பெருமை தேடித்தந்த அந்த மாபெரும் கல்விக் கடல்களை என்னால் ஆனமட்டும் பட்டியலிட்டுள்ளேன்.

05 ஆலய வரலாறு

பழகாமத்தில் ஆதியில் இருந்தே சில கோயில்கள் கட்டப்பட்டு பூசை, தீமிதிப்பு, திருவிழா, சடங்கு, குளிர்த்தியென நடைபெற்று வருகின்றது.

இந்த வரிசையிலே பழகாமத்தின் திரெளபதியம்மன் ஆலயமானது ஆரம்பகால ஆலயமாக இருந்து வருகின்றது. பழகாமத்து வாழ் மக்களுக்கு மூன்று பெரும் விழாவென்றால்

1. தைப்பொங்கல்
2. சித்திரை வருடம்
3. திரெளபதியம்மன் தீ மிதிப்பு

என்பனவேயாகும். இவ்வாலயம் கி. பி. 1800 முற்பகுதியிலே கட்டப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. இதனைக் கட்டத் தூண்டியவர் ஓர் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த யாத்திரிகர் என்று கர்ண பரம்பரைக் கதை கூறுகின்றது. எது எப்படியாயிருந்தாலும்; இவ்வாலயத்தின் கட்டிட அமைப்பினையும்; அதனுள் காணப்படும் மரத் தளபாடங்களையும்; குறிப்பாக ஆலயத்தின் நிலை, கதவு, படிக்கட்டுக்கள், ஆலயத்தின் வீதியிலே நடப்பட்டுள்ள கற் தூண்கள் போன்றவற்றையும் கொண்டு கணிப்பதால் இவ்வாலயம் கி.பி. 11ம் 12ம் நாற்றாண்டிலேயே கட்டப்பட்டிருக்கலாம் என எண்ண வேண்டியுள்ளது.

ஆலயம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலம் என்பது தெரியாது ஆனால் குறைந்தது ஐம்பது அறுபது வருடங்களுக்கு முன் இவ்வாலயத்தின் சிறப்பினை எழுத்தினால் விளக்க முடியாது! அவ்வளவு பயபக்தியோடு ஊரே ஒருமித்து வீடு, வளவு, வீதிகள் எனச் சுத்தம் செய்து, பெரும் விழாவெனச் செய்து மகிழ்ந்தது. ஆலயக்கதவு திறப்பதற்கு ஒரு கிழமைக்கு முன் வண்ணான், நாவிதன்

கூவென்று அவர்கள் மூலமாக இன்னாள் கதவு திறப்பது, இன்னாள் தீ மிதிப்பு அதற்குள் ஊரில் எந்தவித அசம்பாவிதங்களும் இல்லாது சுத்தமாக வைத்திருங்கள் என்றபடி அறிவுறுத்தப்படும்.

இவ்வறிவுறுத்தல்கள் கேட்டதும்; ஊரில் பக்குவப்பட இருக்கும் பருவப் பெண்களும்; திருமணம் செய்ய இருப்போரும்; கிட்டத்தில் திருமணம் செய்தோரும்; வீட்டிற்கு தூரம் வர இருக்கும் பெண்களும்; வீட்டிற்கு தூரம் வந்த பெண்களும்; பின்னைபேற இருப்போரும்; இறப்பை விரைவில் எய்தும் நிலையில் உள்ள நோயாளரும்; ஊரை விட்டு வெளியேறி சில மைல் தூரத்தில் உள்ள வயல் வாடிகளில், ஊர்களில் தற்காலிகமாக கோயில் நிகழ்வு முடியும்வரை சராசரி பத்துப் பதினெந்து நாட்கள் தங்கி இருக்க வேண்டும். அதோடு மதுவருந்துதல், மச்சம் மாமிசம் கொண்டு வருதல், உண்ணல் எதுவும் அந்தப் பதினெந்து நாட்களுக்குள் ஊரில் எந்த ஓர் வீட்டிலும் கண்டிப்பாக இருக்காது.

எந்தக் கட்டாயக் கடமையில் உள்ளவரானாலும் ஆலய தீ மிதிப்பு முடியும் வரை எதிலும் ஈடுபட மாட்டார். அந்தக் காலத்தின் ஊரின் கட்டுப்பாட்டினையும் ஆலயங்களினது பூசை, புனக்காரங்களையும் நினைக்கும் போது நெஞ்சு கனத்துக் கண்ணீரே மல்கிறது! ஆலயத்தில் பாடப்படும் பாரத அம்மானைப் பாடலைக் கேட்டாலே நெஞ்சம் உருகாதோருக்கும் உருகும் பக்தியில்லா தோருக்கும் பக்தி பிறக்கும்.

“சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு”

என்ற வள்ளுவப் பெருந்தகையின் கூற்றின்படி வானம் பொய்க்கவுமில்லை, ஆலயங்களில் பூசை, புனக்காரம் நடவாது தடைப்பட்டதுமில்லை. அன்று வெளிநாட்டு சம்பாத்தியமோ; நவீன தொழில், உத்தியோகமோ; பல போக வேளாண்மைச் செய்கையோ இல்லாத காலத்தில் ஊரின் தொண்ணாறு சதமானோர் நிலத்தையே நம்பி, நிலத்தையே உழுது பயிரிட்டு விளைந்த ஊதியத்தைக் கொண்டு தாங்களும் நிம்மதியாக உண்டு ஆலயங்களையும் சிறப்பான முறையில் பூசை, திருவிழாக்களை நடத்தி கலை இலக்கிய துறைகளான கூத்து, கும்மி, வசந்தன், கொம்புமுறி போன்றவற்றிலும் ஈடுபட்டு வாழ்ந்தனர்.

மேலும் இந்த ஆலயத்தின் ஆண்டுக்கொரு முறை வரும் தீ மிதிப்பு, தவநிலை, வனவாசம், கடற்குளிப்பு ஆகிய அனைத்தினையும் மக்கள் பயபக்தியோடு வந்து கண்டும், ஆலயத்தில் நேர்த்தி, நிவர்த்தி கொடுத்தும் வழிபடுவர். இதைவிட தைமாதச் சடங்கு சித்திரை, வைகாசி, கார்த்திகை எனும் மாதங்களிலும் சடங்கு நடைபெறும். காப்புக்கட்டு, திருவாதிரையில் பொன்னாஞ்சல், சுண்ணமிடுத்தல் என்பனவும் மிகச் சிறப்பாக நடக்கும்.

இதில் இன்னுமோர் கட்டுப்பாடும் நடைமுறையும் என்னவென்றால் இந்த ஆலயத்தில் தெய்வமாடுவோரும் ஆலயத்தின் முக்கியமானோரும்; வீட்டில் இருந்து மூன்று வேளையும் சாப்பிட்டு விட்டு ஆலயத்திற்கு வருவதில்லை. மாறாக ஆண்களே உடனுக்குடன் நெல்லுக்குத்தி ஆலயத்திலே சமைத்து உண்டு தங்கியே தெய்வமாடுவர். இன்னுமோர் விசேடம் தீ மிதிப்பிற்கு முதல் இரவே காடு சென்று பச்சவீர மரங்களைத் தறித்து வந்து உடனே தீ மூட்டிப் பாய்வர்.

ஸ்ரீமகா விஷ்ணு ஆலயம்

இந்த ஆலயத்தையடுத்து இன்னும் சில பழம்பெரும் ஆலயங்கள் இருக்கின்றன. ஆரம்பத்தில் ஆயிரங்கண் பிள்ளையார், அரசடிப்பிள்ளையார் என ஆரம்பிக்கப்பட்ட இடத்தில் கி. பி. 1905 காலப் பகுதியில் வைபவரீதியாக மகா விஷ்ணு ஆலயம் கட்டப்பட்டது.

மகாவிஷ்ணு ஆலயம் ஆரம்பத்தில் சிறிதாக இருந்தாலும் கி. பி. 19ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலே பெரும் ஆலயமாகக் கட்டப்பட்டு இங்கும் சிறப்பான முறையில் எட்டு நாட்கள் திருவிழாக்கள் நடைபெற்று

திருப்பழகாம் - ஒரு சுருக்க வரலாறு

திருவிழா முடிவு நாளில் அன்னதானம் கொடுக்கப்படும். ஆலயத்தின் நிகழ்வுகளாக கல்யாணக்கால் வெட்டுதல், திருவிழாக்கள் நடைபெறுதல், திருவேட்டை என்பனவும் மிகச்சிறப்பாக நடைபெறும். இந்த ஆலயத்தின் திருவிழாக் காலங்களில் முன்பெல்லாம் நான்கு கூட்டம், ஆறு கூட்டம் மேள காரர்களை அழைத்து வந்து கச்சேரி நடத்துவதும்; வாண வேடிக்கை செய்வதும் இயல்பான நடைமுறையாகும். இங்கும் கஞ்சனம்மானை பாடப்படும் அதற்கென்றே பிறந்தவர்கள் போல் அக்காலங்களில் பாடுவார்கள். ஆலயத்தின் கருடவாகனம் புராதன காலத்தை பறை சாற்றுவது போல் அமைந்திருக்கின்றது. இந்தக் கருட வாகனத்திலே பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியவர்கள் திருவேட்டை செல்லும் காட்சி கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். ஆலயத்தில் இருந்து வடக்கே அரைமைல் தூரத்திற்கு அப்பாலுள்ள ஏரிக்கரை பிள்ளையாரடி செல்லும் வீதி தோறும் மக்கள் பயபக்தியோடு நின்று பார்த்து வணங்குவது மட்டுமல்லாமல் ஊரே திரண்டு திருவேட்டை நடைபெறும் ஏரிக்கரைப் பிள்ளையாரடிக்கே சென்று முகாமிட்டு திருவேட்டைக் காட்சியைப் பார்த்து ரசிப்பார்கள்.

திருவேட்டை முடிந்ததும் பகவான் மகாவிஷ்ணு அவர்களுக்கும் மனைவி ருக்குமணி தேவியாருக்குமிடையே ஓர் சண்டை நடப்பதாக ஓர் காட்சி சித்தரிக்கப்படும். அதனை காணவும்; கேட்கவுமெனப் பல நூறு ஆண்களும்; பெண்களும் முண்டியடித்துக் கொண்டு கோயிலை முற்றுகையிடுவர். எனவே இந்த ஆலயமும் எமது மக்களின் காவல் தெய்வமாக இருந்து வருகின்றது. இந்த ஆலய முன்றவில் ஓர் அரச மரமும்; நிழல் வாகைகளாக இருமரங்களும் ஊருக்கு ஓர் குடை போன்றும்; ஆலயத்திற்குப் பழம் பெரும் சின்னமாகவும் இருந்து வருகின்றது. இந்த அரச மரமும்; பெரிய நிழல் வாகை மரமும்; பல நூறு வருடத்திற்கு முன்னுள்ளதாகும். சின்ன நிழல் வாகையானது 1947ல் நடப்பட்டதாகும்.

சித்திர வேலாயுதசவாமி ஆலயம்

இந்த ஆலயத்தையுடெத்து மற்றுமோர் ஆலயம் சித்திர வேலாயுதசவாமி ஆலயமாகும். இது பண்டைய கேணிக்கரைப் பிள்ளையாரடிக்கு அண்மையில் அமைந்துள்ளது. இவ்வாலயம் கடந்த 1950 முதல் 1955 காலப்பகுதியில் மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்று வந்தது. இந்த ஆலயம் 1945 காலப்பகுதியில் கண்டன் குடி வேளாளர்களான பெரியோர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம். இதிலே மிகவும் ஈடுபாடு கொண்டவர்களாக அன்று அமரர் திரு. இராமக்குட்டி வேலுப்பிள்ளை விதானையார், திரு. சின்னத்தம்பிச் சாமியார் போன்ற பெரியோர்களை

திருப்பழகாம் - ஒரு சுருக்க வரலாறு

நான் கண்டிருக்கின்றேன். இதிலும் மேள வாத்தியங்கள் வாண வேடிக்கைகள் அன்று நடைபெற்றதுண்டு. இந்த ஆலயம் அமைந்திருக்கும் இடம் சிறு துண்டுக்காணி என்பதனாலோ என்னமோ இவ்வாலயம் இன்னுந்தான் பெரிதாகக்கட்டி எழுவதாக இல்லை! அது மட்டுமல்ல மக்கள் செறிந்து வாழும் வீடுகளுக்கு அண்மையிலே இருக்கின்றது. இருந்தும் இந்த நிலையிலும் அன்று மிகச் சிறப்பாக ஆண்டு திருவிழாவும்; காப்புக் கட்டுப் போன்ற நிகழ்வுகளும் நடந்ததாக எனக்கு ஞாபகம்.

ஸ்ரீ சித்திர வேலாயுதசவாமி ஆலயத்திற்கான காணியை திரு. கண்ணாயுதர் வெள்ளையர், திரு. கணபதிப்பிள்ளை மாதம்மை, திரு. கணபதிப்பிள்ளை சின்னப்பிள்ளை ஆகியோரும் நன்கொடையாக ஆலயத்திற்கென வழங்கியதாகத் தெரிகின்றது.

மாரியம்மன் ஆலயம்

1938ம் ஆண்டு திருமதி. வள்ளியம்மை பேரேரா அவர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட மாரியம்மன் ஆலயம்; இன்று வரை தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றது. தொடங்கிய காலத்தில் இதுவும் சிறு கொட்டிலுடன் தொடங்கப்பட்டாலும் ஆண்டு சடங்கு முதல் அனைத்துப் பூசைகளும் தடையின்றி நடைபெற்று வரும்.

பழகாமம் வாழ் மக்களில் என்பது சதவிகிதமானோரின் வழிபாட்டுக்குரிய மாரியம்மன் இந்தக் கோயிலில் குடி கொண்டதன் பேரில் அன்று அனேகமானோரின் நம்பிக்கையின் பேரில் நோய் போக்கும் தலமாக இருந்தது. மாரியம்மன் ஆலயம் வந்து பூசை புனக்காரம் செய்து வணங்கி வந்தது மட்டுமல்லாமல் வீட்டுக்கு வீடு மாரியம்மனுக்குச் சர்க்கரைப் பொங்கல் செய்து வீட்டிலும் வழிபட்டும்; வீட்டிலுள்ள பெண்கள் தெய்வமாடி ஆண்டிற்கு ஒருமுறை ஆண்டுச் சடங்கும் செய்யும் முறையும் இங்கே இருந்து வந்தது.

மாரியம்மனின் ஆண்டுச் சடங்கும், தவநிலையென்பனவும் காத்தான் மாரியம்மன் சரிதையும், உடுக்குடன் கூடிய தாலாட்டுப் பாடலும் பல நெஞ்சங்களை நெஞ்சருக வைக்கும். இந்த ஆலயம் முதல் தெற்கு வாசலுடன் கட்டப்பட்டு நடைபெற்று வந்தது. பின் வடக்கு வாசலுடன் அமைந்துள்ளது. இந்த ஆலயம் ஓர் தனி நபரினால் தொடங்கப்பட்டு இருந்தாலும் அவரின் சந்ததியினர் அன்று முதல் ஒன்று கூடி இன்று வரை நடத்தி வருகின்றனர்.

வெள்ளிமலைப் பிள்ளையார் ஆலயம்

பழகாமத்தின் மேற்கே மட்டக்களப்பு வாவிக்கரையை அண்டிய ஓர் ஆல விருட்சத்தின் கீழ் 1950 ஆண்டுக்காலப் பகுதியில் சில பெரியோர்கள் தங்கள் வழிபாட்டுத் தலமாக வெள்ளிமலைப் பிள்ளையாரை வைத்து கோயில் கட்டி வழிபட்டு வருகின்றனர். வெள்ளிமலை பிள்ளையார் ஆலயம் அமைந்த இடம் ஊரின் ஓர் ஒதுக்குப்புறம் என்பதனாலும் இதனைத் தொடங்கியவர்களிடமிருந்த அக்கறையும்; ஆர்வமும் இன்று சற்றுக் குறைவு என்பதனாலும் இவ்வாலயமானது ஆரம்பிக்கப்பட்ட நிலையிலே இருந்து வருகின்றது. கட்டிடம் எழுந்தாலும் இதன் வளர்ச்சி போதாது.

இன்று இருக்கும் இந்த ஆலய நிருவாகிகள் நினைத்தால் ஓர் இரு ஆண்டுக்காலத்திற்குள்ளே இந்த ஆலயத்தைப் பெரிதாகக் கட்டியும்; ஆண்டுப் பூசை புனக்காரத்தினைச் சிறப்பாக நடத்தியும் வரலாம். அந்த அளவிற்கு இந்த ஆலயத்தின் பங்காளிகள் நல்ல பொருளாதார வசதியோடும் தொழில் வளத்தோடுமிருக்கின்றனர்.

மாவேற்குடா ஆலயம்

மாவேற்குடாப் பிள்ளையார் குடி கொண்ட காலத்தினைச் சரியாகச் சொல்ல முடியாவிட்டாலும்; வன்னியர்கள் ஆட்சிக் காலமாகிய கி. பி. 16ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இங்கே ஓர் ஆலயமிருந்ததாகவும்; இந்த ஆலயத்தையண்டிக் குடிசனம் செறிந்திருந்ததாகவும்; பின் போர்த்துக்கீசரின் வருகையிலும்; அவர்களின் கெடுபிடி கோயில் அழிப்புக் காரணமாக அங்குள்ள மக்கள் அவர்களுக்குப் பயந்து பழகாமம் சென்று வாழ்ந்து வந்ததாகவும்; அன்று மாவேற்குடா கோயிலை அண்டி மக்கள் வாழ்ந்து வந்ததனால் அந்த இடத்தை கோயிலூர் என்றே அழைத்து வந்ததாகவும் கர்ண பரம்பரைக் கதை ஒன்று சொல்லப்படுகின்றது.

ஆனால் 1957 காலப்பகுதியில் பழகாமத்து அத்தியார், வைத்தியர் குடி வேளாளர்கள் கொக்கட்டிச் சோலைக் கோயிலில் இருந்து பினக்குற்று வந்து மாவேற்குடாக் கோயிலை 1960-7ம் மாதம் தொடங்கி 1960-09ம் மாதத்திற்குள் சிறு கோயிலாகக் கட்டி வழிபட்டு வந்தாலும்; இன்று பெரும் கோயிலாகக் கட்டிச் சிறப்பான முறையில் திருவிழாவினையும்; ஏனைய பூசைகளையும் நடாத்தி வருகின்றனர்.

கடந்த 1947க் காலப்பகுதிக்கு முன் மாவேற்குடாப் பிள்ளையாரடி பெரும் காட்டைந்த பகுதியாக அக்காட்டினுள் பெரும் கரையாக்கு

திருப்பழகாம் - ஒரு சுருக்க வரலாறு

மரமொன்றின் கீழ் கல்லினால் ஆனபிள்ளையார் ஒன்று இருந்தது. அந்த இடத்தினை இலகுவில் அண்டிக் கண்டு கொள்ள முடியாத ஈற்பற்றைகள். நான் நான்கு ஐந்துச் சிறுவனாக இருந்த காலம் முதல் ஒன்பது பத்து வயது வரையான காலம் வரை இதனை நான்றிவேன். எடுத்துக் காட்டாக மாவேற்குடாப் பிள்ளையாருக்கு அக்காலத்தில் பல விவசாயிகள் நேத்தி வைத்துப் பொங்கல் செய்வதுண்டு. அதனாட்படையில் எனது அப்பாவும் முன்று நான்கு முறை நேத்தி வைத்துப் பொங்கல் செய்ய எங்களைக் கூட்டிப் போவார். ஆனால் நேரடியாகச் செல்ல வழியும்; இடமும் சரியாக கண்டு பிடிப்பது கஷ்டமாக இருந்ததனால்; என்னோடு அம்மா ஆகியோரை கொட்டாம் புலைப்பிள்ளையாரடியெனும் வயல் அண்டிய ஓர் இடத்தில் இருக்க வைத்து விட்டு அப்பா மட்டும் காட்டில் புகுந்து பிள்ளையாரடியைக் கண்டு பிடித்து விட்டு அங்கிருந்து கொத்து முறித்துக் தடமாகப் போட்டு வந்த பின்னே அங்கு போய் பொங்கிப்படைத்து வணங்கி வருவோம். தண்ணீர்கூட கொட்டாம்புலையில் இருந்தோ அல்லது ஊரில் இருந்து தான் அன்றைய காலத்தில் கொண்டு பொங்க வேண்டும்.

இன்று இதன் பேரில் மாவேற்குடா G. S பிரிவும், குடியேற்றமும் சிறு பள்ளிக் கூடமும்; கரண்ட் தண்ணீர் வசதியோடும்; போக்கு வரத்துக்கான பாதைகளும் உருவாகி விட்டன!

சிவன் கோயில்

1957க் காலப் பகுதியில் அத்தியார்குடி, வைத்தயர்குடி வேளாளர்கள் கொக்கட்டிச்சோலை ஆலயத்தில் இருந்து பிரிந்து வந்தது போல் பழகாமம் ஸ்ரீமகாவித்தூ ஆலயத்தில் இருந்து பினக்குற்று கயிற்றங்குடி வேளாளரும் பிரிந்து வந்து தமக்கென சிவன் கோயில் ஒன்றினை 1959 - 1960 ஆண்டு காலப்பகுதியில் தொடங்கி குறுகிய காலப் பகுதிக்குள்ளே பெருங்கோயில் ஒன்றினையும் கட்டி நடத்தி வருகின்றனர். இக்கோயில் அமைந்த இடம் கண்டுமணி மகா வித்தியாலத்திற்கும்; பழகாமம் பொது அரசினர் வைத்திய சாலைக்கும் அண்மைப் பகுதியாகும். இவ்வாலயமும் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது. இதன் ஆரம்ப முன்னோடிகள் போன்று இன்று இதன் ஆலய நிருவாகிகளும்; அவர்கள் தம் சந்ததியினரும் மிகவேகமாக ஊக்கம், உழைப்போடு செயற்பட்டு வருவதனால் பழகாமத்தில் ஓர் சிறப்பான சிவாலயமாக திகழுமென்பதில் ஜயமில்லை.

கேணிக்கரைப் பிள்ளையாரடி

இந்தப் பிள்ளையார் தோன்றிய காலத்தைச் சொல்வதானால் 18ம் நாற்றாண்டுக் காலப்பகுதியிலே இந்தப் பிள்ளையாரடியும் தோன்றி இருக்கலாம். பழகாமம் திரெளபதியம்மன் ஆலயத்தோடு சில நிகழ்வுகள், தொடர்புகள் இந்தப் பிள்ளையாரடியோடு இருந்து வருகின்றது. இங்கிருந்து கோயிலாரைக் கூட்டிப் போகும் நிகழ்வும்; காட்டில் இருந்து வண்டில்களில் வெட்டி வரும் பச்சை வீர மரங்களும் தீக்கட்டை எடுக்கும் நிகழ்வாக இங்கிருந்தே எடுத்துச் செல்வதுண்டு. இந்தப் பிள்ளையாரடியில் அதாவது பிள்ளையார் அமர்ந்திருக்கும் இடத்தில் பல நாறு வருடங்களுக்கு முற்பட்ட பெரு விருட்சமாக ஆல் ஒன்று நின்றது. இந்த ஆல விருட்சம் கிராமத்து மக்களுக்கு கோடைகால வாசஸ்தலமாகவே இருக்கும். அந்தக் காலத்தில் விவசாயிகள், பண்ணை, பட்டிக்காரர், ஊரவர்கள் என ஒவ்வொரு வெளிக்கிழமைகளிலும் சிறப்பான பெரும் பொங்கல் செய்வர்.

இங்கே விருட்சமிட்டு நின்ற ஆல் அதன் சுற்றுளவு குறைந்தது இருபத்தைந்து முப்பது மீற்றாவது இருக்கும். அந்தளவு பிரமாண்டமான மரம். கடந்த 1978ல் ஏற்பட்ட புயலில் அதன் பல கிளைகளும் தாய் மரத்தின் நான்கில் மூன்று பங்கு மரங்களும் புயலில் சிதைந்து வீழ்ந்தாலும்; இன்னும் அந்த ஆலமரம் பழம் பெருமையைப் பறைசாற்றிக் கொண்டே நிற்கின்றது.

பிள்ளையார் அமர்ந்துள்ள ஆலையின் பின்னால் பெரும் ஆழமான கேணியும் கேணியின் அருகே வாழி, ஆலை மரங்களும் நின்று அழுக செய்தன. இந்த இடத்தில் இருந்து மேற்கே சந்றுத் தொலைவிலும் ஓர் ஆலைமரம் நின்றது. அந்த ஆலையை தவறனையடி ஆலையென்றும்; இங்கே கேணியும் ஆலுமுள்ள பிள்ளையாரடியைக் கேணிக்கரைப் பிள்ளையாரடி யென்றே அழைப்பர். இந்தப் பிள்ளையாரடி என்போன்ற பல பிள்ளைகளுக்கு ஓர் தாய் இல்லம் போன்றே இருந்து வந்தது. ஊரில் அமைந்த கோயில்களில் திரெளபதி அம்மன் கோயிலடியும்; ஸ்ரீவிஷ்ணு கோயிலடியும்! கேணிக்கரைப் பிள்ளையாரடியும் குழல், நிழல் கவாத்தியத்தில் ஊர்மக்களால் மறக்க முடியாத தலங்களாகும்.

மேலும் சில பிள்ளையாரடிகளும்; கோயில்களுமாக இயங்கி வருகின்றன.

1. ஏரிக்கரைப் பிள்ளையார் இதுவும் காலத்தால் முற்பட்டது
2. நாகதம்பிரான் ஆலயம்
3. சுடலை வைரவர் ஆலயம்

4. கண்ணகியம்மன் ஆலயம்
5. காளியம்மன் ஆலயம்

என்பன போன்ற ஆலயங்களும் இயங்கி வழிபாட்டுத் தலங்களாக இருந்து வருவதோடு;

மெதடிஸ்த ஆலயம்

கி.பி 18ம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலப்பகுதியிலோ அல்லது 18ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலோ இருந்து மெதடிஸ்த திருச்சபையினரால் உருவாக்கப்பட்டு வழிபட்டு வரும் மெதடிஸ்த ஆலயமும்; மிக அண்மைக் காலத்திலே உருவாக்கப்பட்ட ரோமன் கத்தோலிக்க ஆலயமும் இங்கே இயங்கி வருகின்றது.

“நீறில்லா நெற்றிபாழ்
நெய்யில்லா உண்டிபாழ்
ஆறில்லா ஊருக்கு
அழகுபாழ்”

என்ற ஒளவை அன்னையே கோயிலிலா, ஊரில்க் குடியிருக்க வேண்டாமென்றும் எச்சரித்தாள்!? ஆம்! கோயில் இல்லாத ஊரில் நீதியிருக்காது, நாகரீகம், பண்பாடு, மனித நேயமிருக்காது, கல்வியோடு கூடிய அறிவு இருக்காது. என்ற அடிப்படையிலே அங்கு இருக்காதீர்கள் என்றாள் போலும்? ஆனால் அன்னை சொன்ன அந்தச் சொல்லை இன்றைய காலத்திற்கு கோயிலுள்ள ஊரில் குடியிருக்காதே என்று கூறவேண்டியுள்ளது! அறத்தின் அடிப்படையிலே மனிதனை மனிதனாக, மிருக வெறியற்ற மனிதனாக, நாகரீகம், நல்லறிவு, மனித நேயமுள்ள மனிதனாக ஆக்க வேண்டுமென்ற தூய நோக்கில் சான்றோர் பெருமக்களால் உருவாக்கப்பட்ட ஆலயங்களில் எல்லாம் சாகியமும்; போலி டாம்பீகமும் தலைவரித்து மனிதனை மனிதன் வெட்டிச் சரிக்கும் கசாப்புக் கடையாக மாறி விட்டது.

எனவே; இங்கு என்னால் குறிப்பிடப்பட்ட ஆலயங்களும்; அதன் தன்தல வரலாறும்; அதனைத் தோற்றுவித்தோர் பெயரும் யார்யாருக்குச் சொந்தம் என்றெல்லாம் என்னால் அறுதியிட்டு உறுதியாகச் சொல்ல முடியாது. நான் ஓர் பொது நோக்கில் மேலெழுந்த வாரியாக ஊரையும்; ஊரில் உள்ள சிலதையும் தொகுக்கும் போது கோயில் போன்றவற்றையும் நானறிந்ததும்; சிலரிடம் கேட்டறிந்த தையுந்தான் எழுதலாம். அதைவிட்டு விட்டு எழுந்தடிமானமாக உணர்வு மீறி உணர்ச்சி வசப்பட்டு எழுதி

வீண் வினையை விலை கொடுத்து வாங்கும் என்னமோ; பக்கசார்வோ எனக்கில்லாத காரணத்தினால் கோயில்கள் பற்றிய குறிப்பினை இத்தோடு முடிக்கின்றேன்.

06 சமூகவரலாறு

தமிழர்கள் வாழ்ந்த இடங்களில் பண்டு தொட்டு அழகான அழ்ந்த கருத்துள்ள பெயர்கள் நிலவி வருவதாக ஈழத்துப் பூராடனார் என்று அழைக்கப்படும் திரு. க. தா. செல்வராசகோபால் ஐயா அவர்கள் தனது “மட்டக்களப்பு மாநிலத்தின் பண்டைய வரலாற்று அடிச்சுவடுகள்” எனும் நூலிலே கூறியுள்ளார்.

அதனடிப்படையில் மற்றுமோர் ஆய்வாளரும், பழம்பெரும் எழுத்தாளருமான அமர்ர். திரு. அருள் செல்வநாயகம் ஐயாவும்; பொதுவாக தமிழர்கள் ஊர்ப் பெயர்கள் அனைத்தினையும்; காரணம் கருதியே இட்டார்கள் என்று கூறுகின்றார். அவர் மேலும் கூறுகையில்; அன்று “சிங்காரக்கண்டி” யென்று வழங்கப்பட்ட இடத்தினை, இன்று பழகாமம் என்றழைக்கிறார்கள்! இப்பெயர் எக்காரணம் பற்றி யெழுந்ததென்று திட்டமாக வரையறுத்துச் சொல்ல முடியாது. பழ என்றால்; ஏணிப்படிச் சட்டம், விலாஸலும்பு, பொன்றிறும், பழைய, ஆலைமரம் என்பன போன்ற பொருள்களும்; கம் என்றால்; ஊர் என்றும்; காமம் என்றால்; அங்கு, ஆசை, விருப்பம், புனர்ச்சி, இன்பம், சிற்றின்பம், காமநோய், காமமரம், காமப்பு என்பன போன்ற பல பொருள்கள் பட வருவதனால்; பழகாமம் என்ற பெயர் எழுந்த காரணத்தை இதுதான் என்று சொல்ல முடியாதிருக்கின்றன. அதனால் பழுவன் என்ற வேடன் வாழ்ந்த இடம் என்பதை முன்னர் குறிப்பிட்டுள்ளோம்.

எது எப்படி இருந்தாலும்; அழிந்து போன சிங்காரக்கண்டி யென்று கூறப்படும் இடம், இன்று பழகாமம் என்னும் பெயரைப் பெற்றுள்ளது. பழகாமம் கிழக்கு இலங்கையின் தலைநகரான மட்டக்களப்பில் இருந்து பதினாறு கல் தொலைவினுக்கப்பாலிருக்கிறது. இவ்வுரைச் சுற்றி மட்டக்களப்பு வாவி அரணிட்டு அழுகு செய்கின்றது. மட்டக்களப்பு வாவி வடக்கு, கிழக்கு, தெற்கு என முப்புறமும் குழந்து மேற்குப்புறம் மட்டும் தரைவழி அமைத்து தனக்கென தன்மானத்துடன் தடம் பதித்திருப்பதனால்; இந்த ஊரை மட்டக்களப்பு நகரில் இருந்து செல்பவர்கள் சுழுதாவளை படகுத் துறையால்தான் செல்ல வேண்டும். அல்லது கழுதாவளை கடந்து

களுவாஞ்சிக்குடி, பட்டிருப்பு என சென்று பட்டிருப்புப் பாலம் இன்னும் சில மதகுகள் கடந்து பெரிய போரதீவை அடைந்து அங்கிருந்து ஆற்றுக் கட்டுப்பாலத்தையும் தாண்டித்தான் இந்த ஊரை அடைய முடியும்.

இந்றைக்குச் சராசரி நாற்பத்தெட்டு ஜம்பது வருடங்களுக்கு முன் இவ்வூர் செல்வதானால்; இன்று இருப்பது போல் பட்டிருப்புப் பாலமோ; ஆற்றுக் கட்டுப்பாலமோ, ஏனைய மதகுகள், இல்லாத காலமாகும். ஆதலால் களுதாவளை படகுத்துறையால் மட்டுமே செல்ல வேண்டும். களுதாவளைப் படகுத்துறையினாலே பழகாமத்து மக்களும்; மற்றும் எழுவான்கரை என்று அழைக்கப்படும் கழுதாவளை, களுவாஞ்சிக்குடி, தேத்தாதீவு, மாங்காடு, செட்டிபாளையம், குருக்கள்மடம் போன்ற ஊரவர்களும்; பட்டினமான மட்டக்களப்பில் இருந்து வருபவர்களும்; ஏனையோரும் போய், வர களுதாவளைப் படகுத்துறை இரவு பகல் இருபத்திநான்கு மணிநேரமும் ஓய்வில்லாது கடும் நெரிசலுமாக இருந்து வந்ததனால்; தேத்தாதீவிற்கு மேற்கே “குடியிருப்பு” எனும் சிறு குக்கிராமம் உள்ளது. அந்தக் குக்கிராமமான குடியிருப்பு துறையூடாகவும் பலர் பழகாமத்திற்குப் பயணம் செல்வதும்; பழகாமத்தில் உள்ளோர் மட்டக்களப்பிற்கும் எழுவான்கரை ஊர்களுக்குமாகப் பயணம் செல்வதுமாகும்.

மேலும் அம்பிளாந்துறையின் ஓர் பகுதிக் கிராமமான நாகமுனைக்கும் பழகாமத்தில் இருந்து ஓர் படகுத்துறை இருந்திருக்க வேண்டும். இந்தப்படகுத்துறை பழகாமத்தின் வடமூலை சார்ந்து அம்மன் வந்து இறங்கிய துறை என்ற பெயரில் இன்றும் பலரால் அழைக்கப்பட்டு வருகின்றது. இந்தப் படகுத்துறையானது கி. பி. 1618-1630 காலப்பகுதியளவில் இருந்திருக்கலாம். இந்தக் காலகட்டத்திலே பழகாமத்திலும் வன்னியர்கள், சிற்றரசர்கள் என ஆண்டகாலம் என்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். இதுபோலே பழகாமத்தின் தென்மேற்கு மூலையில், வாத்தியாரின் தென்னம் தோட்டத்து எல்லையிலும் ஓர் படகுத்துறை கடந்த 1950 காலப்பகுதி வரை இருந்தது. இதனாடாக அண்டைக்கிராமங்களான முனைத்தீவு, கோயிற்போரதீவு, வெல்லாவெளி, மண்டுர் போன்ற கிராமங்களுக்குச் சென்று வந்திருக்கின்றனர். இத்துறையினை கிண்ணயடித்துறை என்று அதன் பெயர் அருகாது, அழியாது கூறிவருகின்றனர்.

கடந்த காலங்களில் பழகாமத்தைச் சுற்றி அகழியெனச் சூழ்ந்துள்ள மட்டக்களப்பு வாவியின் கரைகளில் கிண்ணை, விளா போன்ற மரங்கள் இருந்தன. குறிப்பாக ஆற்றுக் கட்டில் இருந்து மேற்கே

திருப்பழகாம் - ஒரு சுறுக்க வரலாறு

கழிக்கட்டுப்பாலம் வரை அடர்ந்த வானளாவ உயர்ந்த கிண்ணை மரங்களே அதிகம் இருந்தன. இதனாலே இந்தத்துறை முகத்திற்கு படகுத்துறைக்குக் கிண்ணயடித்துறையென்றே பெயர் வந்தது. மட்டக்களப்பு வாவி கடந்த 1956 - 1958 காலப்பகுதிக்கு முன் கடல்நீரினைப்போல் கடும் உப்பாகவே இருந்து வந்தது. அந்த உப்பு நீர் இருந்த காலத்தில் வாவியில் முரல், ஓட்டி, ஓரா, செத்தல், கிளக்கன், நண்டு, இரால், மண்ணா, மணலையெனும் மீனினம் அதிகம் உண்டாயின. 1958 காலப்பகுதிக்குப் பின் குழுக்கன் ஆற்றின் தேக்கமான சேனநாயக்க சமுத்திரத்தின் (கல்லோயா) நீர் மட்டக்களப்பு வாவியில் கலந்து நன்றாக மாறியதன் பின்னே உப்பு நீர்த் தாவரங்களான கிண்ணை. கீளி, கண்டல், விசா, கீரி, மின்னி, வெல்லை, பூவரசு, காட்டுப்புளி, தில்லை போன்ற தாவரங்கள் அழிந்தும் மீனினங்கள் அருகி ஒழிந்தும் போயின. இதன் பின்னும் நின்று தாக்குப்பிடித்த தாவரங்களை 1978ல் வந்த புயலும்; 1983ல் வந்த புரட்சியும் பூண்டோடே அழித்து விட்டன! இந்த ஊரின் அன்றையச்சிறப்பம்சம் என்னவென்றால் எந்த அன்னியரோ: எதிரியோ ஊரினுள்ளே திடிரென நுழைய முடியாது எடுத்துக்காட்டாக கடந்த 1956, 1958 காலப்பகுதியில் எழுந்த இனக்கல வரமானது அம்பாரை, உக்கனை, கொண்ணகொல்ல, வக்கியெல்ல மற்றும் அந்தக்காலப் பகுதியில் ஏற்பட்ட குடியேற்றத் திட்டங்களான முப்பத்தி மூன்று, முப்பத்தைந்து, முப்பத்தாறு, முப்பத்தேழு, முப்பத்தெட்டு, முப்பத்தொன்பது, நாற்பது போன்ற கிராமங்கள் கட்டுமான வேலைகளும்; வயல், வாய்க்கால், வீதி அமைக்கும் வேலைகளும் நடந்து கொண்ட காலகட்டம் அந்தக் காலத்தில் இந்த வேலைத் தலங்களில் பெரும் பெரும் பொறுப்பியலாளர் களாக, நிருவாகிகளாக யாழ்மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த எமது தமிழர்கள் அனேகமானவர்கள் நில அளவையாளர்கள் கூட அவர்களே அதிகமாக தனித்தும்; மனைவி மக்களோடும் அம்பாரை, உக்கனை போன்ற இடங்களில் தங்கித்தரித்து வேலை செய்தகாலத்தில் எமது பகுதி பழகாமம், அம்பிளாந்துறை, போரதீவு, வெல்லாவெளி, மண்டுர் போன்ற பல கிராமத்தவர்களும்; சாரதிகளாக, நிருவாகிகளாக, மேசன், ஓடாவி, கூலி, காவலாளிகளென வேலை செய்த காலத்திலே,

கிழக்கில் அம்பாரை, சைவக்கிளப், தாழங்குடா போன்ற இடங்களிலே கலவரம் ஆரம்பமானது. அப்போது எமது தமிழ் மக்களைவிட பெரும்பான்மை இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மேசன், ஓடாவி, சாரதிகள் என்பதோடு தேவீர்கடை, சாப்பாட்டுக்கடை போன்றவற்றிலும் காலி, மாத்தறையைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆயிரக்கணக்கானோர் இந்த கட்டுமான வேலைகளில் இணைந்து வேலை செய்தனர்.

கலவரம் தொடங்கியதும் ஒன்றாய் இருந்து உண்டு, உறங்கிக் கொண்டு கொடுத்துத் தொழில் செய்தவர்களிடையே தெழுமூ, பறத் தெழுமூ என்ற வார்த்தைப் பிரயோகத்தில் தமிழர்களைத் தேடித் தேடி வெட்டியும் ; பெண் களைக் கற் பழித் தும் ; நிர்வாணமாகக் கிமானபங்கப்படுத்தியும். குழந்தைகள், முதியோரை சித்திரவதை செய்தும் கோரத்தாண்டவமாடியது. போதாதென்று வேலைத்தலங்களை அண்டிய வீரமுனை, நாவிதன்வெளி, மண்டூர், வெல்லாவெளி போன்ற கிராம மக்களுக்கும் சிங்களக் காடையர்கள் லாறிலாறியாக வந்து பகலிலும், இரவிலும் புகுந்து கொலை செய்யவும் தமிழர்களை அழித்து அவர்களின் ஊர், உடமைகளையும் அழிக்கத்திட்டமிட்டு இருந்த செய்தி காட்டுத் தீயென அண்டை அயல் கிராமங்களுக்கெல்லாம் பரவிய போது ஒவ்வொரு கிராமமும் அக்கொடிய செயலில் இருந்து ஊர் மக்களை காப்பாற்ற வேண்டி தங்கள் தங்கள் ஊர்களில் அரணிட்டுக் காவல் காத்தனர். அப்படிக் காவலில் நின்றாலும்; எந்த வழியால் வாறார்களோ, எந்நேரம் வாறார்களோ என்ற பயத்தில் இருந்தனர். காரணம் என்னதான் காவல் இருந்தாலும் வீதியால் வராது வயல் வெளியால், காட்டால் வந்து ஊரினுள் நுழைந்து விடுவார்களே என்று பயந்திருந்தபோது.

எமது ஊர் மக்களும் ஒன்று திரண்டு ஆற்றுக்கட்டுப் பாலத்தின் பலகைகளையும் கழட்டி, கழிக் கட்டிலும் காவல் நின்றனர் ! பழகாமத்திற்குள் நுழைவதானால் அன்னியனோ; எதிரியோ; மேற்கே கழிக்கட்டுப்பாலத்து வழியால் மட்டுந்தான் நுழைவான். அப்படி நுழைந்தால் அந்த இடத்திலே அவர்களைச் சமாளிக்க முடியுமென்று நின்றனர். அந்த அளவிற்கு அரண் உள்ள ஊர்தான் எமது பழகாமம்! பழகாமத்தில் உள்ள மணல் மேடுகளுக்கடியில் பழங்காலத்து வீடுகளின் தூண்களையும் கண்டெடுத்தார்கள். இவைகள் அனைத்தும்; பழைய சின்னங்களோயாகும். பழகாமத்தில் இருந்து சிலமைல் தூரத்தில் உள்ள குன்றுகளும்; மலைகளும் உள்ள மலையடி வாரத்தில் பல கருங்கற் கள் வேலைப்பாடுகளுடன் 20 அடி நீளமும் 10 அடி அகலமும் கொண்ட கருங்கல் ஒன்று கிடந்தது. இக்கல் அந்நாட்களில் வாழ்ந்த இராட்சத்தின்டைய படுக்கைக்கல்லாக இருக்கலாம் என்று கூறி வந்தனர். இந்தப் படுக்கைக்கல்லும்; நல்ல வேலைப்பாடுகள் கொண்டதாக இருந்தன. குத்துவிளக்குகளைப் போன்ற, திருக்கைக்கற்களைப் போன்ற, உரலைப் போன்ற பல கற்களும் கிடந்தன. இவையாவும் பழமையைப் பறைசாற்றியதோடு அந்நாட்களில் வாழ்ந்தோரின் வாழ்ந்த கை வண்ணத்தையும்; கலை வண்ணத்தினையும்; எடுத்து இயம்புவதாகவே இருந்தன.

பழகாமத்தின் வட எல்லையிலே அதாவது? மட்டக்களப்பு வாவியின் வட எல்லைக் கரையிலே எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்ட கல்லொன்று கிடக்கின்றது. கல்லில் பொறிக்கப்பட்ட எழுத்துக்கள் எந்த மொழியில் உள்ளவையென்று மட்டுடைய முடியாமலிருக்கின்றது. எமது மக்கள் இதனை எழுதிய கல்லடியென்று இன்னும் அழைத்து வருகின்றனர். இங்கெல்லாம் இலங்கையின் முன்னோரான இயக்கரும், வேறோர் வகுப்பினரான நாகரும் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். இராட்சதர்களின் பின்னர்தான் இவ்விரு குலத்தவர்களும்; வாழ்ந்தார்களென்று வரலாறு அதாவது இலங்கையின் வரலாறு கூறுகின்றது. இயக்கருக்கும் நாகருக்குமிடையில் பல போர்கள் நடைபெற்றதாக அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றதேயொழிய அன்னவர்களின் வரன்முறை, மொழி என்பன எந்த நாலிலுமே காணப்படவில்லையென்றும்; இயக்கரும், நாகரும் பைசாச சர்ப வழிபாடுடையவர்கள். அதன் பயணாகத்தான் அப்பெயர்களேற்பட்டன வென்றும்; கூறுகின்றனர். இன்னும் இயக்கர் அலங்கோலமான உருவங்களைக் கொண்டவர்களாகவும்; நாகர் கீழ்ச் சுரங்கங்களில் வாழ்ந்தமையினாலுந்தான் அப்பெயர்கள் ஏற்பட்டதென்றும் கூறுகின்றனர்.

இயக்கர், நாகர் வாழ்ந்த காலையில் புத்த பெருமான் வான் வழியாக முழுமுறை இலங்கைக்கு வந்தாரென்று மகாவம்சம் கூறுவதாகவும்; புத்தபெருமான் கி. மு. 543ம் ஆண்டளவிற்றான் பிறந்தார் என்றும் அக்காலையில் இலங்கையில் சிங்களவர்களின் அரசியல் தொடங்கப்படவில்லை. இருந்தும் இங்கே புத்த மரபு கி. மு. 307ல் தான் இலங்கைக்கு வந்து இருக்கலாம் என்றும் கூறுவதோடு. லாலா நாட்டின் அரசனான சிங்கபாகுவினுக்கு, விசயன் முதலாக முப்பத்திரண்டு பிள்ளைகள் இருந்தார்கள். முடிக்குரியவனான விசயன் துண்மார்க்கச் செயல்களை மேற் கொண்டிருந்தமையினால் நாடு கடத்தப்பட்டான். அவனும்; தோழர்களும்; இலங்கையை அடைந்தனர். அன்னார்கள் இயக்கருடன் கலந்து கொண்டமையினால் வந்த வழியினரே இன்றைய சிங்கள மக்களென்று வரலாறு எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

விசயனின் வழியிலே வந்த அரசர்கள் சிங்கள மன்னர்களென்ற விருதினைப் பெற்றார்கள். அந்தவகையிலே கி. பி. 1121-1142ம் ஆண்டுவரையும்; பொலனறுவையைத் தலைநகராகக் கொண்டு விசயபாகு என்னும் அரசன் ஆண்டு வந்தான். விசயபாகுவினுக்கு இரத்தினவல்லி என்னும் சகோதரி ஒருத்தி இருந்தாள். அவளை மனஞ்செய்து கொண்டவனும்; இவனின் தந்தையின் சகோதரியாகிய “மித்ததாவின்” புத்திரனுமான “மானாபரணன்” என்பான். உறுகுணையைக் கைப்பற்றித்

தன் சகோதரர்களான மேகன், வல்லபன் என்பவர்களை “மானாசல்” “உடுண்டோரு” என்னு மிடங்களிலிருந்து ஆட்சி செய்யுமாறு பணித்தான்.

பின் மானாபரணன் பிலகம் என்னும் இடத்தைத் தலை நகராக வகுத்து ஆட்சி செலுத்தி வந்தானென்று வரலாறு கூறுகின்றது.

மானாபரணன், பிலகம் நகரைச் செழிப்புள்ளதாக்கி ஆட்சி நடத்தியவாறு அங்கேயே இறந்தான். மானாபரணனுக்குப் பின்னர் பிலகம் வளங்குஞ்சலாயிற்று. இந்தப் பிலகமதான் இன்று பழகாமம் என்று வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. மானாபரணுடன் வீழ்ச்சியடைந்த பிலகம் கண்டியிலே தமிழ் மன்னர்கள் ஆட்சி செலுத்திய நாட்களில் சிங்காரக்கண்டி என்றழைக்கப்படலாயிற்று. இது மற்றொரு கதை.

நரேந்திர சிங்கனென்னும் சிங்கள மன்னன் மதுரையைச் சேர்ந்த நாயக்க மரபினிலே கல்யாணம் செய்தனன். ஆனால் நரேந்திர சிங்கனுக்குப் பிள்ளைகள் பிறக்கவில்லை. அதன் பயனாக நரேந்திர சிங்கன் இறக்க, அவனது மனைவியின் சகோதரன் அரியாசன மேற்னான். அன்று முதலாகக் கண்டி அரியணை தமிழ் மன்னர்களுக்காகியது. அந்த வகையிலே கண்டியில் ஆட்சி செலுத்திய மன்னர்கள் தங்களது கோடைகால இருப்பிடமாகப் பிலகமவை ஏற்படுத்தினார்கள். அடிக்கடி பிலகமவிற்குச் சென்றும் வந்தார்கள்.

18ம் நூற்றாண்டின் பிறபகுதியில் இராசசிங்கனின் ஆட்சி கண்டியிலே நடைபெற்றது. அம்மன்னன் இங்கு வந்து பல நாட்கள் தங்கிச் சென்றானென்று கர்ண வழிவழிக்கதைகள் சொல்லுகின்றன.

சிங்காரக்கண்டியைக் கண்டியுடன் இணைப்பதற்காக, அந்நாட்களில் ஓர் பாட்டையும் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. கண்டியில் இருந்து சிங்காரக் கண்டி வரையும் வந்த பாதை மேலும் கதிர்காமம் வரை சென்றது. அந்நாட்களில் கண்டியினுள் சென்று நகரைச் சூறையாடிய காரணத்தினால் இப்பாதை அழிக்கப்பட்டுள்ளதாம் பாதை அழிக்கப்பட்டாலும்; அந்த வீதியின் பெயரான கண்டியன் கட்டு என்பது இன்றும்; பழகாமத்தில் பல முதியோர்களால் பேசப்பட்டு வழக்கில் இருந்து வருகின்றது. கண்டியன் கட்டு என்று அழைக்கப்பட்ட பாதை தூர்ந்து போனாலும்; அதன் பெயர் நிலைத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்க சான்றாதாரமாகும். பழகாமத்தில் இருந்து சற்றுத் தொலைவு வரையும்; இருந்த கண்டியன் கட்டானது மக்களால் பாவிக்கப்படாமையினால் அழிந்து தடந்தெரியாத நிலையில் மழை, வெள்ளங்கள் போன்ற இயற்கை அன்றத்தங்களாலும் காட்டைந்து கொடிய மிருகங்கள் வாழும் இடங்களாகியதனாலும்; யானை, கரடி, புலி முதலிய

மிருகங்கள் வாழ்வதனால் மக்கள் ஊடறுத்துச் செல்வதற்குப் பயப்படுகின்றனர். கண்டியன் கட்டுச் சிதைந்தாலும் அதன் பெயர் நிலைத்து விட்டமை வரலாற்று உண்மைக்கு ஓர் சான்றாகும்.

அன்று மானாபரணன் இங்க்காதிருந்திருப்பானேயானால் பழகாமம் ஒரு வரலாற்று நகரமாக மாறியிருக்குமென்றும் கூறலாம். பத்து வருடங்களாக மானாபரணன் பிலகமவிலிருந்து ஆட்சி செலுத்தியிருக்கிறான். அவனுக்குப் புத்திரப் பேரு இல்லாமையினால் பிலகம் சிதைந்து விட்டது. பின்னர் கண்டியரசர்கள் இதில் கவனம் செலுத்தியிருக்கிறார்கள். கண்டி மன்னர்கள் பழகாமத்தைத் தங்களது கோடைகால இருப்பிடமாகப் பயன்படுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். ஊருக்கு அண்மையில் குளமொன்று இருக்கிறது. குளத்தைச் சுற்றியுள்ள இடத்தினுக்குத்தான் சிங்காரக் கண்டியென்று பெயர் ஏற்பட்டதெனலாம். அன்று சிங்காரக்கண்டியென்று போற்றப்பட்ட இடமான பழகாமம் வரலாற்றுச் சிறப்புக்கள் கொண்டதென்று இன்று பலருக்குத் தெரியாது.

07 பாரம்பரியச் சிறப்பு

தலை நகரங்களைத் தொட்டு வரலாற்று நால்கள் அரசு வழிவழியினைச் சொல்லுகின்றனவேயொழிய, சாதாரணமான இடங்களைப்பற்றி மௌனம் சாதிக்கின்றன. வரலாற்று நால் எழுதியவர்களினால் ஏற்பட்ட இந்தத் தவறினை, வரலாற்று வல்லுனர்கள் சொல்லும் கதையினைக் கேட்டால், அல்லது அவர்கள் எழுதும்; கட்டுரைகளைப் பார்த்தால் சென்று கண்டால் பொருத்த முடையதாகும்.

சிங்காரக் கண்டி, சின்னச் சிங்காரக் கண்டி, பெரிய சிங்காரக்கண்டியென இரண்டாக வகுக்கப்பட்டிருந்தது. அப்பெயர்களால் இன்றும் இவ்விடங்கள் அழைக்கப்படுகின்றன. பெரிய சிங்காரக் கண்டியில் மன்னனும், அவர் மனைவியும்; சின்னச் சிங்காரக்கண்டியில் மன்னனுடன் வந்த ஏவலாளர்களும்; தங்குவது வழக்கமாகும். கண்டி மன்னர் பற்றி சிங்காரக் கண்டியுடன் இணைந்ததாக அக்கால மக்கள் ஓர் வேடிக்கைக்கதை சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள். ஒரு தடவை மன்னன் வந்தபோது ஒரு முயலை ஒரு நரி தூரத்திக் கொண்டு வந்ததாகவும் சிங்காரக் கண்டியை அடைந்தவுடன் முயல் நரியைத் திருப்பித் தூரத்தியதாகவும்; மன்னன் கண்டமையினால் சிங்காரக் கண்டியை மன்னன் இடவிசேடம் பற்றிப் பெருமையாகப் போற்றி வந்தான் என்றும்; சொல்லப்படுகின்றது. மேலும்; சிங்கள் மன்னர்களின் காலத்திலும் கூட

பழகாம் சிறப்புடன் துலங்கியதாகவும்; பின்னர் போர்த்துக்கேயரும்; ஓல்லாந்தரும்; ஆங்கிலேயரும் இலங்கையை ஆண்டமையினாலே பழகாம் கவனிக்கப்படாமல் விடப்பட்டது. அதன் பயனாகப் பழகாமத்தை அன்று அழகு செய்த மாடமாளிகைகளைல்லாம் இடிந்தும், சிதைந்தும் தரை மட்டமாயின. இயற்கையின் விரிவினால் மாளிகைகள் இருந்த இடங்களைல்லாம் மணற்றிட்ரகளாக மாறிவிட்டன.

வரலாற்றுச் சிறப்புக் கொண்ட பழகாமம் இன்று ஒர் சிறு ஊராக இருக்கின்றது. அதன் பழைமையைப் போற்றிக் காப்பவர் யாரும் இல்லையென்றுதான் சொல்லலாம்!?

வரலாற்றிலே பெரும் புகழினைக் கொண்ட நல்லூர் நகரம் இன்று சிறு ஊராகக் காட்சியளிக்கின்றது. கடைசி மன்னனான சங்கிலியன் மாளிகைகள் இருந்த இடம் தெரியாமற் சிதைந்து விட்டன. மாடமாளிகைகளும்; கூட கோபுரங்களும்; பழங் கோயில்களும்; சிதைந்து விட்டன. பழைய ஞாபகார்த்தப் பொருட்களை நல்லூரில் காண்பது அழிவுமாகும். என்றாலும் யமுனா ஏரியோன்று இருப்பதனால், நல்லூரின் புகழினைச் சிறிது எடுத்துக் காட்டுகின்றது. ஓல்லாந்தரோ, ஆங்கிலேயரோ நல்லூரிற் கவனஞ் செலுத்தி இருப்பார்களேயாகில்; இன்று அனுராதபுரம், பொலன்றுவை போன்ற தலைநகரங்கள் பழைய ஞாபகப் பொருட்களை வைத்திருப்பது போல் வைத்திருக்க முடிந்திருக்கும்.

இதே போல்த்தான் சிங்காரக் கண்டியான பழகாமமும் கவனிப்பார்ற்றுக் கிடக்கின்றது! இருந்தும்; வரலாற்றுத் துறையினாலும்; பழகாமத்திலே நிலைநிற்கும் பழைய பெயர்கள், சிதைந்த கற்றுஞ்கள் படிமங்களாலும்; ஒரு காலத்தில் தலைநகரமாக இருந்த தென்பதை எவரும்; ஒப்புக் கொள்ளவே செய்வார்கள். என வரலாற்று ஆய்வாளர்களே கூறுகின்றனர்.

மேற்கூறிய வகையில் நான் கடந்த 1963 காலப்பகுதியில் எனது வாழ்க்கையில் நடந்த அசம்பாவிதம் காரணமாக நான் பிறந்த மண்ணாம் பழகாமத்தில் இருந்து வெளியேறி மட் அமிர்தகழியில் வாழ நேர்ந்தது. அப்போது நான் ஊரின் வரலாற்றினை ஒரளாவு படித்திருந்த வகையில், ஊரின் மீது பற்றுக் கொண்டு மட்டு நகரில் இருந்து நன்பர்கள் சிலரை அழைத்துக் கொண்டு பழகாமத்தின் பெருமையையும்; சிறப்பையும் காட்டும் பாவனையில் அன்று எனக்குச் சரியான எதுகை, மோனை, சந்தமெனத் தெரியாத நிலையில் கிழக் குறிப்பிடும் பாடலடிகளை எழுதி வைத்திருந்தேன்:-

“பாலம்பல தாண்டிப்
போகலாமே நாம் - அங்கு
பாலருடன் கூடிவிளையாடலாம்
பண்புள்ளோர் பலரைக் காணலாம்!

போவோம் வாரீர் பழகாமமே
போனாலங்கு நிதானமே
பொங்கும் மனதில் இன்பமே
பொழுது புலர்ந்தால் தங்கமே
பொன் விளையும் பூமியெங்கள்
பழகாமமே!

மட்டு நகர் வாவியங்குவேலியே
மற்றும் சிற்றாறு காவலாளியே
காடு வெட்டும் கல்லோயாத் திட்டமும்
கழியாக்கும் காளையர்கள் கூட்டமும்
மேடு பள்ளமின்றியே
மேன்மையாக வாழலாம்
பாடுப்படாற் பலன் தரும்
பழகாமமே!

சிங்காரக்கண்டியெனும் தீவினுள்
சிதைந்த கற்றாண்கள் சொல்லும் சான்றினும்
மானாபரணன் ஆண்ட எங்கள் பட்டணம்
மகிமையற்றுப் போமா இந்த இரத்தினம்?

சாதிபேதமின்றியே
சமமாக வாழலாம்
சமதர்ம ஊரெங்கள்
பழகாமமே!”
என்று எழுதியிருந்தேன்.

இந்த காலகட்டத்தில் நான் வாழ்ந்த அமிர்தகழி வீட்டிற்கு எதிர் பாராமல் வந்த வரும்; கொக்கட்டிச்சோலைச் சந்ததியைச் சேர்ந்தவரும் அன்று அன்றி மலேரியாச்சுக்காதாரப் பணியில் மருந்து தெளிக்கும் ஊழியரும்; காலஞ் சென்றவருமான செல்வன் வடிவேல் என்பவர் என்னை இனங்கண்டார்.

இன்று கிழக்குப் பல்கலைக்கழக கலைத்துறைப்பீடாதிபதியாக இருக்கும் மதிப்பிற்குரிய பேராசிரியர் அவர்களையும்; காலஞ்சென்றவர்களான, பெரும் கவிஞரும்; ஆசிரியருமான சுபத்திரன் (தங்கவடிவேல்) கவிஞரும்; ஆசிரியருமான சாருமதி (யோகநாதன்) ஆகிய மூவரையும் எனது இல்லம் கூட்டி வந்திருந்தார். வந்த பேராசிரியரும் அவருடன் வந்தவர்களும் என்னைத் துருவித்துருவி பலதை கேட்டும்; உரையாடியும் இருந்தபோது நீர் ஏதாவது எழுதியிருந்தால் அதனை எடும் பார்க்கலாம் என்றதன் பேரில் நான் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள கவிதையைக் காட்டியும்; படித்தும் காட்டியபோது; நல்லது நீர் தொடர்ந்து எழுதும்! என்று கூறி என்னைப் பேராசிரியர் ஊக்கப்படுத்தினார்.

நெருப்பு இல்லாமற் புகையாது என்பது போல் ஒன்றுமில்லாத ஒரு இடத்தினை மன்னன் ஆண்டான். மாழிகை அமைத்தான். என்றெல்லாம் பெருமையாகக் கூற முடியுமா? யார் யாராலோ; எக்காலத்திலோ; ஆண்டிருக்கலாம். ஆளப்பட்டிருக்கலாம். இங்கே ஒரு மன்னனோ; அல்லது பலரோ ஆண்டனர். ஆண்டிருக்கலாம். ஏன் எனில் அதற்கான ஆவணங்களாக; சான்றுகள், படிமங்களாக இன்றும் சில காணக் கூடியதாகவே இருக்கின்றன.

பழகாமத்தின் ஆலயமான திரெளபதி அம்மன் ஆலயத்தின் நுழை வாயிலில் போடப்பட்டுள்ள படிக்கட்டுக்கற்களையும்; ஆலய வீதியிலே நடப்பட்டுள்ள கல்லால் ஆன தூண்களையும்; மேலும் பல ஆண்டுகட்டு முன் சிலரது வளவுகளில் வீடு கட்ட, கிணறு தோண்டவென அத்திவாரம் வெட்டும் போதும்; மடுத்தோண்டும் போதும்; கண்டெடுக்கப்பட்டதாக சொல்லப்படும் பழைய நாணயங்களை வைத்தும் சொல்லலாம். அது மட்டுமல்லாமல் பழகாமத்தில் இருந்து மேற்கே, திக்கோடை, தாந்தாமலை செல்லும் பாதைகளில் இரு மருங்கிலும் நடப்பட்டிருக்கும் கல்தூண்கள் ஆகியனவும் சான்றாகும்.

உலகவரலாற்றிலே சொல்லப்படும் பெருநாடான சீனத்தையும் அங்கே ஆண்ட அரசர்களான லீ, ஷூ, இன்னும் சீனத்துச் சிங்கம், சண்யாட்சென், சியாங்கேசேக், பண்டைக்கிரேக்கத்தையும் அதன் ஆட்சியாளர்களான மெகஸ்தனிஸ், மகா அலக்சாந்தரையும், உரோமப் பேரரசர்களான ஜாலியஸ் சீசர், அகஸ்டஸ் சீசர், மார்க்கஸ் லெபிடஸ், மார்க் ஆண்டனியையும், றஷ்யாவையும் அதன் ஆட்சியாளர்களான ஜார் அரசன் முதல், லெனின், ஸ்டாலின் ஆகியோரையும் ஜேர்மனியையும்; அதன் இரும்பு மனிதன் பிஸ்மார்க், சர்வாதிகாரி ஹிட்லரையும்; பிரான்ஸ்

திருப்பழகாம் – ஒரு சுருக்க வரலாறு

நாட்டையும், நெப்போலியன், லூயி போன்றோரையும்; அண்டை நாடான இந்தியாவையும் அங்கே மெளியப் பேரரசன் சந்திர குப்தன், அக்பர், தமிழ் நாட்டின் சேரர், சோளர், பாண்டியரினையும்; இன்னும் பல நாடுகளையும்; அந்தந்த நாடுகளிலே ஆண்ட அரசர்களையும்; புரட்சியாளர்களையும் பற்றிப் படிக்கின்றோம். சிந்தனையாளர்களையும்; சீர்திருத்த வாதிகளையும் பற்றித் தெரிந்திருக்கின்றோம். இவையாவும் கூடாது உதவாது என்று சொல்ல முடியுமா?

இது போல் முகம் இல்லாத ஒரு உருவத்தை முண்டம் என்று சொல்லுகின்றோம்! முகவரி இல்லாத ஒருவரை அனாமதேய மென்கின்றோம்!! அப்பன் பெயர் தெரியாத ஒரு நபரைத் தப்பாப் பிறந்தவன் என்று கூறுகின்றோம்.

நாம் பிறந்த மண்ணுக்கும், நம்மிடையே உள்ள பலருக்கும் வரலாறு இருக்கின்றது. எமது இலங்கைத் திருநாட்டையும்; இந்த நாட்டை ஆண்ட இராவணன் முதல் பிரிட்சோர் வரையான சராசரி 435ங்கும் மேற்பட்ட அரசர்களையும், அவர்கள் இருந்து ஆட்சி செலுத்திய பெரிய, சிறிய நகரங்களான, இராசதானிகளான அனுராதபுரம், பொலன்றுவை, உறுகுணை, தம்பதெனியா, யாப்பகுவ, குருநாகல், கண்டி, கம்பளை, இறக்காமம், கோட்டை, சிகிரியா, சீதவாக்கை, கழனி, டெடிகம், ஹங்குராங்கத்த ஆகிய இடங்களுக்கெல்லாம் வரலாறு இருப்பது போல். யாழ்ப்பாணம், வன்னி, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு ஆகிய நகரங்களுக்கும்; அதனதன் கிளைகளான மண்முனை, கொக்கட்டிச் சோலை, அம்பிளாந்துறை, நாதனை, சம்மாந்துறை, பாணமை ஆகிய குறு நிலங்களுக்கும்; அதனதனை ஆண்ட குறு நில மன்னர்களுக்கும், வன்னிமைகளுக்கும் வரலாறு இருக்கத் தானே வேண்டும்? இதனடிப்படையிலேதான் எமது ஊரான பழகாமத்திற்கும் ஏதோ ஒரு வழியில் வரலாறு உண்டு.

உலகில் உள்ள துறைமுக நகரங்களிலே திருகோண மலைத் துறைமுகமானது இயற்கையால், எழிலால், அரணால் அமைந்த துறைமுகம் உலகில் எங்குமில்லையென்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். இதனை உறுதிப்படுத்துவது போல் முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினரும்; தமிழ்நாடுமான ஈழவேந்தன் ஜயாகாட் 1962 காலப்பகுதியிலே அவரால் எழுதிவெளியிட்டிருந்த சிறு நூலொன்றில்

(கப்பலோட்டி - செக்கிமுத்தசெம்மல் வ. உ. சி என்ற நூலில்)

திருப்பழகாம் - ஒரு சுருக்க வரலாறு

1. ஈழத்தமிழ்நாடு இசை வாழும் பொன்னாடு
 இயல்இசை நாடகம் அறும் பொருள் இன்பம்
 இலங்கும் எம் தமிழ்நாடு - எங்கள் (ஸழத்)
2. இமையத்தலையில் தமிழ் ஒலித்தான் - எங்கள்
 ஸழத்து அரசன் இசை அமைத்தே
 இன்ன முதிசையால் யாழ்மீட்டி - எங்கள்
 முன்னவன் ஒருவன் புகழ் சமைத்தான்!
 இசையினைப் போலே உலகினில் வேறே
 இலை அதைத் தொகுத்தான் ஒருபுலவன்!
 இசையாலே தோன்றி இசையாலே வாழ்ந்து
 இசையோடு உயிர் ஓம்பும் தாய் நாடே (எங்கள்)
3. மீன்மகள் பாடும் மணிவாவி மட்டு
 நகர் வலம் மேவிகொலு இருப்பாள்!
 தீஞ்சவை என வென் நீரூற்று - எங்கள்
 திருமலை தனிலே திகழுகிறாள்!
 திருமலைபோலே துறைமுகம் வேறே
 தேயங்களுடோ இயல்பாலே!?
 திகழ்கின்ற குன்றின் இரைகின்ற சங்கின்
 திரை வந்து மோதும் தாய்நாடு - எங்கள் (ஸழத்)
4. வன்னி நாட்டின் வளம் கொழிக்க - எங்கள்
 வண்டமிழ் வீரர் ஏர் பிடிப்பார்!
 மன்னார்க்கடலில் முத்தெடுத்து - எங்கள்
 மானத்தமிழர் வடமமைப்பார்!
 மலைகளின் மேலே வளர் பயிராலே
 மலைவாழ் தமிழர் வாழ்வளிப்பார்!
 மறங்கொண்ட நெஞ்சில் அறங்கண்டு விஞ்சி
 புறங்கொண்டு வாழும் தாய்நாடு - (எங்கள்)
5. யாழ் நகர்பிறந்து தமிழ்காத்தான் - எங்கள்
 நாவலர் இறவாப்புகழ் போத்தான்!
 ஞானத்திறவின் மொழி ஆய்ந்தே - எங்கள்
 ஞானப்பிரகாசன் தமிழ் வளர்தான்!

கலைக்குயில் போல் இஸ்லாமிய மாதர்
 கவிகளில் கன்னித் தமிழ் இசைத்தார்
 கலையாத சொத்து இசை யாழ்நால் வித்து
 விபுலானந்தன் தந்த புகழ் ஏடு - எங்கள் (ஸழத்)

இந்தப் பாடல் அடிகளை நான் இதிலே காட்டிய படி மாற்றி எழுதினாலும்; மேலே குறிப்பிட்ட “திருமலை போலே துறைமுகம் வேறே தேயங்களுள்ளதோ இயல்பாலே!” என்பது போல் எமது ஊரான பழகாமமும்; இயற்கையான முப்புறமும் வாவி குழ ஒருபுறம் மட்டும் செல்வதானாலும்; அங்கும் கழிக்கட்டுப்பாலம் கடந்துதான் செல்ல வேண்டும். கோடைகாலங்களில் வயல் வெளிகளாலும்; உப்புக்கரச்சை ஊடாகவும் நடந்தோ; மிதிசைக்கிள், மாட்டுவண்டிகளிலோ செல்லலாம். ஆனால் மழை, வெள்ளம் உள்ள காலங்களில் கழிக்கட்டுப் பாலத்தின் வழியால்த்தான் செல்ல முடியும்.

வடக்குத்தெற்காக ஒருமைல் தூரத்திற்கும் மேலாக அமைந்துள்ள ஊரின் கிழக்கே ஆறும்; ஆற்றின் கரையில் கண்ணா, விசா, கீரி, கண்டல், தில்லை, காட்டுப்புலி, வெல்லை, கிண்ணையென மரங்களால் ஆன காடும். காட்டினிடையே முள்ளி, நாணல், சாப்பை, மின்னி போன்ற பற்றைகள் ஆற்றையும்; காட்டையும்; அடுத்து காலபோகச் செய்கைக்கான வயல்கள், வயல்களை அடுத்து இந்நிலங்களுக்கான நீர்ப்பாய்ச்சல்க் குளங்கள். குளக்கட்டுகளில் பனிச்சை, ஆல், நாவல், இலுப்பை, வேங்கு, புங்கை போன்ற மரங்கள் நிழல் பரப்பி நிற்க. ஆற்றையும்; கண்ணாக்காட்டையும்; காலபோக நிலத்தையும்; குளத்தையும் தாண்டித்தான் மக்கள் குடியிருப்பான ஊர்.

இந்த அமைப்பானது ஊரின் எழுவான் திசையில் மட்டுமல்லாமல்; கிழக்கு, வடக்கு, தெற்கு என ஊரின் முப்புறமும் ஆறும், காடும், வயலும்; குளமும் கடந்த நிலப்பரப்பாக இருப்பது தான் பழகாமம். எமது ஊரின் வடக்கு, தெற்கான ஒருமைலுக்கும்; அதிகமான அகலம் கொண்ட எல்லையில் இருந்து நேரே மேற்கே பல மைல் தூரத்திற்கு ஊவாமலைத் தொடரை அண்டிய மலையடிவாரம் வரை உள்ள ஆயிரக்கணக்கான நெல்வயல்கள் யாவும் எமது ஊரவர்களுக்கே சொந்தமாகும்.

08 மக்கள் மாண்பு

ஊரில் இருந்து மேற்கே இரண்டேக்கர், ஐந்தேக்கர், பத்தேக்கரென சிறிதும், பெரிதுமாக, அங்கொன்றும்; இங்கொன்றுமாக உள்ள வயல்கள் போக பெரும் பெரும் ஜம்பது ஏக்கர், நூறு ஏக்கர், இருநூறு, மூன்றாறு ஏக்கர்க் கண்டங்களான அத்தியார் முன்மாரிக் கண்டம், தாமரைக் கேணிக் கண்டம், தும்பங்கேணி வட்டைக்கண்டம், இனிப்பெட்டி வெளிக்கண்டம், கற்சேனைக்கண்டம், நெல்லுச் சேனைக் கண்டம், புதுவட்டைக்கண்டம், மருத்திழமுன்மாரிக்கண்டம், படுகாட்டுக்கண்டம், கந்தர்கிடாமடு, ஓடாவிரவட்டை, ஆமக்கண்ணாச்சிர வட்டை, கல்வட்டை, நாவலடிப்பள்ளம், காத்திர மாசிலாரி சேனைக்காடு, இடவோடி, திக்கோடை, ஊற்றுவாடி, மருங்கையடி முன்மாரி, நாவற்கேணி, கவறயரிர முன்மாரி, காத்தியரிர கடையடி, புளியடிவாடி, தும்பங்கேணிக்குளம். மேற்கு, ஒதியடிரத்தம், தேக்கம்சோலை, கரச்சைமுன்மாரி, தொட்டம், வடத்தன் குளம், தீவுச் சேனை, தும்பாலவட்டைக்கண்டம், கும்மிளாமடு, சாத்திரியார் வாடிக்கண்டம், முள்ளியடிமுனை, கொட்டாம்புலை, அத்தியார் முன்மாரி, இனிப்பெட்டிவெளி, கொக்குநாரை, காஞ்சிரங்குடா, சுரக்காயன் மடுவித்தல் ஆகிய ஆயிரக்கணக்கான வயல்களும்; இருக்கின்றன.

மேற்கூறிப்பிட்டுள்ள வயல்களுக்குத் தனித்தனியாகச் சிறுசிறு குளங்களும்; பாரிய பொதுக்குளமாக தும்பங்கேணிக்குளமும்; இதனை விட சிறுபோகச் செய்கைக்கென ஊரை அண்டிய குளங்களும் இருப்பது மட்டுமல்லாமல்; கோடைமாரியென வற்றாத நீர்ருவிகளாக கல்லோயா அருவி ஊவா மலைத் தொடர்களில் இருந்து பாய்ந்தோடி வரும் நெல்லுச் சேனை ஆறு, தும்பால ஆறு, மாவற்குடா ஆறு எனப் பெரும் ஆறுகளும்; இன்னும் சில நீர்ஷுடைகள், சிற்றாறுகளும் இந்நிலங்களை வளம் செய்கின்றன.

எனவே; இந்நிலங்கள் விளைய நீரில்லையென்றோ; ஊரில் உள்ள பல ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் குடிக்கக், குளிக்க உடை துணிதோய்க்க நீரில்லையென்றோ கவலையில்லாமல் வாழும் நிலைக்கு நிலமும், நீரும்; ஏன் மேற்குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நிலங்கள் அமைந்த பகுதிகளில் காடும், மலையும் கூட அமைந்து இருப்பதனால் எல்லா வளங்களும் இயற்கையால் வழங்கப்பட்டுள்ளன. எமது ஊர் மக்கள் தங்கள் ஊர் பகுதிக்கடங்கிய எல்லை கடந்து யாருக்கும் தொல்லை கொடுக்கும் நிலையில்லாது தன்மானத்துடனும்; தனித்துவமாகவும்; வாழ வகைசெய்து அமைந்த தாய் மண்ணின் பெருமை அறியாது வாழலாகுமா?

பண்டுதொட்டு இன்று வரை பழகாமம் வாழ்ந்து மடிந்தோராயினும் சரி, அவர்களின் சந்ததி சந்ததியாக வாழ்பவர்களாயினும் சரி, பழகாமத்தில் இருந்து வாழ வழியில்லை. இங்கே நிலமில்லை, நீரில்லை, தொழிலில்லையென்று வருந்தி வெளியேறி வாழ்ந்ததற்கான வரலாறே இங்கில்லை!?

“இலமென்றசைஇ யிருப்பாரைக்காணின்
நிலமென்னு நல்லாள் நகும்.”

என்பது திருக்குறள் இது உழவு என்னும் அதிகாரத்தில் உள்ளது என்பதை அறிஞர் பெருமக்கள் அறியாமலில்லை. பண்புடமை, நானுடமை, குடிப்பெருமையெனக் கூறிய பின்னும், வறுமையை, இரவை, இரவச்சத்தைக் கூறுவதன் முன்னும்; உழவையும்; உழவுத் தொழிலையும் எமது வள்ளுவப் பெருந்தகையவர்கள் கூறியிருப்பது நயமுடையதாகக் காணப்படுகின்றது. உழவுத் தொழில் சிறப்புடையது! உலகம் உழவர்பின்னே செல்லக் கூடியது! உழவார் உலகுக்கு அச்சாணி! உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்! உழவர் கை மடங்கின் உலகில் வாழ்வில்லையென்றெல்லாம் கூறுவர்.

எம்மிடம் எப்பொருளுமில்லை என்று கூறிச் சோம்பலும், வறுமையும் கொண்டு பழகாமத்தை விட்டு ஓடியவர்களும் ஒரு சிலர் இல்லாமலில்லை! இங்கே பல வகையான நெல் இனங்களும், அவைகளின் குத்தரிசியும், அவற்றின் சோறும் உண்டு மறக்க முடியுமா? பாலும், தயிரும், நெய்யும், தேனும் கொஞ்சமா? இறைச்சியும், மீனும்; வயல்களில், சேனைகளில் விளைவித்த விளையும் மரக்கறி என்பன கொஞ்சமா? பதார்த்தங்களான சோளன், இறங்கு, தினை, வரகு, பயறு, குரக்கன், மண்டு, என்பனவும்; குளங்களிலே விளையும்; அல்லி, நேரப்பருப்பு வகைகளுக்கு நிகர் சொல்ல முடியுமா? வற்றாளை, மரவள்ளி, அல்லை, போன்ற கிழங்கு வகைகளும் திரும்பிய திசையெலாம் பெற்று உண்டு வளர்ந்த, மகிழ்ந்த ஊர் பழகாமம்!

மேலே சொன்ன நெல்லையும், பாலையும், தயிர், நெய், போன்றவற்றையும்; மரக்கறி, கிழங்கு, பதார்த்தங்களையும் நம்மவர் உற்பத்தி செய்தும்; தாங்களும், தங்கள் பெண்டு பிள்ளைகள் சுற்றமும்; பஞ்சம் பசியில்லாது உண்டு வாழ்ந்தனர். சேமித்தனர். உற்பத்தி செய்யாத வறியோர், துறவி, பிரமச்சாரி ஆகியோருக்கும் கொடுத்தனர். இன்னும்; அண்டை அயல் ஊரான எழுவான் கரை ஊரார், பட்டின, பட்டணத்தாருக்கும் கொடுத்தனர். பணம் பெற்றல்ல. இனாமாக தூக்கிச்

திருப்புமுகாம் – ஒரு சுருக்க வரலாறு

சுமந்து கொண்டு போகும் நிலைக்கு நீ, நான் என்று மனமொத்துக் கொடுத்தனர்.

உடல் வருந்தி உற்பத்தி செய்தது மட்டுமல்லாமல்; வேட்டையாடி, தேன் எடுத்து, காய், கனி பறித்து, வயலில், மடுவில், ஓடையில் என இறங்கி பறி, கரப்பு, கொண்டடி, அத்தாங்கு, பிரம்பு, தூண்டில், வலையெனக் கொண்டு பிடித்த மீனாக, இறைச்சியாக, தேனாக, காய்களாக, விளாங்கனி, சூரை, காரை, பனிச்சை, பாலை, நூரை, கடுபுளி, வீரை, கிழா, நாவல், மருங்கை, சுரவணை, மீனாச்சி, கூளா, தவிட்டை, நோனி போன்ற கனிகளையும் தேடி பெற்று தாங்களும் உண்டு பிழர்க்கும் கொடுத்து அவர்களும், உண்டு களிக்க மகிழ்ந்த மக்களைக் கொண்ட ஊர் பழுகாமம்.

காட்டு வளங்கள் காலமாற்றத்தினால் அழிந்து போனாலும்; நில வளமும் அதன் நெல் உற்பத்தியும் என்னதான் மலைபோல குவிந்தாலும்; இன்றைய மனிதர்கள்

சொந்தச் சகோதரர்கள் துன்பத்தில் சாதல் கண்டும் சிந்தை இரங்காத நீச்சனங்களாக போலியான டாம்பீகம், போலி நாகரீகம் என்பவற்றில் வீழ்ந்து மரத்த நெஞ்சினராக இருக்கின்றனர்!

அன்று எம்மோர் வயல்களில் பயிரிட்ட நெல் இனத்தையும்; அவைகளின் அரிசிச் சோந்றையும் உண்டவர்களுக்கு இன்றும் நினைத்தாலே நாவூறும்!? வாணன்சம்பா, வால்சம்பா, உதன்சம்பா, கழகம்பூச்சம்பா, சீரகச்சம்பா, முருகன் சம்பா, முருங்கைக்காயன், முத்துச்சம்பா, டிக்கிரியான், யானைக்கோட்டுச் சம்பா, கறுப்பன், மஞ்சள்சீனட்டி, கறுப்பன் சீனட்டி, பத்தாறுகுத்தி போன்ற இனங்களாகும். இவையாவும் அருகி விட்டன.

இப்படியான நெல்லினத்தை விதைத்து அறுவடை செய்ய எப்படியும்; குறைந்தது ஆறுமாதமாகும். இந்த ஆறுமாதகாலத்தை விட விதைப்பிற்கு முன் இருமாதங்களும்; அறுவடைக்குப்பின் இரண்டொரு மாதங்களுமேன எப்படியும் எட்டு, ஒன்பது மாதங்களுக்கு மேலாகும் குடு மிதித்து வீட்டிற்கு நெல்வர! இந்தக்கால கட்டங்களில் சோம்பேறிகளால் முடியாத தொழிலாக, வல்லவர்களுக்கு மட்டுமே உரிய தொழிலாக இருந்து வந்ததுதான் அக்காலத்து வேளாண்மைச் செய்கை என்பது!

இதனால்; இத்தொழிலுக்கு ஈடு கொடுக்க முடியாத சில

சோம்பேறிகள் அந்நாட்களில் நாடோடினர்! பசியால் வறுமையால் தொழில் இல்லாமையினால் நாடோடவில்லை. சோம்பலால் அன்றைய ஊரின் சமூக அமைப்பில் மனம் போன போக்கில் வாழுமுடியாத காரணிகளான குடிப்பழக்கம், கொள்ளை, கூடாத ஒழுக்கம் போன்ற செயல்களுக்கு ஊரில் சமூகத்தில் இடமில்லாததனால் ஓடினார்கள். இப்படி ஓடியவர்களை அன்றைய ஊர் மக்கள் ஓர் பொருட்டாய் மதியாமல் ஒதுக்கி வைத்தனர்! எவ்வளவுதான் சொந்தம் உருத்தான போதும்; இவர்களுக்கு பெண் கொடுக்கவேர்; குடும்ப செயல்களில் ஈடுபடுத்தவோ விரும்ப மாட்டார்கள்!

அந்த அளவிற்கு பழகாமத்திலும்; எங்கள் பிரதேசமான கிராமங்கள் அனைத்திலும்; ஏன் மட்டக்களப்பு மாவட்டங்களில் உள்ள கிராமங்கள் தோறும் எழுதாத நியதி, நீதி ஒன்று இருந்துவந்தது. எடுத்துக் காட்டாக ஒரு பெண்ணுக்கு மாப்பிள்ளை பார்ப்பதானால் மாப்பிள்ளையைப் பார்க்கும் முன் அவன் வாழும் வீட்டின் கூரையையும்; வளவின் வேலியையுமே முதலில்ப் பார்ப்பார்கள். காரணம் கூரைக்கு வைக்கோல் அடித்து வேய்ந்திருக்கின்றதா? வளவு வேலிகள் நான்கு அந்தையும் கதியால் வெட்டி கொணர்ந்து நல்ல அறிக்கயைக கொடியறுத்து மூன்று மாவரை வைத்து வேலி வரிந்து கட்டியுள்ளானா. மாடு, ஆடு, புகாமல் படலை கட்டியுள்ளானா கோடி கட்டியுள்ளானா என்றே பார்ப்பார்கள். இவை யாவும் ஒழுங்காக இருந்தால் அந்த வீட்டு மாப்பிள்ளைக்கு எந்த விவசாயியும் நான் முந்தி நீ முந்தியென்று பெண் கொடுப்பான். பெண்களும் அப்படியானவர்களையே விரும்புவர்.

மேலே சொன்னவைகளான கூரைக்கு வேய்ச்சல் இல்லாமல் வளவிற்கு வேலி, படலை, கோடியில்லாமல் இருக்கும் வீட்டு மாப்பிள்ளை எவ்வளவு அழகாக இருந்தாலும் அவனைக் கட்டப்போற பெண்ணோ அவளின் தாய் தந்தையோ விரும்ப மாட்டார்கள். அன்றைய சமூகத்தில் ஊக்கம், உழைப்பு, நல் ஒழுக்கம் என்பனவற்றிற்கே மதிப்பும், மரியாதையும், முதலிடமும் கொடுத்தது.

இன்னும் சில விதிகள் அன்றாட நடைமுறையில் இருந்தே வந்தது. ஒருவரை ஒருவர் வேண்டுமென்றே சீண்டக் கூடாது. அனாவசியமான பொய் சொல்லக் கூடாது. பெருமிதமாகக் காணாததைக் கண்டதாகவும், இல்லாததை இருப்பதாகவும் புழக்க் கூடாது. மது அருந்தக் கூடாது. வாங்கிய எதையும் கொடுக்காமல் ஏமாற்றக் கூடாது. கூடாத ஒழுக்கத்தில் ஈடுபடக் கூடாது. சோம்பேறியாக இருக்கக் கூடாது. கொலை செய்யக் கூடாது, திருடக் கூடாது. இதுவும் இது போன்றவற்றிலும் ஈடுபாடுடையோருக்கு அவரவர் செயல்களுக்கேற்பப் பட்டப் பெயர்களான

முத்திரை பொறித்தார்கள். இத்தகையவர்களையும் அவரது அன்னை, தந்தையரையும்; மனைவி, மக்களையும்; சகோதரங்கள், ஏன் சந்ததியையும் இதே பெயரில் அழைத்தே வருவர். எடுத்துக் காட்டாக கொழுவல் கோவிந்தன், பொய்யன் முருகன், புழுகன்காளி, குடிகாறக் குஞ்சன், தெத்தன் பாலன், தப்பிலி வைரன், கொலைகார நாகன், கள்ளாச் சின்னான், வம்புப் பொன்னி, சவுடார் மாணிக்கன் என்றெல்லாம் பொறித்தும் அழைத்தும் வருவதோடு அந்த வகையில் ஒவ்வொருவரையும் கணக்கிலெடுக்காமல் ஒதுக்கியே வைப்பார்கள்.

இதுபோல் நல்ல செயல்களில் ஈடுபடுவோருக்கும், கலைஞர்களுக்கும், வேறு வேறு பழக்க வழக்கங்களுடன் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கும், பிற ஊரவர்களுக்கும் மற்றும், இடம், தொழில் போன்றவற்றுக்கும் பட்டப் பெயர்கள் இட்டே அழைப்பர்.

ஒருவருடைய இன்னல் இடர் அறிந்து எவரும் சொல்லாமல், தூண்டாமல் ஓடோடிப்போய் தங்களால் ஆன உதவிகளை எந்தவித உள்நோக்கமும், பிரதி உபகாரங்களும் இல்லாமல் முன்னின்று செய்வார்கள். குறிப்பாக ஒருவருக்கு குடியிருக்க நிலம் இல்லையென்றால்; நிலப்பிரபுக்களும் சரி சாதாரண நடுத்தர வர்க்கத்தினரும் சரி நிலங் கொடுத்துள்ளனர். வீடு இல்லாதவர்களுக்கு இதே நடுத்தர விவசாயி, தொழிலாளர்கள் தங்கள் தங்கள் வீட்டில் இருந்து சோற்றையும் அரிசி, கறி, சாமான்களையும் உமல்களில் கட்டிக் கொண்டு தங்களிடமுள்ள மாட்டு வண்டில்களையும் பூட்டிக் கொண்டு நான்கு ஆறு பேர் சேர்ந்து சோலைக்காடு சென்று வீட்டிற்கான மரந் தடிகளை வெட்டிக் கொண்டு வந்து வீடு கட்டிக் கொடுத்தனர். குடிக்க, குளிக்க கிணறு இல்லாதவர்களுக்கு நாவல். முதிரை போன்ற பாரிய மரங்களைத் தோண்டி கொட்டுகளாகக் கொணர்ந்து மடு வெட்டிப் பதித்து தண்ணீர் கொடுத்துள்ளனர். உண்ண உணவு இல்லாத ஏழைகளுக்கு நிலக்கிழார்கள், வட்டவிதானை, போடிமார் முதல் சாதாரண விவசாயிகள் வரை தங்கள் தங்கள் வசதிக்கேற்ப அவணமாகவும் (30 மரைக்கால்) மரைக்கால் கணக்காகவும் நெல் கொடுத்தும் உதவுவர். செய்யத் தொழில் இல்லாதோருக்கும் பண்ணையில் வயலில் தொழில் கொடுத்ததோடு; இன்னும் சிலருக்கு நெல்லும், நிலமும் கொடுத்து உதவினர்.

நாம் பாரியையும், ஓரியையும், பேகனையும்; அதிகமானையும்; செத்தும் கொடுத்த சீதக்காதியையும்; குமணை போன்றோரையும் வரலாற்றிலே படிக்கின்றோம், படித்தோம். ஆனால் நம்மத்தியிலும் வரலாற்றில் எட்டாத, இடம்பெறாத ஜீவகாருண்ணியர்களும் வள்ளல்

திருப்பழகாம் - ஒரு சுருக்க வரலாறு

பெருமக்களும் வைத்தியர்களும் எது பழகாமத்தில் வெயிலுக்கு நிழல் போலும்; தாகத்திற்குத் தடாகம் போலும்; பசிக்கு அட்சய பாத்திரம் போலும், கல்விக்கு சரஸ்வதிபோலும், வாழ்ந்திருக்கின்றனர்.

ஒருகாலத்தில் பழகாமத்தில் பெரும் வைத்திய சிகாமணியாகத் திகழ்ந்தவரும்; கொக்கட்டிச்சோலைக் கோயிலின் இறுதித் தேசத்து வன்னியரும்; ஆசிரியருமான தம்பையா விதானையாரின் மகன் திரு சதாசிவம் ஆசிரியர் அவர்கள் தனது சகோதரர்களான திரு த. தாமோதரம், திரு. த. சந்திரசேகரம், மற்றும் தன் மருமக்களின் கணவர்களான திரு வே. முத்ததம்பி, திரு. வே. சின்னத்தம்பி ஆகியோரைக் கொண்டு பழகாமத்தின் தோணத்தன் குளத்திற்கு மேற்கே உள்ள ஒரு சிலரது வளவிற்கு அடுத்ததும், தெற்கே மட்டக்களப்பு வாவிக்கு அண்மித்தும்; வடக்கே ஓடாவியார் பீற்றுர் ஐயாவின் வீதியை எல்லையாகக் கொண்டும்; திரு நாகமணியர் சேனைக்கு உட்பட்டதுமான பல ஏக்கர் நிலங்களில் இருந்த காடுகளை வெட்டி, வேர்ப்பிடுங்கி பெரியதோர் தென்னம் தோட்டம் வைத்திருந்தார். இத்தோட்டம் குறைந்தது ஒர் ஜந்து ஏக்கருக்கு மேல் இருக்கும். இத்தோட்டத்தினை வாத்தியாரின்சேனை என்றே அழைத்து வரலாயினர்.

அனேகமானோரின் கண்ணையும் மனதையும் ஈர்க்கும் வகையில் நூற்றுக்கணக்கான இளங்கன்றுத் தெங்கின் எழிலும், வளமுமென அழைந்திருந்த தோட்டத்தைப் பிரித்துப் பிரித்துப் பலருக்கு இனாமாகவும்; மிகக் குறைந்த விலைகூட இல்லாமல் அரைப் போத்தல், கால்ப்போத்தல் மதுவுக்காகவும் கொடுத்தே உதவினார்! அந்தப் பெரிய தோட்டத்தில் அவரின் சகோதரங்களின் பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகளைன் ஒரு சிலரைத் தவிர, தன் மனைவி மக்களுக்கென ஒரு துண்டு வளவு தானும் இல்லாத நிலையில்; இன்று நூற்றுக்கணக்கான குடும்பங்கள் வாழ்கின்றனர். அன்று வாத்தியாரின் சேனையாக இருந்தது. இன்று வன்னி நகராக மாறியுள்ளது.

இதே போன்றுதான் திரு. க. நாகமணி தலைமை ஆசிரியரின் கோழிக்காலை என்று அழைக்கப்பட்ட முன்று, நான்கு ஏக்கர் தென்னங்காணியையும்; அவர் விற்றுப்பணம் சேர்க்காமல் சிலருக்கு இனாமாகவும் ஒரு சிலருக்கு குறைந்த விலைக்கும் கொடுத்து அவரது மனைவி மக்களுக்கோ; அவருக்கோ ஒரு துண்டுக்காணி தானுமில்லாமல் கொடுத்தார். இந்த மனப்பக்குவம் இவர்கள் வழிவந்த எவருக்காவது உண்டா?

மேலும் திரு. மா. பொன்னையா வாத்தியாரின் காலைப் பகுதியும்

திருப்பழகாம் - ஒரு சுறுக்க வரலாறு

மேலே குறிப்பிட்டுள்ள வகையிலே, வழியிலேதான் கொடுத்திருப்பார். இவரும்; தனக்கோ; தனது மனைவி, மக்களுக்கோ என முதிசமாக விட்டுச் சென்றதாக இல்லை. சொல்லாமல் விளம்பரமில்லாமல் மக்களை மக்களாக மதித்து தங்களால் உதவி ஒத்தாசைகளைச் செய்து சென்ற அந்த மகான்களை நினைக்கும் போது நெஞ்சம் நெகிழ்ந்து மறுபறம் பெருமை கொள்ளவும் செய்கின்றது.

09 நவகிரி நீர்ப்பாசனம், தும்பங்கேணி நீர்ப்பாசனம்

வாய்க்கால் பகுதி

பெரும்போகம்

நீர்ப்பாசனம்	மாணாவாரி
ஏக்கர்	ஏக்கர்

மொத்த விஸ்தீரணம் நீர்ப்பாசனம்

1. பிரிவு 38 (SK6 இருந்து SK14 வரை)	475	100
2. பிரிவு 39 (LB44 இருந்து LB54 வரை)	586	220
3. பிரிவு 40 K1, K2, K3, K4, K5		
4. T1 இருந்து TS வரை	425	50
5. E புளைக் தும்பங்கேணி கழுமுந்தன்வெளி நாவற்கேணிக் கண்டங்கள் உட்பட Kல்லிருந்து	200	190
6. பழகாமத்து வெளிக்கண்டம்	187	-

ஆற்றுப்பகுதி

சில்லிக் கொடியாறு

புதுமுன்மாரிச்சோலை	200	33
--------------------	-----	----

நெல்லுச்சேனை, பனையறுப்பான்,

தும்பாலை, பொன்ராசா அணைக்கட்டு	400	-
-------------------------------	-----	---

கந்தன் குடாமடு

400

படுகாடு

240

மருதயடிமுன்மாரி

225

ஓடாவியார்வட்டை

105

புதுவட்டை

150

நெல்லிக்காடு

325

தும்பங்கேணிக்குளம்

80

திருப்பழகாம் - ஒரு சுருக்க வரலாறு

வாய்க்கால்பகுதி	பெரும்போகம்	நீர்ப்பாசனம்	மானாவாரி
	ஏக்கர்	ஏக்கர்	
1. யூனிட் 38 NK 6இல் இருந்து NK - 14 வரை		600	
2. யூனிட் 39 LB 44, LB 53, LB 54 வரை	450		100
3. யூனிட் 40 K1, K2, K3, K4, K5, T இருந்து Tது வரை	500		50
4. கழுமுந்தன்வெளி	270		190
5. நாவற்கேணிக்கண்டம்	300		50
6. சுரவணையடியூற்றுக்கண்டம்	200		50
7. காந்திபுரம்	400		100
8. கற்சேனை தென்கண்டம்	500		140
9. சின்னத்தாமரைக் கேணிக்கண்டம்	300		135
10. புதுமுன்மாரிச்சோலை	125		33
11. இனியப்பர்சேனை	210		
12. ஏழு ஏக்கர், நடுப்பங்கு	300		
13. தும்பங்கேணி குளம்	670		

வட்டவிதானைகள்

திரு. மு. கணபதிப்பிள்ளை வட்டவிதானை

திரு. சி. வெள்ளையன் - வட்டவிதானை

திரு. மு. வேலுப்பிள்ளை - வட்டவிதானை

திரு. மு. வேலாப்போடி - வட்டவிதானை

திரு. ஞா. சின்னத்தம்பி - வட்டவிதானை

திரு. செ. தங்கராசா - வட்டவிதானை

திரு. மு. கணபதிப்பிள்ளை - வட்டவிதானை

திரு. சி. ஞானமுத்து - வட்டவிதானை

திரு. சி. தம்பாப்பிள்ளை - வட்டவிதானை

திரு. கு. க. காசிப்போடி - வட்டவிதானை

திரு. க. இளையதம்பி - வட்டவிதானை

திரு. மு. செல்லையா - வட்டவிதானை

திரு. மா. கதிரவேலி - வட்டவிதானை

திரு. த. தங்கராசா - (அரிச்சந்திரா) - வட்டவிதானை

திருப்பழகாம் - ஒரு சுறுக்க வரலாறு

திரு. க. வினாசித்தம்பி (சங்கரப்பிள்ளை) - வட்டவிதானை
 திரு. மா நாகமணி - வட்டவிதானை
 திரு. த. ஏரம்ப மூர்த்தி - வட்டவிதானை
 திரு. க. பாலசுந்தரம் - வட்டவிதானை
 திரு. வே. மகாலிங்கசிவம் - வட்டவிதானை
 திரு. நா. கைலாயப்பிள்ளை - வட்டவிதானை

நீர்ப்பாசனக் குளங்களின் அதிகாரிகள், காவலாளிகள்

திரு. தம்பிமுத்து - காடியன்
 திரு. முத்தர் - அணைக்கட்டுக்காவலாளி
 திரு. சீனியர் - அணைக்கட்டுக்காவலாளி
 திரு. சரவணமுத்தர் (இவர் ஓர் சிற்பியுமாவார், காவலாளி)
 திரு. வீ. வதனக்குடியர் - காவலாளி
 திரு. வே. கெங்கமுத்தர் - காவலாளி
 திரு. மு. தெய்வநாயகம் - காவலாளி
 திரு. மு. நல்லதம்பி காவலாளி (இவர் கரடியோடு போரிட்டவர்)
 திரு. கு. சாமித்தம்பி - காவலாளி
 திரு. ச. கேதாரம் - காவலாளி
 திரு. வே. மகாலிங்கசிவம் W.S
 திரு. கா. கோபால சிங்கம் - W.S
 திரு. ஞா. கேசவமூர்த்தி ஓவசியர்
 திரு. வ. அரசன் - ஓவசியர்

மேலே குறிப்பிட்டுள்ள திரு. மு. நல்லதம்பி என்பவர் கடந்த 1952ல் லதகலைப்பிரதேசத்து அணைக்கட்டுக் காவலாளியாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த போது தனது சிங்கள நண்பர்களுடன் சேர்ந்து காட்டில் இரவில் வேட்டைக்குச் சென்ற போது அந்தக் காலத்து கெற்புத் துவக்குப்பாவனையில் உள்ள காலமானதனால் இவர்களை எதிர் கொண்டு பாய்ந்து வந்த கரடியைச் சுட்டனர். வெடிப் பட்டுக் கரடி இறந்ததும். மற்றுமோர் கரடி துரத்திவர அதற்கு வெடிவைக்க மருந்துத் துவக்கானபடியால் அந்தக் கரடியைச் சுட முடியாது போக கரடி திரு. நல்லதம்பி அவர்களைத் தாக்க அவர் கரடியின் நாக்கைப் பிடித்துக் கரடியைக் கொன்று விட்டுத்தான் தப்பி விட்டார்.

10 மருத்துவத்துறை

பழகாம் 1955ங்கு முன் இன்று பலராலும் பேசப்படுகின்ற அதுவும் பெருமையோடு பேசப்படுகின்ற

1. இன்செக்சன்
2. ஓப்பிரேசன்
3. ஸீஸர்
4. சனல்
5. இஸ்கேன்
6. எக்ஷியே

போன்ற சொற்களும், டாக்டர்மாரான R.M.B, M.B.B.S, இஸ்பெசலிஸ்ற், சேஷன், என்றெல்லாம் டாக்டர்களின், பட்டங்களையும்; பதவிகளையும் உச்சரிக்கப்படாத காலத்திலே, இன்று இருக்கும் மக்கள் தொகையை விடவும் கூடுதலாக மக்கள் கிராமங்கள், வயல்கள், காடு, சேனைகள். என்றெல்லாம் பரந்து வாழ்ந்தார்கள். இந்த மக்களைல்லாம் பிறந்தநாள் முதல் இறக்கும் நாள்வரை நோயில்லாமல் வாழவில்லை. மாறாக அன்றைய அந்த மக்களுக்கும்., காய்ச்சல், தலைவலி, இடுப்புப் பிடிப்பு, குத்துக்கொழுவல், தடிமல் என்பதோடு., குழுமாடு வெட்டியது. பன்றி வெட்டியது பாம்பு கடித்தது, நாய் கடித்தது, மரத்தால் வீழ்ந்தது, வண்டில் ஏறியது, கத்தி வெட்டியது. வாச்சி வெட்டியது, என்றெல்லாம் பல நோய்களும்! எதிர்பாராமல் ஏற்பட்ட விபத்து, தீண்டல், திழர் தாக்குதல் என்றெல்லாம் பல இன்னல் இடர்களும் இவர்களுக்கு வந்தது.

இதெற்கொலாம் அன்று கார் பிடித்து பஸ் ஏறி, ஆட்டோ, மோட்டார் சயிக்கிள் ஏறிப்பட்டனம், சென்று வைத்தியம் செய்யவில்லை. ஆயிரக்கணக்கான, லெட்சக்கணக்கான குழந்தைகளைக்கூட இந்தப் படுவான் கரைப்பிரதேசத்து தாய்மார் ஈன்று வளர்த்தனர். இதெற்கொலாம் மருத்துவமனையும்; டாக்டர்மாரும் இங்கு இருந்ததில்லை. இங்கு இருந்தவர்களைல்லாம் கிராமத்து வைத்தியர்கள்தான். இந்த வைத்தியர்கள் அனைத்து நோயாளர்களுக்கும்! விபத்துற்றோர்க்கும்! ஏனையோருக்கும்! தகுந்த வைத்தியமே செய்தனர்.

இன்று இருப்பது போல் தலைக்குவேறு, கண்ணுக்குவேறு, காதுக்குவேறு, பல்லுக்குவேறு, எலும்புக்குவேறு, நரம்புக்குவேறு, மகப்பேற்றுக்கு வேறு என்றெல்லாம் பல பிரிவுகளும்; அது அதுக்கென்று பலரும் இருந்ததில்லை.

1. ஆயுள் வேதம்
2. விஷவைத்தியம்
3. கட்டுவைத்தியம்
4. முறிவு வைத்தியம்

ஆகிய நான்கே நான்கு பிரிவுகள்தான் இங்கே இருந்தன. இந்த நான்கு பிரிவுக்குள் எந்த நோயாளரும்; ஏன் மிருகங்கள் கூட சிகிச்சை பெற்றன. இந்தச் சிகிச்சை கூட பணம் கொடுத்துச் செய்யப்பட்டதல்ல. இனாமாக மனிதாபிமானம், சேவையென்ற வகையிலே செய்யப்பட்டது. சிகிச்சை செய்யும் இடத்தில் ஒரு கோப்பைத் தேவீரோ; வெற்றிலையோ பெற்மாட்டார்கள், இந்தக் கிராமத்து வைத்தியர்கள். இந்த வரிசையிலே எமது பழகாமத்திலும் பலர் இருந்தார்கள்.

இன்றுந்தான் ஒருசிலர் இருக்கின்றார்கள். அந்த வகையில் எப்படியும் நாற்றி நாற்பத்தைந்து, நாற்றி ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன் வாழ்ந்த திரு. தம்பையா விதானை அவர்கள் பெரும் வைத்தியராக, ஆயுள்வேதம், விஷவைத்தியம், முறிவு போன்ற பல வைத்தியங்களையும் முறையாகப் படித்து தனது தொழிலோடு இதனையும் ஓர் சமூக சேவையாக செய்து வந்தார். இவரது மனைவியின் சகோதரர் திரு. சோமன் விதானையும், இவரிடம் கற்று வைத்தியச் சேவையைப் பழகாமத்தில் செய்து வந்தவர் சந்திவெளியில் கல்யாணம் செய்து அங்கும் இச்சேவையைச் செய்து சோமன் விதானையவர்கள் கடந்த 1950 காலப்பகுதியில் சந்திவெளியில் காலமானார்.

இதன் பின் தம்பையா விதானையின் முத்த புதல்வனும், சோமன் விதானையின் மருமகனுமான திரு. த. சதாசிவம் அவர்கள் இளமையில் கல்வியை மீ வகுப்போடு நிறுத்திவிட்டு வைத்தியத்தை முறையாக கற்றுத்தேறி வைத்தியம் செய்து வந்தவர். இலங்கையின் அரசத்திற்குப் படைச்சேவையில் சேர்ந்து இரண்டு வருடங்கள் பணியாற்றிவிட்டு அதில் இருந்து முதலாவது உலக மகாயுத்தக் காலப்பகுதியில் தரைப்படையில் சேர்ந்து பணியாற்றி வந்தவரை; இராமகிருஷ்ண சபையினர் முனைத்தீவுப் பாடசாலையின் ஆசிரியராக நியமித்தனர். இந்த பள்ளிக்கூட நியமனத்தோடு மட்டும் நின்று விடாது வைத்தியத்தை ஓர் முழுநேரச் சமூக சேவையாகக் கொண்டு பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களின் நோயைப்போக்கினார்.

இவர் செய்த மகப்பேற்று வைத்தியமும்; விஷக்கடி வைத்தியமும் ஒன்று இரண்டு என்றோ ஓராண்டு, ஈராண்டு என்றோ சொல்லுமளவிற்கு இல்லாது பல ஆயிரக்கணக்கானோருக்கு நேரங்காலம் பாராது எப்படியும்

ஜம்பது அறுபது வருடக்கணக்காகச் சேவை செய்து அன்மைக் காலத்திலே இயற்கை எப்தினார். இவர் ஓர் இராணுவ வீரனாக, சிறந்த பள்ளிக் கூட ஆசிரியனாக; ஆம்! இவர் ஓர் பள்ளிக்கூட ஆசிரியன் என்பதற்கும் உதாரணம். தான் நியமனம் பெற்ற முனைத்தீவு பள்ளிக் கூடத்திலே தொடர்ந்து படிப்பித்து வேறு எந்த இடத்திற்கும் இடம்மாற்றமில்லாது அந்தப் பள்ளிக் கூடத்தில் இருந்தே ஓய்வு பெற்றார்!

மேலும் சிறந்த வைத்தியராக, ஓர் மனிதாபிமானமுள்ள வள்ளலாக, பாரிமன்னன் தனது ஆட்சிக்கு உட்பட்ட விளைநிலங்களை புலவர் பெருமக்களுக்குக் கொடுத்தது போல் இந்தச் திரு. த. சதாசிவ வாத்தியாரும் தனது பல ஏக்கர் தென்னந்தோட்டத்தை பலருக்கு இனாமாகவும்., குறைந்த தொகைக்கும் கொடுத்து உதவியவள்ளலாக இருந்ததோடு; வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றி ஈஸ்வரரின் ஆலய தேசத்து வன்னியராகவுமிருந்தார். இவர் செய்த வைத்தியத்தின் பேரில் ஒரு ஜம்பது சதம் காக கூட ஒருவரிடமும் கைநீட்டிப் பெற்றாரில்லை. இந்த வைத்தியத் தொழிலை தனது காலத்திலே பலருக்குக் கற்றும்! கொடுத்தார் இவரது முதாதையர் ஒருவர்தான் தனது மருமகள் ஒருத்திக்கு வைத்தியம் செய்ய நேர்ந்தது. மருமகளின் கையைப்பிடித்து நாடியோட்டம் பார்ப்பது முறையல்ல என்பதனால்; மருமகளின் கையில் பிரம்பொன்றின் பாகத்தைக் கையால் பிடிக்கச் சொல்லி பிரம்பின் மறுபாகத்தில் நாடியோட்டம் பார்த்துச் சிகிச்சை செய்தாராம்! இது உண்மை வரலாறாகும்.

இந்த திரு த. சதாசிவ வைத்தியரிடம் கற்றவர்கள்

1. திரு. கு. குமாரவேலி விஷவைத்தியம்
2. திரு. கு. கதிர்காத்தம்பி ஆயுள்வேதம், விஷவைத்தியம்
3. திரு. க. காசிநாதன் ஆயுள்வேதம்
4. திரு. த. கந்தப்பன் (மெனேஜர்) விஷவைத்தியம்
5. திரு. வெ. முருகேசப்பிள்ளை வாத்தியார் விஷவைத்தியம்

என்போரும் திரு. சதாசிவம் வாத்தியாரிடம் முறையாகக் கேட்டு கற்காமல் அவருடைய ஏட்டுப்பிரதிகளை வைத்து ஏகலைவனாக கற்ற வரிசையில் திரு. வெ. முத்ததம் பி அவர்கள் ஆயுள் வேதவைத்தியத்தையும், விஷவைத்தியம், கட்டு வைத்தியம், முறிவு போன்றவற்றையும் கற்று இவரும் நீண்ட காலமாக வைத்தியம் செய்து வந்தார். இருந்தும் எவரும் வைத்தியர் திரு. த. சதாசிவம் வாத்தியரின் இடத்தில் இல்லை. பின் இவர்களைத் தொடர்ந்து திரு. கு. இரத்தினசிங்கம்

திருப்பழகாம் – ஒரு சுருக்க வரலாறு

அவர்களும், திரு. க. தில்லையம்பலம் அவர்களும் விஷவைத்தியத்தைக் கற்று செய்து திரு. கு. இரத்தினசிங்கம் காலமாகி விட்டார் திரு. க. தில்லையம்பலம் தொடர்ந்து செய்து வருகின்றார்.

இன்னும் கட்டுவைத்தியத்தில் பேர் போனவரான திரு. மாணிக்கபிள்ளை வைத்தியரும், ஆயுள்வேதவைத்தியத்தில் திரு. கண்ணமுத்து வைத்தியர் அவர்களும் குறிப்பிடக் கூடியவர்கள். இந்தக் கண்ணமுத்து வைத்தியர் அவர்கள் கோயிற்போரதீவில் திருமணம் செய்து தனக்கென வாரிக் கூட்டுரை நிலையில் இயற்கை எய்தினார்.

மாணிக்கபிள்ளை வைத்தியர் மேலே குறிப்பிடப்பட்டது போல் இப்பகுதியிலே பெயர் பெற்ற வைத்தியராவார். இவர் மகன்தான் திரு. மா. தங்கன் என்பவர் இவர் குருக்கள் மடத்தில் திருமணம் செய்து அன்மையில் இயற்கை எய்தினார். திரு. மாணிக்கபிள்ளை கட்டுவைத்தியரின் காலம் 1890 - 1940 காலப்பகுதியாகும். வைத்தியர் மாணிக்கபிள்ளையிடமே மகன் திரு. மா. தங்கரும் கட்டுவைத்தியத்தை முறையாகக் கற்று தந்தையைப்போல் செய்து வந்ததைக் கண்ட சிறுவனான செல்வன் வேலுப்பிள்ளை ஆறுமுகம் அவர்கள் தாய் வழிப்பாட்டனான திரு. மாணிக்கபிள்ளை அவர்களின் அடியோற்றி அவரிடமோ எவரிடமோ செல்லாது ஒன்றதங்களையும், போகர் ஏழாயிரம் என்ற நாலையும் புரட்டிக்கற்று ஆயுள்வேதம், கட்டுவைத்தியம் முறிவு வைத்தயங்களைக் கற்று கடந்த 1945ல் இருந்து இதுநாள்வரை திரு. த. சதாசிவ வைத்தியரைப் போல் பிரதிபலன் பாராது 53 வருடங்களுக்கும் மேல் இப்பணியைச் செய்து வருகின்றார். 30-10-1923ல் பிறந்த இவர் ஆரம்பத்தில் பள்ளிக்கூடம் சென்று பயின்று வந்தவர். இடையில் எட்டாம் வகுப்போடு பள்ளிக்கூடத்திற்கு முழுக்குப் போட்டு விட்டு வைத்தியத்திலும்; விவசாயம், நெசவுத் தொழில் போன்றவற்றிலும் ஈடுபெட்டு இயங்கிவந்தவர் மீண்டும்; அமரர் திரு. கண்மூனை ஜயாவின் தூண்டுதல் காரணமாகப் பள்ளி சென்று படித்து அன்றைய S.S.C பர்ட்சையில் தேறி 1952ல் ஆசிரிய பயிற்சிப்பாடசாலை சென்று பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராக வெளிவந்தார். பழகாமம் இராமகிருஷ்ணமிசன் பாடசாலை, 38ம் கிராமம் பாடசாலை, தும்பங்கேணி பாடசாலைகள் எனக் கற்பித்து 1983ல் ஓய்வு பெற்றாலும்!

இவரது கட்டு வைத்தியச் சேவைக்கு ஈடு இணையே சொல்ல முடியாது. கிழக்கு மாகாணம் முதல், கொழும்பு, மலையகம் எனப் பரினமித்து இவரால் குணமான நோயாளர்களின் எண்ணிக்கை எண்ணிலடங்காது! பெரும் பெரும் வைத்தியர்கள், டாக்டர்களாலும்,,

மருத்துவமனைகளினாலும் கைவிடப்பட்டவர்கள் பலர் பல பாகங்களில் இருந்து தூக்கிக் கொண்டு இவரிடம் சேர்க்கப்பட்டவர்கள் துள்ளிக் குதித்துச் சென்றனர். கடந்த 1983 காலத்திற்கு முன் இவரது வீட்டில் பல குடிசைகள் இருக்கும் நோயாளர்கள் தங்கிச் சிகிச்சை பெற, இவரது மனைவியும் இவருக்கு இணையாக நரகல் அசிங்கமென்று பாராது றணங்களில், புழுத்து நாற்றமெடுக்கும் காயங்களில் கைவைத்துத் தோண்டிப்புழுவெடுத்தும், சுத்தம் செய்தும் மருந்துகட்டுவார்! இத்தனைக்கும் இவரோ இவரது துணைவியாரோ., ஒரு ரூபாய்ப்பணமோ., பரிசுப் பொருட்களோ பெற்று இதுநாள் வரை செய்ததில்லை!

அடுத்து இயங்கியல் அடிப்படையில் எதுவும் நிலைத்து இருப்பதில்லை, நிற்பதில்லை என்பதை கற்றவர்கள், அறிஞர்கள் அறிவர். இதுமாற்றுக் கருத்தில்லாத உண்மை உலகில் இனம் சாகியம், கல்வி, சமயநெறிகள், மொழிகள், கலை, கலாச்சாரங்கள், தொழில்கள் எல்லாம் மாறும். ஓவ்வொரு காலப்பகுதிக்கும் ஓவ்வொரு சமுதாய அமைப்பு உருவாகும். இதனை ஆய்வாளர்கள் முறையே

1. ஆதிப்பொதுவுடைமைச் சமுதாயம்
2. ஆண்டானடிமைச் சமுதாயம்
3. நிலப்பிரபுத்துவச் சமுதாயம்
4. முதலாளித்துவச் சமுதாயம்
5. ஏகாதிபத்தியச் சமுதாயம்
6. சோசலிச் சமுதாயம்

என மாறி வந்ததாக ஆதார பூர்வமாகக் கூறுகின்றனர். இந்த மாற்றத்திற்கு ஏற்ப அந்தக் காலத்திற்குத் தகுந்த நான் மேலே குறிப்பிட்டது போல் மாற்றங்கள் சகலதிலும் நடைபெறும். இந்த மாற்றத்திற்கு எதுவுமே விதிவிலக்கில்லையென்பதை அறிவியல் கண்ணோட்டத்துடன் திட்டமிட்டுக் கூறலாம். அந்த வகையிலே நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாய அமைப்பின் காலத் திலே நடைமுறையில் இருந்த வைத் தியத் தையும்! வைத்தியர்களையுமே நான் மேலே குறிப்பிட்டு இருந்தேன். அதன்பின் மாறி வந்த முதலாளித்துவ சமுதாய அமைப்பிலும் ஏகாதிபத்திய சமுதாய அமைப்பிலும்; இன்றைய சோசலிச் அமைப்பிலும்., வைத்தியத்துறையிலும் காலத்தின் தேவைகருதி நினைத்துப் பார்க்க முடியாத மாற்றங்கள் நடந்து விட்டன. நடந்து கொண்டுமிருக்கின்றன.

இந்த மாற்றத்தை ஏற்றுக் கொண்ட எமது பழகாமம் வாழ் கல்விமான்களும்; சிந்தனையாளர்கள், புத்திஜீவிகளும் தங்கள்

பிள்ளைகளை காலத்திற்கு உகந்த கல்வியைக் கற்று சமூகத்திற்குத் தொண்டு செய்ய, காலத்திற்கு ஏற்ப முகங்கொடுத்து வாழத் தயார்படுத்தி விட்டனர். இந்த வரிசையிலே மருத்துவர்களிடமிருந்து மாற்றுருப் பெற்ற பரிஜாம வாதிகளான டாக்டர்கள் உருவாகினார்கள்!.

மதிப்புக்குரியர்களில் திரு. வேல்முருக விவேகானந்தராசா V.P அவர்களின் தொழில் திறனுக்கும்; அவர் வைத்தியத்தை அதாவது உடனலவியலைக்கற்றதன் படியும்! அதில் இருந்து அனுவேணும் தவறாது கற்றதிற்கிணங்கவும்! சுய்மாகத்தானே தம் சிந்தனைக்கேற்பவும்! நான்றிந்தவரை நாற்பத்தைந்து ஐம்பது வருடாலமாகச் செய்து வரும் சேவைக்கு அளவே இல்லை.

இவர்களுடைய காலங்கள் எல்லாவகையிலும்; பல எண்ணற்ற சிக்கல்களும்; சிரமங்களுமின்னள் காலமாகும். இந்தக் காலத்திலும் நாட்டுப்பற்று, பிரதேசப்பற்றுடன் இங்கே இந்த மண்ணிலே கால்பதித்து முகங்கொடுத்துச் சேவைசெய்வதென்பது சாதாரண விடயமல்ல. இங்கு இந்த மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலும்; ஏன் கிழக்கு இலங்கையிலுமின்னள் பல நாறு டாக்டர்களும்; பிற மாவட்டங்கள், நாடுகளில் எல்லாமிருந்து இங்குவந்தவர்கள் கூட இங்குள்ள குழ் நிலைக்கு முகங்கொடுக்க முடியாது இருந்த இடமும் தடமும் தெரியாது பிறநாடுகளுக்கும்; மாவட்டங்களுக்கும் சென்று நிம்மதியாக நாழுண்டு நமது வருவாய், பெண்பிள்ளைகள் உண்டு என்று வாழும் போது இவர்களும் அவ்வழி செல்லாது இங்கே இருந்து கொண்டு பணியாற்றுகின்றனர்.

இவரைப் போலே திரு. சின்னத்தம்பி தட்சணாமூர்த்தி M.B.B.S தொற்றுநோய்ப் பிரிவு வைத்திய அதிகாரி அவர்களும்; கடந்த 1990 அல்லது 1991 ஆக இருக்கலாம் இக்காலப் பகுதியில் இருந்து 2003 அல்லது 2004 காலப்பகுதியான காலகட்டத்தில் வாழைச்சேனை வைத்தியசாலையில் இருந்து கொண்டு அவர் முகங்கொடுத்துச் சேவை செய்த அளவிற்கு எல்லாராலும் அது முடியாது! அந்த அளவிற்கு சொல்லாலும்; எழுத்தாலும் விளக்க முடியாத இன்னல் இடர் இவரை அண்டியதை யாரும் சொல்லாது நானும் அந்த வாழைச்சேனைப் பகுதியிலே அவருக்கு முன்னாலே 1989 முதல் 2004 வரையுள்ள காலப்பகுதியில் வாழ்ந்தவன் என்ற வகையில் அறிவேன். இவரது உயிருக்கே உத்தரவாதமில்லாமல்; ஆயிரம் பாம்புகள் வாழும் புதரினுள் இருந்த ஓர்தேரையாக தனிமையில் இருந்து இவரது உயிரே போக இருந்த கட்டங்களிலெல்லாம் தன்னுயிரை ஓர் பொருட்டாய் மதியாது

திருப்பழகாம் - ஒரு சுருக்க வரலாறு

பல உயிர்களைக் காப்பாற்றினார்! இன்முகத்தோடு இனம், நெறி, ஏழை, பணக்காரன் என்ற பேதம் பிரிவு இல்லாது கடமை செய்து பெற்ற தாய்க்கும் பிறந்த பழகாமத்து மண்ணுக்கும் பெருமை ஈட்டினார்.

இதுபோல் எமது அன்னை பழகாமம் ஈன்ற டாக்டர்களாக இலங்கையின் பல பாகங்களிலும்; எமது மட்டக்களப்பு மண்ணிலும் பல பிரச்சினைகளுக்கு மத்தியில் தங்கள் தங்கள் பணியே இறை நெறியென்று ஏற்றுப் பிற நாடுகள் என்றும் செய்தும் வருகின்றனர்.

அந்தப்பட்டியலில்,

1. டாக்டர். வே. விவேகானந்தராசா - V.P அவர்கள்
2. டாக்டர். சி. தட்சணாமுர்த்தி - M.B.B.S அவர்கள்
3. டாக்டர். நா. புவனேந்திரன் - M.B.B.S அவர்கள்
4. டாக்டர். சோ. திருமால் - M.B.B.S அவர்கள்
5. டாக்டர். அ. கங்காதரன் - M.B.B.S அவர்கள்
6. டாக்டர். வே. குணராஜசேகரம் - M.B.B.S அவர்கள்
7. டாக்டர். சோ. குமணன் - M.B.B.S அவர்கள்
8. டாக்டர். சோ. உதயகுமார் - M.B.B.S அவர்கள்
9. டாக்டர். பா. பிரிந்தா - M.B.B.S அவர்கள்
10. டாக்டர். செல்வி வ. தரிசிகா - M.B.B.S அவர்கள்
11. டாக்டர். யோ. கிசானன் - M.B.B.S அவர்கள்
12. டாக்டர். த. கணபதிப்பிள்ளை - R.M.B அவர்கள்
13. டாக்டர். தங் ஆனந்தராசா R.M.B அவர்கள்
14. டாக்டர். வே. கனகநாயகம் R.M.B அவர்கள்
15. டாக்டர். மல்லிகா அமிர்தலிங்கம் அவர்கள்
(மிருகவைத்திய மட். மாவட்டப் பணிப்பாளருமாவார்)
16. டாக்டர். க. முத்தையா D.A.M அவர்கள்
17. டாக்டர். கா. முருகுப்பிள்ளை D.A.M அவர்கள்
18. டாக்டர். கை. சகுந்தலா - Dental அவர்கள்
19. டாக்டர். க. மேகநாதன் - Dental அவர்கள்
20. டாக்டர். வ. வசந்தன் - Dental அவர்கள்

ஆகியோரையும்; எனது கணிப்பிற்கு எட்டாதவர்களையும் குறிப்பிடுவதில் நானும்; எமது ஊர் மக்களும் பெருமைப்படுகின்றோம்.

இந்தக்கால கட்டத்திலும்; செய்திப்பரிவர்த்தனங்களும்; போக்கு வரத்தும்; சரியாக இல்லாத காலகட்டத்திலும்; கெடுபிடிகள் மலிந்து சுதந்திரமில்லாமல் மனித வாழ்வை மனிதர் பறிக்கும் கால கட்டத்திலும்,

திருப்பழகாம் - ஒரு சுருக்க வரலாறு

எமது படுவான்கரைக் கிராமமான பழகாம் இந்த மகான்களை உலகிற்கு ஈந்துள்ளது என்பதைக் காணும் போது எந்த மகன்தான் பெருமையடைய மாட்டான்? இன்னும்

மருத்துவத்துறைத் தாதிகள்

திருமதி. மலர் வீரசிங்கம் - தாதிகள் பயிற்சியாளர்

திருமதி. மகேஸ்வரி நாராயணப்பிள்ளை - தாதி

திருமதி. சிவநேசம் விஜயரெட்னம் - தாதி

திருமதி. ஜெயதேவி சுப்பிரமணியம் - தாதி

திருமதி. ஜெயந்தினி குணரெட்னம் - தாதி

திருமதி. சி. ஞானரதி - தாதி

திருமதி. சு. கலோசனா - தாதி

திருமதி. ம. அறங்செல்வி - தாதி

திருமதி. வி. கேதீஸ்வரராணி - தாதி

திருமதி. மங்கையற்கரசி அருளானந்தம் - தாதி

திரு. க. நடராசா - ஆண் - தாதி

திரு. அன்பு சித்தார்த்தன் - ஆண் - தாதி

செல்வி. திவ்வியானா தில்லையம்பலம் - தாதி

செல்வி. தர்சினி - தாதி

செல்வி. நிசாந்தினி குணதிலக்க - தாதி

செல்வி. கலோசனா சந்திரன் - தாதி

மருந்தாளர்கள்

திரு. ஞா. சாமித்தம்பி - மருந்தாளர்

திரு. ந. வில்வராஜன் - மருந்தாளர்

திரு. வே. முருகவேள் - மருந்தாளர்

குடும்பநல உத்தியோகத்தர்கள்

திருமதி. வசந்தகுமாரி சிவகுமாரன் - குடும்பநல உத்தியோகத்தர்

திருமதி. சா. ஜெயசுதா - குடும்பநல உத்தியோகத்தர்

திருமதி. சோ. ஜெயமணி - குடும்பநல உத்தியோகத்தர்

திருமதி. மு. கமலா - குடும்பநல உத்தியோகத்தர்

திருப்பழகாம் - ஒரு சுருக்க வரலாறு

திருமதி.. பூ. மல்லிகா - குடும்பநல உத்தியோகத்தர்
 திருமதி. சித்திரிகா சுதர்சன் - குடும்பநல உத்தியோகத்தர்
 திருமதி. த. பிழேமிளா - குடும்பநல உத்தியோகத்தர்
 செல்வி. இந்துமதி கணக்நாயகம் - குடும்பநல உத்தியோகத்தர்

ஆண் பரிசாரகர்கள்

1. திரு. கி. நடேஸ்வரமுர்த்தி - ஆண் பரிசாரகர்
2. திரு. ஆ. கிருபாகரன் - ஆண் பரிசாரகர்
3. திரு. மா. கணபதிப்பிள்ளை - ஆண் பரிசாரகர்

பெண் பரிசாரகர்கள்

4. திருமதி. அன்னலெட்சுமி பஞ்சாட்சரம் - பெண் பரிசாரகர்
5. திருமதி. சந்தானலெட்சுமி கோபாலசிங்கம் - பெண் பரிசாரகர்
6. திருமதி. விஜயகுமாரி தர்மரத்தினம் - பெண் பரிசாரகர்
7. திருமதி. ப. சபாநாயகி - பெண் பரிசாரகர்
8. திருமதி. நிர்மலா உதயகுமாரன் - பெண் பரிசாரகர்
9. திருமதி. ரஜனி சந்திரனானந்தராசா - பெண் பரிசாரகர்
10. திருமதி. இ. மூல்லைவனிதா - பெண் பரிசாரகர்
11. செல்வி. சி. சநோஜ்தேவி - பெண் பரிசாரகர்
12. திருமதி. சிவசக்தி மேகராசா - பெண் பரிசாரகர்
13. திருமதி. உமாபதி சிவரெத்தினராசா - பெண் பரிசாரகர்
14. செல்வி. க. விஜயம்மா - பெண் பரிசாரகர்
15. செல்வி. மு. பத்மாவதி - பெண் பரிசாரகர்
16. செல்வி. வே. ராணி - பெண் பரிசாரகர்
17. செல்வி. ந. யோகேஸ்வரி - பெண் பரிசாரகர்
18. திருமதி. உ. மஞ்சளா - பெண் பரிசாரகர்
19. திருமதி. இள. நளாயினி - பெண் பரிசாரகர்
20. திருமதி சு. சாந்தினி - பெண் பரிசாரகர்

PHI

திரு. பொ. மனோகரன் - P.H.I

11 கலை இலக்கியத்துறை

பழகாமத்தின் கலை இலக்கியத்துறையின் முன்னோடியாக கடந்த 1935 காலப்பகுதியில் திரு. க. சண்முக வாத்தியார் பிரபல்யமானவராக இருந்து வந்தார். இவர் நாடக ஆசிரியராக அதாவது கிருஷ்ணன் தாது எனும் நாடகத்தை வடமோடிக் கூத்தாகப் பாடிய நாடக ஆசிரியராகவும் இருந்ததோடு; கூத்துக்கலை மீது இருந்த ஆர்வம் ஒரு கூத்தில் இராமர் பாத்திரமேற்று ஆடிப்புகழ் சேர்த்ததாகவும் அறிய முடிகின்றது. இவரின்தக் கூத்துக்கலையில் ஈடுபட்டு வந்ததன் காரணமாக தான் வகுத்து வந்த ஆசிரியத் தொழிலையும்; ஒரு கட்டத்தில் இழந்துள்ளார்! என்பதை நினைக்கும் போது இக்கலையில் எவ்வளவு ஈடுபாடு கொண்டுள்ளார் என்பதை அறிய முடிகின்றது. அண்ணாவியார் திரு. கதிரேசப்பிள்ளையும் குறிப்பிடப்படவேண்டியவராவார்.

இவரது காலத்திற்கு முன்னும் பின்னுமாக இக்கூத்துக் கலையில் ஈடுபாடு கொண்டு கூத்தாடிப் புகழ் சேர்த்த கலைஞர்கள் இறந்தாலும்; பல்லாண்டுகள் கடந்தும்; அவர்கள் ஏற்று ஆடிய பாத்திரத்துடனே அவர்களின் பெயர்களை இன்றும் ஊரில் அழைக்கக் காணலாம். அந்த வரிசையில்

1. வாணன் நாகப்பர்
2. கடோற்கஜன் வயிரமுத்து
3. துரியோதனன் கந்தப்பர்
4. சீதை வேவுப்பிள்ளை
5. இந்திரஜித்து சின்னத்தம்பி
6. சூந்பனகை சின்னத்தம்பி
7. திருச்சடை ஞானமுத்து
8. விசராண்டி காசிநாதன்

போன்ற கலைஞர்களாவர் இதன் பின் 1950-1952 காலப்பகுதியில் ஆடி அரங்கேற்றிய சராசந்திரன் போர், குருக்கேத்திரன்போர் ஆகிய கூத்துக்களில் ஆடிய கலைஞர்களையும் மக்கள் இன்றும் நினைவு கூருகின்றனர். அவர்களிலே சராசந்திரன் போராடிய கலைஞர்கள் வரிசையில்

1. பரசுராமர் சுப்பிரமணியம்
2. சராசந்திரன் நாகமணியர்
3. கிருஷ்ணன் முத்ததம்பி

4. அருச்சனன் சீனி
5. திரு. மு. அழகையா ஆகியோரையும்; குருக்கேத்திரன் போராடிய கலைஞர்களாக
1. குருக்கேத்திரன் சீனி
2. துரியோதனன் தம்பிமுத்து
3. வீமன் சுப்பிரமணியம்
4. அர்ச்சனன் இரத்தினம்
5. கிருஷ்ணன் நல்லதம்பி ஆகிய கலைஞர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

இதன் பின் 1953 ஆண்டளவில் எனது பார்வையில் சொல்வதானால்; அடித்த பாம்பையே அடிக்கும் செயலாக இதிகாச புராண நாடகங்களையே இயற்றியும்; ஆடியும் வந்த கால கட்டத்தில் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசனைப் போன்று பழகாமத்தின் புரட்சிப் புலவர் திரு. குஞ்சித்தம்பி கதிர்காமத்தம்பி எனும் புலவர் “சித்திராம்பதி அல்லது தித்திராங்கதன்” எனும் சமூக நாவல் ஒன்றினை “சிங்கவீரன்போர்” என்ற பெயரில் சராசரி பதின்மூன்று மணித்தியால் நாடகமாகப் பாட அவராகத் தகுந்த அண்ணாவிமாரான திரு. கோசலை ஞானமுத்து, திரு நல்லதம்பி ஆகிய அண்ணாவிமாரையும்; சிறந்த கலைஞர்களையும் தேடிப் புதிதாகக் களமிறக்கி ஆட்டி வித்தும் அரங்கேற்றியும் புகழ்சேர்த்தார். புதியதோர் அத்தியாயத்தைத் தோற்றுவித்தார்.

இந்தக் கூத்து ஆரம்பம் முதல் முடியும் வரை எந்த ஒருமனித, மனிதர்களும்; கூத்துக்களரியை விட்டு அகலவே மாட்டார்கள்! அந்த அளவிற்கு அதன் கதையைமைப்பும்; பாத்திரப் படைப்பும், ஆடலும்; புதிது புதிதான ராக, தாளத்துடன் கூடிய பாடலும் மக்களைக் களரியிலே கட்டிப் போட்டன. இப்படிப்பட்ட புலவரை பழகாமத்தின் வரலாற்றில் கண்டிருக்க முடியாது என்பதற்கும் மறுப்பே இல்லை! அதில் ஆடிய கலைஞர்களையும் அன்று பார்த்து ரசித்த மக்கள் இட்ட பெயர் வரிசையில்

1. அசுரகேது கந்தசாமி
2. சிங்கவீரன் சுப்பிரமணியம்
3. சத்தியசீலன் தம்பிராசா
4. சித்திராங்கதன் கனகரெத்தினம்
5. சித்திராம்பதி அருணாசலம்
6. திரு. மு. அருணாசலம்

ஆகிய கலைஞர்களையும் குறிப்பிடலாம். இது ஒரு பொற்காலம் என்றே கூறுவேண்டும்.

திருப்பழகாம் - ஒரு சுருக்க வரலாறு

இதனையடுத்து திரு. க. கந்தசாமி (அசுரகேது) அவர்களாலும்; இன்னும் சிலராலும்

1. கண்டிராசன் வரலாறு
2. வள்ளி தினப்புனம்
3. குருக்கேத்திரன் போர், சராசந்திரன்போர்
4. வாலிவதை

ஆகிய கூத்துக்களும் பளக்கி ஆடியதாக அறிய முடிகின்றது.

இன்று இருக்கும் அண்ணாவி, கூத்துக்கலைஞர் என்ற வரிசையில் திரு. க. கந்தசாமி (அசுரகேது) ஐம்பது வருடங்களுக்கும் மேலாக இக்கலையிலே ஈடுபாடு கொண்டு பலரது பாராட்டையும், அரசு விருதுகளையும் பெற்றவர் என்றே கூறலாம்.

மேலும் திரு. பொன் தங்கராசா ஆசிரியர் கவிஞர் திரு. க. தணிகாசலம் போன்ற கலைஞர்களால் கடந்த காலப்பகுதியில் பாஞ்சாலி கலைக்கழகமெனும் பெயரில் ஓர் கழகத்தினைத் தொடங்கி திரு. பொன் தங்கராசா அவர்களினது ஆளுமை, ஆலோசனை, ஆக்கப்பணி போன்றவற்றினாலும் கவிஞர் திரு. க. தணிகாசலம் அவர்களினது கற்பனை புலமை, நெறிப்படுத்தல், ஆட்டம் என்பவற்றினாலும்; நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கூத்துக்களையும்; நாடகங்களையும் சிறந்த கலைஞர்களைக் கொண்டு ஆடி, நடித்து அரங்கேற்றியுள்ளனர்.

நந்த வகையில் 13-04-1949ல் பிறந்த கணபதிப்பிள்ளை தணிகாசலம், புனைப் பெயர் கோயிலூர் தணிகா அவர்களின் சிந்தனை ஊற்றாக வடித்த நாடகங்கள்.

1. கம்சன் வதம் இதிகாச நாடகம். இந்நாடகமானது ஏநாவூர் ஸ்ரீமதுமலர்க்கா வீரபத்திரர் ஆலய நிருவாகசபையினரால் நடத்தப்பட்ட நாடகப் போட்டி ஒன்றில் பதினொரு நாடகங்களைத் தோற்கடித்து வென்ற நாடகமாகும். இதனையடுத்து
2. பெண்ணின் பெருமை - நாடகம்
3. பொய் பக்ரந்த பூ - புராண நாடகம்
4. அரசு கட்டளை - இதிகாச நாடகம்
5. வாலிவதம் - இதிகாச நாடகம்
6. வேவின் மகிமை புராண நாடகம்

திருப்பூர்காம் - ஒரு சுருக்க வரலாறு

7. விதியின் கரங்கள் சமூக நாடகம்
8. எரியும் நெஞ்சு
9. இவணா தமிழன்
10. நிம்மதி எங்கே
11. சி. ஐ. டி. பாஸ்கர்
12. பணத்திமிர்

போன்ற நாடகங்களையும்; பத்திற்கும் மேற்பட்ட மேடைக் கூத்துக்களையும்; 15ங்கும் மேற்பட்ட கிராமியப்பாடல்களையும்; படைத்ததோடு; ஆடி அரங்கேற்றிய வகையில் பத்திற்கும் மேற்பட்ட கூத்துக்களையும்; ஆட்வீத்து அரங்கேற்றிய வகையில் பதினெந்திற்கும் மேற்பட்ட மேடைக் கூத்துக்களையும் வெளிக் கொண்ந்து பல மன்றங்கள், சங்கங்கள், மக்களௌனப் பலதாலும், பலராலும் பாராட்டப்பட்டு

1. கவிஞர்
2. கலைச் சுடர்
3. மட்டக்களப்பு மரபுக்கலைக் காவலன்
4. இலக்கியச் சுடர்

போன்ற பட்டங்களையும்; அரச விருதுகள், பாராட்டுப் பத்திரங்களையும்; பெற்று இன்றும் எண்ணற்ற கவியரங்கம், பட்டிமன்றம் போன்ற நிகழ்வுகளிலும் பங்கு கொண்டு சிம்மக் குரலோனாகத் திகழ்ந்து வருகின்றார்.

திரு. பொன். தங்கராசா ஆசிரியர் எதை நினைத்து இக் கழகத்தைத் தோற்றுவித்து சிலகாலம் இயங்கினாரோ அன்னாரது இறப்பிற்குப் பின்னும்; அவரது எண்ணமும்; நோக்கும்; கவிஞர் திரு. க. தணிகாசலம் அவர்களினால் போர்க்காலச் சூழலிலும் தங்கு தடையின்றி நடைபெற்றே வருகின்றன.

இதனையடுத்து நாதன் இசைக் குழுவினரும் திரு. பத்மநாதன் சபாநாதன் ஆகியோரால் கடந்த 1966 காலப்பகுதியில் ஓர் இசைக் குழுவினை ஏற்படுத்திப் பல மேடைகள் ஏறிப்பாடிப் பெருமை சேர்த்தனர். அதன் இஸ்தாபகர்களாக திரு. தி. சபாநாதன், திரு. தி. சத்தியநாதன் என்பவர்களோடு திரு. வே. மகாலிங்கசிவம் அவர்களும் ஓர் மேடைப் பாடகராக இணைந்து செயற்பட்டார். அன்றையக் காலத்தில் திரு.

திருப்புகாம் - ஒரு சுறுக்க வரலாறு

ஆறுமுகம் ஆசிரியர் அவர்களால் எழுதிய சிங்காரக் கண்டிச் சீமையிலே, கேள்விக் கென்னபதில், சாதிகுலம் வேண்டாம் என்ற திரு. வே. மகாலிங்கசிவம் அவர்களின் நாடகத்தினையும்; குறிப்பிட்டுக் கூறலாம்.

இதுபோன்று சிவா இசைக்குழுவினரான திரு. சி. மகேந்திரராசா கலாச்சார ஓப்பீசர், திரு. சி. சிவகுமாரன் உதவி அதிபர் ஆகியோராலும் கடந்த 1980 காலப்பகுதியில் இருந்து பல இசை நிகழ்ச்சிகளையும்; இதன்பின் சிவா கலைக்கழகம் என்ற பெயரில் பல நாடகங்களையும்; கூத்துக்களையும் இயற்றியும்; நடித்தும், ஆடியும்; நெறிப்படுத்தியும் வருகின்றனர். இவர்களும் என்னதான் தங்கள் வாழ்க்கையில் இன்னல் இடர் வந்துற்ற போதிலும்; இக்கலை இலக்கியத்துறையில் கடந்த இருபத்தெட்டு வருடாலமாக இந்த இரு சகோதரர்களும் சிறுவர்களாக பள்ளிக் கூடத்தில்ச் சேர்ந்து படிக்கும் காலம் முதல் இன்றுவரை தாழங்குடா, பழுகாமம், திருகோணமலை யெனத் தாங்கள் சென்று வாழும் இடமொம் இக்கலைத்துறையைக் கைவிடாமல் கட்டிகாத்துப் பெருமை சேர்த்து வருகின்றனர்.

கண்ணகி கலா மன்றமென்ற பெயரிலும் ஓர்கழகம் உருவாகி அவர்களும் பல நாடகங்களை நடித்தும் ஆடியும் வருகின்றனர். இதன் இஸ்தாபகர் திரு. ஞா. பராமானந்தம் என அறியக்கூடியதாக உள்ளது. இவர்களின் முயற்சியையும்; கலைப்பணியினையும் பலர் அறிவர் அந்தவகையில் இக்கழகமும் பல கலைஞர்களை உருவாக்கியுள்ளது. இந்தக் கழகங்கள் நடத்தும் சகல நாடகங்கள் கூத்துக்களுக்கெலாம் திரு. க. பாலசுந்தரம், திரு. க. பாக்கியராசா இருவருமே மத்தள அண்ணாவிகளாகச் செயற்படுவர். இவர்கள் இருவரும் இந்த மத்தள வாத்தியத்தின் மீது கொண்ட பற்று, அவா, காரணமாக எந்த ஒரு அண்ணாவிமாரிடமும் கேட்டுக்கற்றுக் கொள்ளாது தாங்களாகவே முயன்று கற்று மேடையேறினர். அதிலும் திரு. க. பாக்கியராசா என்பவர் 16-03-1952ல் பிறந்தவர். தனது 15ந்தாவது வயதிலே களமேறி மத்தளம் அடிக்கும் அளவிற்குக் கற்று பலமேடைகள் ஏறிப் பாராட்டினைப் பெற்று இன்று வரை அதிலே ஈடுபாடு கொண்டு வருகின்றனர்.

மேலும் திரு. சி. வே. சிற்றரசு எனும் கலைஞர் மட்டக்களப்பில் பிறந்தாலும்; இவரது தாய், தந்தை, இனசனம் யாவும் பழுகாமமே. இக்கலைஞர் யுத்தச் சூழ்நிலை காரணமாக தமிழ் நாடு சென்று தமிழ் நாட்டின் கஸ்தூரியா இசைக்கல்லூரியில் முறையாக. இசையினைக்கற்று இசைமாமணி என்ற பட்டத்தினைப் பெற்றதோடு; தமிழ்நாட்டில் இருந்து படிக்கும் போது தமிழ் நாட்டு நாடகக்கலைஞர்களுடன் சேர்ந்து 35ங்கும்

மேலான நாடகங்களை நடித்துப் புகழிட்டனார் அதுமட்டுமல்ல தமிழ் மலையாள சினிமாத் துறையில் இணைந்து பத்திற்கும் மேற்பட்ட சினிமாப்படங்களில் சிறுசிறு பாத்திரங்கள் ஏற்று நடித்தும்; தமிழ் மலையாள உதவிப் படப்பிடிப்பாளருமாக இருந்து எமது மண்ணுக்கும் பெருமை சேர்த்து வருகின்றார். இவரது மனைவிதான் இன்றையைப் பிரபலியமான பின்னணிப் பாடகி திருமதி. கங்கா சிற்றரசு எனும் பெயருடையவர்.

கலைத்துறையைப் போன்று எமது பழகாமத்தில் சில சமூக, அரசியல், நெறிசார்ந்த மன்றங்களும்; தோற்று விக்கப்பட்டு இயங்கியன.

1. சமரசசேவா
2. அண்ணா மன்றம்
3. கண்ணன் இந்து கலாமன்றம்
4. வசந்தன் கலாமன்றம்
5. தி.மு.கழகம்
6. இந்துகலா மன்றங்கள்

என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இதைவிட ஓர் அறிவியல் அமைப்பாக கடந்த 12-8-1952ல் இருந்து நூலாசிரியரால் தோற்றுவித்து திரு. மு. அருளம்பலம், திலு வே. வடிவேல் (கரகம்) திரு. க. குமாரசாமி போன்ற பலரால் நடத்தப்பட்டு வந்த கண்ணகி கலைக்ஷ்மகமானது பின் உழவர் கலாமன்றமாகமாறிக் கடைசியில் 18-08-1981ல் திருக்குறள் முன்னணிக்கழகமெனும் நிரந்தரமான பெயருடன் இயங்கி வருகின்றது.

இந்தக் கழகம் ஒன்றுதான் பழகாமத்தின் வரலாற்றில் எந்த ஓர் மன்றங்களும்; சங்கங்களும் செய்யாத அளவிற்கு சாகியம், நெறியென்ற பாகுபாடு காட்டாமல் பழகாமத்தின் பல பாகங்களிலுமுள்ள இளைஞர்களை ஒன்றிணைத்து கலை இலக்கியத்துறையில் முத்திரை பதித்தது எனலாம்! பட்டி மன்றங்களையும்; கவியரங்குகளையும்; பொங்கல் விழா, உழவர் விழா, ஆண்டு விழா, முத்தமிழ் விழாக்கள் போன்ற விழாக்களையும் நடத்தி வரலாறு படைத்தது! இந்தப் பாச்சையில் நுழைந்து ஓர் இருமாதங்கள் தானும் இருந்து வெளியேறியோரானாலும்; அவர்கள்தான் பல்துறையிலும் புகழ் பூத்தோராக இருந்து வருகின்றனர்.

படைப்பிலக்கியத்துறையைப் பொறுத்தவரை இசைத்துறையிலும் ஈடுபாடு கொண்டுமைத்து இலங்கை வானொலியூடாகவும் புகழ் பரப்பிய கலைஞர் திரு. ஞானமணியம் அவர்கள் இந்து நெறிசார்ந்த நான்கு நூலினையும்; திரு. கு. ஆறுமுகம் கணக்காளர் அவர்கள் சாகியம்

திருப்பழகாம் – ஒரு சுறுக்க வரலாறு

சார்ந்த ஓர் நூலினையும் திரு. க. இராசரெத்தினம் சேமன் அவர்கள் ஒரு பெரும் பெரியாரின் ஞாபகார்த்த மலரினையும்; திரு. க. பிரபாகரன் ஆசிரியர் அவர்கள்

1. அரசியல் மூலத்துவம்
2. தமிழமுதம்
3. தமிழருவி
4. புலமைப்பரிசின் வழிகாட்டிகள்

என்ற நான்கு நூல்களுமாக மொத்தம் ஏழு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். இவையாவும் கல்வியோடு மாணவ சமுதாயம் சார்ந்த நூல்களாக வெளியிட்டுள்ளார்.

இதுபோல் பேராசிரியர் திரு. வே. கருணாநிதி என்பவர்;

1. கீழைக்காற்று கவிதைத் தொகுப்பு
2. கூத்துக்கலை

என்பவற்றுடன் தனது சொந்த “பார்க்கர் பிறிண்டஸ்” எனும் நிறுவனத்தின் ஊடாக பல பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்களினதும்; அறிஞர்களினதும் ஜம்பதிற்கும் மேலான நூல்களை பதிப்பித்து வெளியிட்டுள்ளார். கடைசியாக 14-03-2006ல் பேராசிரியர் அருணாசலம் தமிழ்நாடு அவரது 17ம் நூற்றாண்டு முதல் 20ம் நூற்றாண்டு வரையான தமிழ் இலக்கிய ஆய்வினை ஒரே நேரத்தில் பதின்நான்கு பெரும் நூல்களாகத் தொகுத்து ஜந்துக்கும் மேற்பட்ட துணை வேந்தர்கள், பேராசிரியர்கள், கல்விமான்கள் முன்னிலையில் தமிழ்நாடு மெரினா பல்கலைக்கழகத்தில் வெளியிட்டு சாதனை படைத்து பழகாமத்து மன்னுக்குப் பெருமை ஈட்டித் தந்தார்!

இந்த நூலாசிரியர் ஆ. மு. சி. வேலழகன், எழுதிய நூல்கள்

1. நீயும் தென்றலும் - கவிதைத் தொகுதி
2. சாதியா சாதியா? - உரைநடை
3. உருவங்கள் மாண்டராய் - கவிதைத் தொகுதி
4. கமகநிலா - சிறுகதைத் தொகுதி அவஸ்திரேலியா சிட்னி (வானொலியில் விமர்சிக்கப்பட்ட நூல்)
5. அரங்கக் கவிதைகள்
6. முங்கில்காடு - சிறுகதைத் தொகுதி (தமிழ்நாடு பச்சையப்பன் கல்லூரியில் MPhil ஆய்வு பேராசிரியர் சோ. இளங்கோவன்)

திருப்பழகாமம் - ஒரு சுருக்க வரலாறு

7. விழியும் வழியும் - கவிதைத் தொகுப்பு
8. சில்லிக்கொடி ஆற்றங்கரை நாவல் (தஞ்சைப்பல் கலைக்கழகத்தில் MPhil ஆய்வு பேராசிரியர் இரா. கோவிந்தன்)
9. கோடாமை சான்றோர்கணி நாவல் (கிழக்கு மாகாணச் சாகித்திய விருது பெற்றது 2007ல்)
10. இவர்கள் மத்தியிலே - நாவல்
11. செங்காந்தள் (தேசிய சாகித்திய விருது 2007ல்)
- * சில்லிக்கொடி ஆற்றங்கரை (2004ந்த்தான் சிறந்த நாவல் விருதினை யாழ் இலக்கிய வட்டம் வழங்கியது)
12. கேட்டுப் பெற்ற வரம் - சிறுகதைத் தொகுப்பு
13. தேரான் தெளிவு சிறுகதைத் தொகுப்பு (அச்சில்)
14. காடும் கழனியும் நாவல் (அச்சில்)

எனப்பல நூல்களை எழுதியும்; வெளியிட்டும் எது மண்ணுக்கு மகிழை சேர்த்து வருகின்றார். இதுபோல் இன்னும் தங்கள் தங்கள் சக்திக்கும்; புத்திக்கும் ஏற்ப சிலதைச் செய்திருக்கலாம். செய்தும் வரலாம். நான் ஓர் குறுகிய கால இடைவேளைக்குள் செய்த ஆய்வும்; தேடலும் காரணமாக பல எனக்குக் கிடைக்காமல் இருக்கலாம். எனவே நான் கூறுவதுதான் முடிவென்பதில்லை. தொடர்ந்து எது பகுதியில் மக்கள் மத்தியில் பரவலாகப் பேணிக்காத்து வந்த கலைகளான கிட்டிப்புள், வார்விளையாட்டு, பில்லிப்பந்தான் பிள்ளையார்கட்டை, கொம்முழுநி, போர்த்தேங்காய் உடைத்தல் போன்ற கலைகள் முற்றாக அருகிவிட்டது! இது போன்றே எண்ணைச் சிந்து, கும்மி, வசந்தன், தென்மோடிக்கூத்து, மகுடிக்கூத்து, கரகாட்டம் ஆகிய கலைகளும் அருகிய நிலையில் உள்ளன.

இதிலே கரகாட்டக்கலையை அழிய விடாது எது ஊரிலும் பிறகிராமங்கள், பட்டினங்கள் தோறும் தனியொரு நபராக முயன்று இளங்சிறார்களைக் கொண்டு பழக்கியும்; அரங்கேற்றியும்; பரப்பியும் வந்தவர்தான் திரு. வே. வடிவேல் என்பவர்.

13-04-1941 திருப்பழகாமம் வேலாப்போடி இராசம்மா தம்பதியினருக்கு மூன்றாவது மகனாகப் பிறந்த இவர் தனது ஆரம்பக் கல் வியை திருப்பழகாமத்திலும் இதன் பின் சிவானந்தா வித்தியாலயத்திலும், கற்றுத் தேறியின், திருப்பழகாமம் உள்ளராட்சி மன்றத்தில் இலிகிதராகவும், தட்டச்சியாளராகவும் பணி செய்து வந்த இவர். இளம் வயதில் இருந்தே இனிமையான குரலில் அம்மானை

காவியம் போன்ற பாடல்களை ஆஸ்யங்களிலும் இன்னும் பல இடங்களிலும் பாடிப்பலரது பாராட்டைப் பெற்ற நிலையில் யாரும் சொல்லாமலே கரகாட்டக்கலையைத் தனது முழுநேரப்பணியாகக் கொண்டு ஊரிலும்; மேலும்பல ஊர் ஊராகவும் சென்று ஆயிரக்கணக்கான இளம் ஆண் பெண் குழந்தைகளைக் கொண்டு பழக்கி நூற்றுக்கணக்கான மேடையேற்றித்தனக்கென ஓர் வரலாறு படைத்ததோடு; அருகி அழியவிருந்த கரகக்கலையையும் கட்டிக்காத்தும் வந்தார்.

இக்கலையில் ஈடுபாடு கொண்டு இயங்கிவந்ததன் பேரில் தான் வகித்து வந்த அரச பதவியினையும்; தூக்கியெறிந்த நிலையில் விட்டுவிட்டார். மேலும் தொடர்ந்து கரகக்கலையை தொய்வின்றி பல ஆண் டுகாலமாக நடத்தி வந்ததனால் இவருக்கு கிடைத்த பாராட்டுக்களையும்; பரிசு, விருது, சான்றிதழ்களையும், பட்டங்களையும் எழுத்திலோ, எண்ணிக்கையிலோ குறிப்பிட முடியாது. இப்படிப்பட்ட கலைஞரின் சேவையை இடைநிறுத்தி ஓய்வு பெறவைத்த நிலையாக இயற்கையன்னை ஏனோ அவரது அறுபத்தைந்தாவது அகவையில் நிரந்தரமான முழுக்குப் போட்டு இழுத்துச் சென்றது.

இருந்தும் தான் பிறந்த மண்ணுக்கும்; தன்னைப் பெற்ற அன்னைக்கும் அழியாப்புகழ் ஈட்டியே சென்றார். இவர்போன்று பல கலைஞர்கள் ஈடுபாடு கொண்டு தத்தமது பங்கினை செலுத்தியே சென்றனர். இருப்போரும் தத்தமது பங்கையும், பணியையும் செய்து கொண்டுந்தான் இருக்கின்றனர்.

கலாசார அலுவல்கள்

திரு. சி. மகேந்திரராசா

திரு. ஆ. பிரபாகரன்

திரு. மு. சிவானந்தராசா ஆகியோராவர்

12

வரலாற்று சிறப்புத் தகவல்கள்

பழகாமத்தின் ஆரம்பகாலம் முதல் இன்று வரை போக்கு வரத்திற்கும்; அவசர தேவைகளுக்கும், மற்றும் நெல், வைக்கோல், மரந்தடி, விறகு போன்ற அனைத்துத் வேவைகளுக்கும் மாட்டுவண்டிகளே பாவனையில் இருந்து வருகின்றது. இருபத்தோராம் நூற்றாண்டாகிய இன்றைய நவீன போக்குவரத்திற்கான வாகனங்கள் திரும்பும் திசைகளொலாம் இருந்தாலும்; அந்த வாகனங்கள் செல்ல முடியாத பாதைகளான கரடு, முற்டான, மலை, மணல், நெரிசல், வயல்வெளி, மூலைமுடுக்குகளொல்லாம் இந்த மாட்டுவண்டிச்சேவைதான் நிறைவு செய்கின்றது.

அது மட்டுமல்ல இந்த வண்டிச் சேவை பஞ்சராவதில்லை, எரிபொருள் இல்லையென்றோ; சார்தியில்லை, பாட்சில்லை பழுது என்றோ அனேகமாக தொண்ணாறு சதவிகிதம் தடைப்படுவதில்லை. இதனால் பாலைவனத்து ஒட்டகங்கள் போல் எமது பிரதேசத்துப் பாவனைக்கு அன்று செல்வந்தர்கள் வீடு முதல் சாதாரண ஏழைத் தொழிலாளியின் ஜீவனோடு ஒட்டிய ஒர் பெரும் செல்வமாகவும் இந்த மாட்டுவண்டி இருந்து வந்தது. இதிலும் சில ரகங்கள்

1. ஒற்றை மாட்டுவண்டி
2. இரட்டை மாட்டுவண்டி
3. ஒற்றை மாட்டு வண்டியில் கூடார வண்டி
4. இரட்டை மாட்டுவண்டியில் கூடாரவண்டி
5. ஒற்றை மாட்டு வண்டியில் வில் வண்டி
6. ஒற்றைக் குதிரை வண்டி
7. இரட்டை குதிரை வண்டி
8. மராச்ச வண்டி
10. காளை மாட்டுவண்டி யெனப்பல ரகங்களாகும். இந்த வண்டிகளின் தரத்தைக் குறிப்பிடுவது போல் அந்த வண்டிகளை வைத்திருந்தோரின் கல்வி, பதவி, பொருளாதாரம் போன்றவற்றையும் அந்த வண்டிகளைக் கொண்டே மதிப்பிடலாம்.

வில் குதிரை வண்டியில் நீதிபதி, வன்னியனார், உடையார், சட்டத்தரணி ஆகியோரும்; ஒற்றை வில் மாட்டு வண்டியில் பொறியியலாளர், பொக்டர் சேவையர், கல்வி அதிகாரி, தனவந்தர் ஆகியோரும் ஒற்றை மாட்டுவண்டி அவசரதேவை, உல்லாசம்

என்பவற்றிற்கும்; கூடார வண்டிகள் குடும்பங்கள், நனையாத பொருட்களைக் கொண்டு செல்லவும், பயணம் பண்ணவும், சாதாரண இரட்டை மாட்டு வண்டிபாரமான சாமான்களை ஏற்றவும், காளை மாட்டு வண்டியும் பாரமான சாமான்களோடு கெளரவும், அந்தஸ்துக்காகவும் இருந்து வந்தது. இதிலும் சட்டவிரோமான கள்ளமரம், நெல் மறிப்புக்காலமான 1950 காலப்பகுதியில் நெல் ஏற்றி வருவதற்குமாக சத்தம் சந்தடியில்லாத மரஅச்சி மாட்டுவண்டியும் பாவனைக்கு இருந்து வந்தது. இந்த வண்டிகளை வைத்திருப்பது வீட்டிற்கும் பெரும் செல்வம் என்றும்; பெருமையென்றும் கருதி வந்தனர். அனேகமானோர் இந்த வண்டில்களுக்கென்று நிரந்தரமான வண்டிக்காரர்களையும் வைத்து வழிநடத்தி வந்தனர்.

இதுபோல கடந்த 1960ற்குமுன் நீரிலும் சின்னக்கூறப்பா வள்ளம் பெரியகூறப்பா வள்ளம், வத்தை என்பனவும் எமது பழுகாமத்தின் அத்தியவசியப் பொருட்களைப் பட்டணங்களான மட்டக்களப்புப் போன்ற இடங்களுக்கும் காத்தான்குடி, கல்முனை, மண்டுர், வெல்லாவெளி, கோயிற்போரதீவு போன்ற இடங்களுக்கும் எதையும் கொண்டு வருவதானாலும் சரி, கொண்டு போவதானாலும் சரி இந்த வள்ளங்களில் கொண்டு போவதே இலகுவாகவும்; பணச்செலவு குறைந்ததாகவும் இருந்து வந்தது. இக்காலப்பகுதியிலே மட்டக்களப்புப்பகுதியை அண்டிய படுவான்கரைப் பிரதேசமனைத்திலும் எமது முஸ்லிம் சகோதர இனத்தினரான காத்தான்குடியைச் சேர்ந்தவர்களே வாணிபத்தில் முன்னணியில் இருந்தனர். இந்த வகையில் பழுகாமத்திலும்; சிறிய, பெரிய கடைகளாக ஏழுக்கும் மேற்பட்ட கடைகள் இருந்து வந்தன. இந்தக் கடைகளிலே ஊருக்குத் தேவையான அனைத்துப் பொருட்களையும் நியாயமான விலையில் கடனாகவும்; நெல், அரிசி, சோளன் போன்றவற்றைக் பண்டமாற்றாகவும்; பணங் கொடுத்தும் நீண்டகால அடிப்படையிலும், குறுகிய கால அடிப்படையிலும் கடனாக வாங்கக் கூடியபடி இருந்து வந்தது.

இந்தக் காலப்பகுதியில் இவர்களின் கடைகளுக்கு வரும் சாமான்களும்; எமது பழுகாமத்திற்கு தேவையான சீமெந்து, நீறு, ஓடு, செங்கல் போன்றவற்றையும் கூறப்பா வள்ளங்கள், வத்தைகள் ஆகியவற்றிலே கொண்டுவர வேண்டிய நடைமுறை நீண்டகாலமாக இருந்து வந்தது. 1938-1950 ஆண்டுகாலப்பகுதியிலும்; அதற்கு முன்னும் மட்டக் களப் பில் இருந்து கல்முனைக்கு மேற்கே உள்ள கிட்டங்கித்துறைவரை இன்று நடக்கும் பஸ் போக்குவரத்துப்போல் மட்டக்களப்பு வாவியின் ஊடாக ஓர் சிறப்பான படகுச்சேவை நடைபெற்று

வந்தது. இந்தப் படகு எஞ்ஜின் பொருத்திய படகாகும். இது எமது ஆற்றுக்கட்டு எனும் இடத்திற்கும் வந்து மட்டக்களப்பு, மண்டூர், கல்முனை செல்வோரை ஏற்றி இறக்கிச் செல்லும்.

இந்த ஆற்றுக்கட்டுப் பாலமென்பது 1960க்கு முன் மரப் பாலமாகவும்; அதற்கும் முன் இது ஓர் படகுத்துறையாகவும் இருந்து வந்தது. இத்துறையின் ஊடாகத்தான் பெரிய போரதீவு, முனைதீவு, போயிற்போரதீவு, வெல்லாவெளி, மண்டூர் போன்ற ஊர்களுக்குப் போவேர், கடந்து செல்ல வேண்டும். இதன் படகோட்டியாக திரு. இளையார் என்பவர் செயற்பட்டு வந்தார். இதுபோல் பழகாமத்தின் கிழக்கே இருந்து வந்த பிரதான போக்குவரத்துப் படகுத்துறையான களதாவளைத் துறையின் படகோட்டிகளாக

திரு. குஞ்சித்தம்பி - 1952க்குமுன் பின் 1983 வரை

திரு. கு. கதிர்காமத்தம்பி

திரு. கு. கந்தையா

என்போரே செயற்பட்டு வந்தனர். எழுவான் கரைப் பிரதேசத்துக்குச் செல்வோரும், அங்கிருந்து வருவோரும் இந்தப் படகுத் துறையாலே செல்வர், வருவர். இதுபோல் சகல சாமான்களும் இந்தப் படகுத்துறையிலே ஏற்றி வரப்பட்டன. ஏற்றிக் கொண்டு செல்லப்பட்டன.

பழகாமத்திற்கு ஆங்கில மருத்துவ சேவையானது 1925ல் இருந்து களுவாங்சிக்குடி மருத்துவமனை ஏற்படும் வரையான காலம் வரை மண்டூரில் இருந்து ஓர் டாக்டர் கூடார வண்டியில் வந்து திரு. வி. நாராயணப்பிள்ளை விதானையார் வீட்டிலும்; திரு. மு. கணபதிப்பிள்ளை வட்ட, விதானையார் வீட்டிலும், திரு. செ. தங்கராசா வட்ட விதானையார் வீட்டிலுமாகவே மாறிமாறி மருந்து கொடுத்துச் சென்று வந்தார். அதில் டாக்டர் கந்தையா என்பவரும் ஒருவராவார்.

1958க்கு முன் பழகாமம் மக்கள் தொகையால் செறிந்து பரந்து பல ஆயிரம் பேரை உள்ளடக்கியதோடு இதன் கிளை வேர்களாக மருங்கையாடி முன்மாரி, ஊற்றுவாடி, திக்கோடை, நொச்சடிப்பள்ளம் ஆகிய குறுங்கிராமங்களிலும் விவசாயிகள் தொழிலாளர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். 1920ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் மருங்கையாடி முன்மாரியெனும் கிராமத்தில் பழகாமத்துச் சந்ததியினர் வாழ்ந்து வந்தனர். அந்தக்காலத்தில் அங்கே ஓர்பள்ளிக் கூடமும் அதற்கான விதானையாக திரு. வி. நாராயணப்பிள்ளை விதானையும் இருந்ததை அறியலாம். இதுபோல ஊற்றுவாடியும்; திக்கோடையும் இருந்து வந்தது. இந்தப் பழகாமத்தின்

சிறப்பும் மருங்கையடி முன்மாரி, ஊற்றுவாடி, திக்கோடை ஆகிய கிராமங்களின் சிறப்பும் அதன் அதன் காட்டுவளம், வயல் வளம், மாடு கண்ணுகள் போன்ற வளங்களும் 1955 காலப்பகுதியில் இருந்து கல்லோயா நீர்த்தேக்கத்திட்டத்தின் கீழ் அக்கிராமங்கள் அண்டிய காடுகள் அழிக்கப்பட்டு குடியேற்றத்திட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததன் காரணமாக 1958ல் இருந்து பழகாமத்து மக்களும் அதன் குறுங்கிராமத்து மக்களும் 22, 33, 35, 37, 38, 39, 40 கழுமுந்தன் வெளி, சுரவணையடி ஊற்று, பாம், காந்திபுரம் ஆகிய பன்னிரெண்டுக்கும் மேற்பட்ட கிராமங்களுக்கு குடிபெயர்ந்து குடியேறியதன் பின்னே தான் எல்லாச் சிறப்புகளும், வளங்களும் அழிந்து மண்ணாகியதோடு மக்களின் மனங்களிலும் நடை, உடை பாவனையிலும் வெறும் நடிப்பும், மிருக சுபாவமும் ஏற்பட்டு விட்டன!

1947-1948 காலப்பகுதிக்கு முன் ஊரின் சகல வீதிகளும் ஒன்று இரண்டைத் தவிர பிற அனைத்தும் மணல் வீதிகளாகவும்; ஒழுங்கைகளாகவுமே இருந்தன. இக்காலப் பகுதியில் மழைவீழ்ச்சியும் குறைந்து சற்றுப் பஞ்சம் ஏற்பட்டதன் காரணமாக அரசினரால் தருமவேலை எனும் ஓர் வேலையை உருவாக்கி பழகாமத்தில் உள்ள அனேகமான ஆண்கள், பெண்களைக் கொண்டு இன்று நாம் காணுகின்ற பழகாமத்துக் குளக்கட்டுக்களும்; வட்டிக்கட்டுக்களும்; ஊரில் இருந்து கிழக்கே கழுதாவளத்துறையடி வரை செல்லும் பாதையும், ஊரினால் இன்று இருக்கும் அனைத்துப் பாதைகளும் மண்ணாலும்; கழி மண்ணாலும் போடுவிக்கப்பட்டன. இதன்பின்னே தான் கிறவல், தார்போன்ற பாதைகளும் பிறவும் ஏற்பட்டன.

இதனை முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினரான கெளரவ எஸ். எம். இராசமாணிக்கம் அவர்களின் உடன் பிறந்த திரு எஸ். எம். சங்கரப்பிள்ளை என்பவரை அன்றைய உடையார் அவர்கள் பணித்து அவரது தமைமையில் (ஓவிசியர்)

திரு. ஞா. சின்னதம்பி - வட்டவிதானை உதவி ஓவிசியர்
 திரு. க. கணபதிப்பிள்ளை - வட்டவிதானை உதவி ஓவிசியர்
 திரு. வீ. கந்தப்பன் - விதானை உதவி ஓவிசியர்
 திரு. வே. ஆறுமுகம் - ஆசிரியர் - உதவி ஓவிசியர்
 திரு. க. முருகேசப்பிள்ளை

ஆகியோரையும் கொண்டும் போடப்பட்டதாகும். பழகாமத்தினை பல்துறையிலும் செதுக்கி அழகுச் சிற்பமெனக் கொணர முயன்று பல

வெற்றிகளும் கண்ட சிற்பிகளில்

திரு. த. செல்லையா வாத்தியார் என்பவர் பெரும் ஜீவகாருண்யமும், மனித நேயமும் கொண்டவராக பரந்த சிந்தனையோடு அன்று சராசரி 1920-1940 பகுதிகளில்

1. திண்ணைப்பள்ளிகள் தொடங்கி பல மாணவர்களுக்கு கல்விபுகட்டியும்,
2. நீர்த்தடாகங்களை வெட்டி கோடையில் மாடு, ஆடு குடிக்கவைத்தும்
3. ஊரில் இருந்து சில மைல் தூரத்திக்கு அப்பால் விவசாய நிலங்களுக்கும்; காடு காட்டைந்த வழிகளில் குடிக்கத் தனது செலவில் கிணறுகளைக் கட்டியும்
4. மந்தைகள் மேயும் பகுதிகளில் அவைகளுக்கு ஏற்படும் ஈக்கடி போன்றவற்றை உரசிப் போக்க கற்றுாண்களை நட்டியும்;
5. பஞ்சாயத்தினை ஏற்படுத்தி அதன் தலைவராக இருந்து நீதி, நேர்மையை மக்களிடையே நிலை நிறுத்தியும்;
6. களுதாவளைப்படகுத்துறையில் செல்லும் பயணிகளின் நெரிசலைக் குறைத்து இலகுவாகப் பயணம் பண்ண குடியிருப்புப் படகுச் சேவையையும்; ஓர் இறங்கு, ஏறுதுறை முகத்தையும் ஏற்படுத்தி இறந்தும் இறவாப்புகழுடன் இன்று வரை மக்கள் மத்தியில் வாழ்ந்து வருகின்றார். ஏன் இன்னும் பல்லாண்டு வாழ்வார். இவரது சேவையென்பது மற்றுமோர் மருத்துவத்துறையில் தனது பேரராண டாக்டர் வே. விவேகானந்தராசா V.P வடிவில் நடைபெற்றுக் கொண்டுதான் வருகின்றது.

இன்னுமோர் சிற்பி திரு. மு. கணபதிப்பிள்ளை வட்டவிதானை அவர்களும் பழகாமத்தின் தென்பறுத்து இறங்கு துறையான போக்குவரத்து பளுவைக்குறைக்க வேண்டி வைரமரங்களால் தூண்களையும் நட்டி பலகைகளைப் பரவி ஆற்றுக்கட்டுக்கு ஓர் பாலத்தினையும்; அக்காலப்பகுதியிலலே ஊரின் மேற்கே கழிக்கட்டுற்கும், ஓர் பாலத்தினையும் போடவைத்து தான் ஊராட்சி மன்றத்தலைவராக இருந்த காலத்திலே சில வீதிகளையும் போட்டு ஏழை எழியோர் மீதும் அன்பு கொண்டு அவர்கள்பால் சில சேவை செய்து இறவாப்புகழ் எய்தினார். இவரையுத்து பிறிதொருசிற்பியான திரு. மு. கணபதிப்பிள்ளை வட்ட விதானையின் தம்பியான திரு. மு. கிருஷ்ணப்பிள்ளை (கண்டுமணிப்பண்டிதர்) என்பார்.

1. ஊரில் பள்ளிக்கூடத்தைத் தொட்டும், விட்டும் சென்று விவசாயம் விட்டுப்பினியென ஈடுபட்டுத் திருமணம் முடிக்கும் காலத்தை எட்டிய மாணவ மாணவிகளை ஊக்கப்படுத்தி மேலும் பள்ளி சென்று படிக்கத் தூண்டியும்; தாமாகப் படிப்பித்தும்; அவர்களை ஆசிரிய ஆசிரியைகளாகவும்; பிறநிருவாகத்துறை சார்ந்த கல்விமான்களாகவுமாக்கினார்.
2. பழுகாமத்து மக்களும் நல்ல திறமையான நிருவாகிகளாக டாக்டர்களாக, பொறியியலாளர்களாக இன்னும் சட்டம், விஞ்ஞான, விவசாயம் போன்றவற்றில்ச் சிறந்தவர்களாக உருவாக வேண்டுமெனக் கருதி அதற்கான பாசறையாம் ஆங்கிலப் பெரும் பாடசாலையினை ஏற்படுத்தி அவரது சொந்தச் சிந்தனை, முயற்சி, பணம் என்பவற்றோடு ஏற்படுத்தி; அவரது காலத்திலே பல நிருவாகிகள் டாக்டர்கள் பட்டதாரிகள், பொறியியலாளர்கள், விஞ்ஞானிகள் வெளிவந்து பணி செய்யக்கண்டு மகிழ்ந்தார்.
3. அன்றே 1945, 1947 காலப்பகுதியிலே அண்ணல் காந்தியடிகளின் அடியோற்றி கைத்தறி நெசவினை ஏற்படுத்தினார்
4. படிப்படியாக இதே காலப்பகுதியில் படிப்பகம் ஒன்றினையும் ஏற்படுத்தி வாசிக்கச் செல்பர்களுக்கு ஜேம், பாண் கொடுத்து ஊக்கபடுத்தினார்.
5. சாதி, இன வேறுபாட்டினைப் போக்க பல சாதி மக்களை ஒரே இடத்தில் அமரவைத்து சமபந்தி உணவு கொடுத்தார்
6. மாக்ஸீஸ் வாதியான முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் புகழ் பெற்ற கௌரவ பீற்றக் கெனமன் அவர்களை ஸ்ரீ திரெஸபதியம்மன் ஆலய முன்றவில் கொண்டு வந்து மேடையேற்றிப் பேச வைத்தார்! இப்படியெல்லாம் செய்த பெருமகன் அவர்களை எண்ணி நான் அவரின் மீது மட்டற்ற மதிப்பும்; பக்தியும் கொண்டதன் காரணமாக 1972ல் என்னால் எழுதி வெளியிட்ட சாதியா சதியா? என்ற சிறு நூலினை அவரது பாதங்களுக்கே சமர்ப்பணம் செய்தது மட்டுமெல்லாமல் 1993ல் என்னால் எழுதி வெளிவந்த தமிழ் நாட்டில் வெளிவந்த நூலில் அந்தப் பெருமகனாரின் பெயரில் எங்களுர்காந்தி யென்ற தலைப்பில் ஓர் கவிதையை எழுதி தமிழ் நாடு தஞ்சைப் பல்கலைக்கழும் வரை எட்டச் செய்தேன்!? இதோ அந்தக்கவிதை.

எங்களுர்க்காந்தி

தன்வாழ்வு தன்மனைவி மக்கள் வாழ்வாய்த்
தனித்தெண்ணி இடர்பட்ட எங்களில்
பொன்புத்து மனம் கசியும் புதுமைப்புவாய்
புகழ் பூத்த கண்டுமணி ஜயா செய்த
பன்னரிய பணி யெண்ணிப் பூரிக்கின்றேன்!
பயன் நோக்காப் பெருவாழ்வைக் கோயிலாக்கி
உன்னி யுன்னித் தேடுகின்றேன்! அன்னார் போல
ஒருவரையே தேடுகின்றேன் தேறுவேனோ?

ஒரு நோக்கே உயிர் நோக்காய் ஒழுகி நின்று
ஊருக்கே தொண்டாற்றிப் பசளையான
பெருமனிதன் கண்டுமணி ஜயாவின் கால்
பெருவிரலின் தூசியிலே உணர்ச்சிபெற்ற
உரிமையெனக் குண்டென்ற உடன்பாட்டாலே
ஊறுபட்ட என்னாரார் அவலம் நீங்கித்
திருவடையும் நிலைமைக்காய் ஜயாவைப்போல்
தெள்ளியரைத் திசை சுற்றித் தேடுகின்றேன்

சாதிப்பேய் ஊரவரைப் பங்கு போட்டுச்
சதிராடத்துவையுண்ட வைக்கோலாக்கிப்
பேதலித்த வேளை ஒரு தாயாய் நின்று
பித்த கற்றிப் பெரும் பணியால் இணையவைத்து
ஒத்ரிய தியாகத்தால் ஊரவர்க்கு
ஒரு காந்தி அடிகளாய் ஓங்கி நின்ற
மாதவராம் கண்டுமணி ஜயாவைப்போல்
மானிடரைத் திசை சுற்றித் தேடுகின்றேன்!

காடெழுந்த நிலம் திருத்திக் கல்விச்சாலை
கால் கொள்ள இளைஞர்க்கு கண்ணைத் தந்தார்
பாடிழந்த தொழிலாளர் பலத்தைச் சூழ்ந்து
பகலிரவாய்த் தொண்டாற்றி அம்மன்கோயில்
மேடையிலே வித்தான்றி எழுச்சிகண்டார்
மேய்ச்சலிட்ட அறியாமை சாதி பேதம்
பாடையெழக் கண்டுமணி ஜயா செய்த
பணியொன்றா,? அவரைப்போல் ஒருவர் தேவை!

-- ஆ.மு.சி. வேலழகன்

இந்நாலின் பெயர் “உருவங்கள் மானிடராய்” இது வெளிவந்த காலம் டிசம்பர் 1993 காலப்பகுதியாகும்.

இப்பெரியார்போல் எமது ஊரிலே திருமணம் செய்து இங்கே சங்கமமாகி தங்கள் பிறந்த மண்ணை மதித்தது போல் இம் மண்ணாகப் பழகாமத்தை மதித்தும் நல்ல அறிவார்ந்த பிள்ளைகளைப் பெற்று வளர்த்து கல்வியூட்டிப் பெருமை சேர்த்த அந்த மாமனிதர்களான,

திரு. செல்லப்பா விதானையார்

திரு. தம்பையா வாத்தியார் (சாவகச்சேரி)

திரு. க. வித்துவான் செபரெத்தினம்

திரு. வீரக்குட்டி வைத்தியர்

திரு. ப. கைலாயப்பிள்ளை பொறியியலாளர்

திரு. க. சீனித்தம்பி அதிபர்

திரு. வி. அருளப்பா வாத்தியார்

திரு. க. இளங்கோ பொறியியலாளர்

திரு. வடிவேல் பொறியியலாளர்

திரு. சா. அழகரெத்தினம் வாத்தியார்

திரு. சி. தம்பாப்பிள்ளை வட்டவிதானை

திரு. சி. ஞானமுத்து வட்டவிதானை

திரு. ஞா. சின்னத்தம்பி வட்டவிதானை

திரு. வேலாப்போடி (அம்பிளாந்துறை)

திரு. கா. சிவலிங்கம் - G.S

திரு. சீ. நடராசா F. I.

திரு. க. ஆறுமுகம் வாத்தியார்

திரு. வே. இராமநாதன் G.S

திரு. பி பாலச்சந்திரன் அதிபர்

திரு. எஸ். சதாசிவம் - P.H.I.

திரு. கிருஷ்ணப்பிள்ளை மெனைஜர் - மாங்காடு

திரு. இரத்தினம் (மாங்காடு)

திரு. தாமோதரம் (போரைதீவு)

திரு. வே. வல்லிபுரம் G.S.

திரு. க. மாணிக்கவாசகம் - G.S

திரு. கா. இரத்தினம்

திரு. தம்பிழுத்து காடியன்

திரு. ஆ. சிவப்பிரகாசம் கிளாக்கர்

திரு. த. தான்தோன்றிக் கிளாக்கர்

திருப்பழகாம் - ஒரு சுருக்க வரலாறு

திரு. ஆ. ஞானசேகரம் கிளாக்கர் (குருக்கள்)
 திரு. க. தம்பாப்பிள்ளை நொத்தாரிஸ்
 திரு. பீற்றர் ஓடாவியார்
 திரு. கே. சதாசிவம் சேமன்
 திரு. ஜங்கரப்பிள்ளை ஓடாவியார்
 திரு. குமரையா
 திரு. பா. ஜெகநாதன் அதிபர்
 திரு. வி. கோபாலப்பிள்ளை அதிபர்
 திரு. எஸ். சாமித்தம்பி D.S.
 திரு. த. அழகரெத்தினம் இ. வங்கி
 திரு. சோ. வசந்தகுமார் அதிபர்
 திரு. புண்ணியழுர்த்தி அதிபர்
 திரு. வேலுப்பிள்ளை சாரதி
 திரு. மு. செல்லையா வட்ட விதானை
 திரு. தியாகராஜாக் கிளாக்கர்
 திரு. சோமநாதன் கிளாக்கர்
 திரு. வி. சி. தியாகராஜா கிளாக்கர்
 திரு. கிருஷ்ண மூர்த்தி அதிபர்
 திரு. ஸோக்கிரட்டஸ் - R.D.S

போன்ற அனைவரையும் குறிப்பிடுவதில் பெருமை கொள்ள வேண்டியுள்ளது. அந்த அளவிற்கு இந்தப் பழகாமத்து மண்ணை நேசித்த பெரியோர்கள் அவர்கள்.

மேலும் இங்கே வாணிபத்துறையில் ஈடுபட்டு பழகாமத்தில் இருந்தும் பல வருடங்களாக பழகி தங்களால் இயன்ற பணியினை ஜனாப். சயிதுக்காக்கா என்பவரும் இவர் போலே ஜனாப். வெள்ளைத்தம்பி, ஜனாப். முபாறக்தம்பி, ஜனாப். முஸ்தபா ஆகியோரும் இதிலே சிறந்ததோர் மனிதநேயராக அனேகமானோரின் இறந்த வீடு முதல் சவக்காலை வரை சென்று புதைகுழி வெட்டியும் மூடியும் சமூகப்பணி செய்த வரும் திரு மு. கணபதிப்பிள்ளை வட்டவிதானையாரின் வளவினுள் கடை வைத்து இருந்தவரும் வட்ட விதானை ஜயாவின் நண்பருமான ஜனாப். வெள்ளையன் காக்காவையும்; ஒருபெரும் மனித நேயம்மிக்க சமூக சேவையாளர் என்பதையும் இவரைப்போல் பெரிய செல்லத்தம்பியென்று அழைக்கப்படுகின்ற திரு. க. செல்லத்தம்பி அவர்களும் ஓர் சமூக சேலையாளர் என்பதோடு இன்னும் பலர் இருந்தனர். இருக்கின்றனர். இவர்கள் அனைவரையும் தேடிக்கண்டு பிடித்து எழுதக் கூடிய அளவிற்கு

திருப்பழகாம் - ஒரு சுருக்க வரலாறு

அவர்களையும் யுத்தச் சூழ்நிலை காரணமாக பல இடங்கள் சென்று வாழ்வதனாலும் பலர் இறந்து போனதாலும் அறிய முடியாமல் உள்ளது.

நான் என்னால் முடிந்தவரை பலதுறைகளில் பல விடயங்களை மேலெழுந்த வாரியாக ஆவணப்படுத்தினாலும் ஒரே ஒரு விடயமான சாகியம், சாதி பற்றிக்குறிப்பிடாமல் முடிக்கின்றேன்!?

நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாய அமைப்பில் தோன்றிய அந்த சாதி அமைப்பு முறையை மேலும் மேலும் சொல்வதிலும்; அதனைக் கடைப் பிடிப்பதிலும்; நம்மை நாம் அழித்து அருகிப் போவோமேயன்றி இதனால்; எந்தப்பயனும்; அடையப் போவதில்லை.

எடுத்துக்காட்டாக சாதி அடிப்படையில் நம்மவர்கள் கடும் போக்குடையவர்களாக இருந்ததனால்; நம்மில்லர் பிறநெறி தழுவிச் சென்று விட்டனர்! இன்னுந்தான் சென்று கொண்டிருக்கின்றனர்! நாம் காலம் காலமாக எதிர் விளைவை என்னிப் பாராமல் இப்படியே பல பிரிவுகளாக சாதிகளாகச்சிதைவதனால் இதன் இலாபத்தை எமது எதிரியே அடைவான். அடைகின்றான். இதனை நான் சொல்லித்தான் அறியவேண்டியதில்லை கடந்த 1948ந்குமுன்னும் அதன் பின்னும் நாம் அனுபவித்து வருகின்றோம் எதற்கும் கவர் இருந்தால்தான் சித்திரம் வரையலாம். என்பது போல் மனிதர்கள் இருந்தால்தான் எதையும் செய்யலாம்! இந்த மனிதர்களுக்காகவேதான் சமயமும் பண்பாடு போன்ற அனைத்தும் உருவானது!

இன்னும் சொல்வதானால்; நமது பழகாமத்தில் உள்ள அனைவரும் பெரிதாகச்சாதிப் பிரிவு காட்ட வேண்டிய அவசியமே இல்லை. சராசரி இருநூறு முன்னாறு வருடகாலப் பகுதியில் இருந்து இன்று வரைதன் சாதியை விட்டு ஏனைய சாதியோடு ஏதோருவகையில் முப்பாட்டன், முப்பாட்டி கலந்து வாழ்ந்ததாகவும் பாட்டன், பாட்டி கலந்து வாழ்ந்ததாகவும் அப்பா, அம்மா கலந்து வாழ்ந்துபின் பிள்ளைகள் கலந்து வாழ்ந்து வருவதாகவும் வரலாறு உண்டு! இதனையாரும் மறுக்கவோ; மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாது. இந்திலையில் புண்ணுக்கு புனுகு பூசும் நிலையாக இந்தச் சாதி அமைப்பு முறையை இன்றைய இருபத்தோராம் நூற்றாண்டுக் காலப்பகுதியிலும் தாக்கிப் பிடித்து பேதம் பிரிவினை காட்டாது நாம் அனைவரும் ஒன்றுதான் ஓர் இனம் தமிழ் இனந்தான் என்ற பக்குவத்தோடு வாழ்ந்து மடவோம் நன்றி!

அனுபந்தம்

புள்ளி விபரங்கள் பழகாமம்

கடல் மட்டத்திலிருந்து சராசரி 34 அடி உயரத்தில்
வடக்கு 7,33, 33.16" வட அகலாங்கு
தெற்கு 7 32 03.88 வட அகலாங்கு
கிழக்கு 81 46 13.39 கிழக்கு நெட்டாங்கு
மேற்கு 81, 44, 14.17 கிழக்கு நெட்டாங்கு

சனத்தொகை விபரம் 1985 பொது	இ.தமிழ்	சிங்களம்	முஸ்லிம்	இந்தியன்
1. பழகாமம் - 02 3121	3100	-11	08	02
2. பழகாமம் - 01 2833	1822	-1	08	02
சனத்தொகை விபரம் 1988				
1. பழகாமம் - 02 3121	3100	-11	08	02
2. பழகாமம் - 01 2833	2829	-1	-3	-
சனத்தொகை விபரம் 1990				
1 பழகாமம் - 02 3121	3100	-11	-8	-2
2. பழகாமம் - 01 2833	2829	-1	-3	-
சனத்தொகை விபரம் 2003				
1. பழகாமம் - 02 860	852	860	775	862
2. வீரன்சேனை 823	800	820	867	820
3. வன்னிநகர் 1236	1237	1255	1258	1234
4. பழகாமம் 01 611	611	615	640	642
5. விபுலானந்தபுரம் 663	675	692	692	766
6. மாவேந்குடா 1227	1240	1247	1251	1310
மொத்த சனத்தொகை 5420	5415	5489	5483	5634

திருப்பழகாமம் – ஒரு சுறுக்க வரலாறு

மொத்த நிலப்பரப்பு	நிலப்பரப்பு	கடும்பங்கள்
1. பழகாமம் 02	4.5	242
2. வீரன்சேணை	3.5	255
3. வன்னிநகர்	6.0	252
4. பழகாமம் 01	3.0	165
5. விபுலானந்தபுரம்	3.5	187
6. மாவேற்குடா	3.0	347
மொத்த பழகாமத்தின்		
நிலப்பரப்பு சதுர கிலோமீற்றர்	23.5	1548

பழகாமத்தின் 2007ல் உள்ள தொழிலாளர்களின் விபரம்

	வி.சாயம்	மீ.பி.ஷி	வி.பாரம்	அ.தொ	ச.தொ	ஏனைய
திருப்பழகாமம் 02	113	03	07	48	09	10
வீரன்சேணை	147	70	08	13	-	-
வன்னிநகர்	165	104	12	24	12	03
திருப்பழகாமம் 01	147	82	08	34	-	02
மாவேற்குடா	109	17	19	23	40	01
விபுலானந்தபுரம்	66	-	07	17	01	-
மொத்த எண்ணிக்கை	747	186	61	159	62	16

அனுபந்தம்

பாடசாலை அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள்

திருப்பழகாமத்திலிருந்து அதிபர்களாகவும், ஆசிரியர்களாகவும் கடமை ஆற்றியவர்கள் இக்கிராமத்தின் இளைஞர்களை உருவாக்கியவர்களின் விபரம் வருமாறு.

1. திரு. மாணிக்கபிள்ளை - அதிபர்
2. திரு. க. நாகமணி - அதிபர்
3. திரு. வ. கணபதிப்பிள்ளை - அதிபர்
4. திரு. வே. மயில்வாகனம் - அதிபர்
5. திரு. மு. கிருஷ்ணபிள்ளை - பண்டிதர் - அதிபர்
6. திரு. க. முருகேசப்பிள்ளை - அதிபர்
7. திரு. க. வேல்முருகு - அதிபர்
8. திரு. மா. சாமித்தம்பி - அதிபர்
9. திரு. பொ. ஜங்கரப்பிள்ளை - அதிபர்
10. திரு. ந. சோமசுந்தரம் - அதிபர்
11. திரு. பீற். குணரெத்தினம் - அதிபர்
12. திரு. சி. நாராயணப்பிள்ளை - அதிபர்
13. திரு. செ. வினாயகமூர்த்தி - அதிபர்
14. திரு. சீ. கணபதிப்பிள்ளை - அதிபர்
15. திரு. க. கந்தவனம் - அதிபர்
16. திரு. க. இராசநாயகம் - அதிபர் (இவர் வலயக் கல்விப் பணிப்பாளருமாவார்.)
17. திரு. நா. கந்தசாமி - அதிபர்
18. திரு. தெ. சுப்பிரமணியம் - அதிபர் (இவர் கோட்டக் கல்விப் பணிப்பாளருமாவார்.)
19. திரு. சி. வேல்முருகு - அதிபர்
20. திரு. க. வினாயகமூர்த்தி - அதிபர்
21. திரு. இ. கந்தசாமி - அதிபர்
22. திரு. சி. முருகேசு - அதிபர்
23. திரு. த. கனககுருயம் - அதிபர்
24. திரு. கு. கணேசமூர்த்தி - அதிபர்
25. திரு. வே. அமிர்தலிங்கம் - அதிபர்
26. திரு. வே. யோகேஸ்வரன் - அதிபர்
27. திரு. ஆ. புட்கரன் - அதிபர்

28. திரு. சு உதயகுமார் - அதிபர்
29. திரு. ம. பஞ்சலிங்கம் - அதிபர்
30. திரு. க. நேசராசா - அதிபர்
31. திரு. க. சோமகுரியம் - அதிபர்
32. திரு. த. ஞானப்பிரகாசம் - அதிபர்
33. திரு. சி. சிவபாதம் - அதிபர்
34. திரு. மு. விசவாசம் - அதிபர்
35. திரு. சி. வேதநாயகம் - அதிபர்
36. திரு. பி. அ. சந்திரப்பிள்ளை - அதிபர்
37. திரு. பூ. மாமாங்கப்பிள்ளை - அதிபர்
38. திரு. சி. செல்வநாயகம் - அதிபர்

ஆசிரியைகள்

1. திருமதி. அருளம்மா முருகேசபிள்ளை
2. திருமதி. சந்தணப்பிள்ளை பொன்னையா
3. திருமதி. சந்தணப்பிள்ளை சோமசுந்தரம்
4. திருமதி. ஞானம்மா வினாயகமுர்த்தி
5. திருமதி. கா. ஜீவரெத்தினம்
6. திருமதி. செல்லம்மா தம்பிப்பிள்ளை
7. திருமதி. பாக்கியலெட்சுமி ஆறுமுகம்
8. திருமதி. நேசம்மா செபரெத்தினம்
9. திருமதி. சிவமணி முருகேசபிள்ளை
10. திருமதி. கலாசின்னையா
11. திருமதி. சௌந்தரம்மா தில்லையம்பலம்
12. திருமதி. றஞ்சனி நவரெத்தினராசா (இவ ஆசிரிய ஆலோசகருமாவார்)
13. திருமதி. நவமணி மதியழகன்
14. திருமதி. றஞ்சனிதேவி பரமானந்தம்
15. திருமதி. சுகுணவதி நேசராசா
16. திருமதி. லலிதா அமிர்தலிங்கம்
17. திருமதி. பத்மா சண்முகம்
18. திருமதி. ஜெயந்தி சிவபாதம்
19. திருமதி. புனிதம் சுந்தரம்
20. திருமதி. புனிதா விக்னேஸ்வரன்
21. திருமதி. மதிசோதா தவராசா
22. திருமதி. பகிரதி ரகுநாதன்

திருப்பழகாம் - ஒரு சுறுக்க வரலாறு

23. திருமதி. ரதிசோதா ஜீவா
24. திருமதி. துரோபதா இராஜதுரை
25. திருமதி. சாந்தினி தேவி விசவலிங்கம்
26. திருமதி. நளாயினி கனககுரியம்
27. திருமதி. யாழினி சந்துராசா
28. திருமதி. நிர்மலாதேவி குமார்
29. திருமதி. டேசிறாணி இராஜகுமாரன்
30. திருமதி. சுகந்தினி புவனேந்திரன்
31. திருமதி. சத்தியஸ்வரி சிவாஜிலிங்கம்
32. திருமதி. வே. புனிதா (வீர)
33. திருமதி. வே. ரேணுகா (வீர)
34. திருமதி. ஜெயந்தினி ராஜசேகரம்
35. திருமதி. சாந்தினி தெய்வநாயகம்
36. திருமதி. பே. ஆனந்தி
37. திருமதி. சாந்தினி புவனேஸ்வரன்
38. திருமதி. திருமகள் திருமால்
39. திருமதி. கணேசம்மா பாலசந்திரன்
40. திருமதி. திலகவதி மகாலிங்கசிவம்
41. திருமதி. சகிகலா கந்தசாமி
42. திருமதி. தேவி முத்துராஜா
43. திருமதி. ஞா. சிவகாம சுந்தரி
44. திருமதி. த. அழகம்மா
45. திருமதி. ஞா. மதுரைமீனாட்சியம்மாள்
46. திருமதி. செல்லம்மா திசவீரசிங்கம்
47. திருமதி. பத்மா இராமநாதன்
48. திருமதி. தவரஞ்சனி கங்காதரன்
49. திருமதி. பூ. ராஜேஸ்வரி
50. திருமதி. தெய்வேந்தி உதயகுமார்
51. திருமதி. யோகநாயகி உருத்திரமுர்த்தி
52. திருமதி. லீலாவதி ஜெயந்திரன்
53. திருமதி. செ. கிருஷ்ணவேணி
54. திருமதி. க. சாந்தம்
55. திருமதி. பகவதி சிறிதூரன்
56. திருமதி. சர்மிலா புட்கரன்
57. திருமதி. சுந்தரவல்லி சிவானந்தராசா
58. திருமதி. வ. சுந்தரிகா

59. திருமதி. சுதா சுதா
60. திருமதி. சிவமலர் தெய்வேந்திரன்
61. திருமதி. தேன்விழி சந்திரகுமார்
62. செல்வி. மனோன்மணி தம்பையா
63. செல்வி. வி. சந்தோசினி
64. செல்வி. த. ரஜனி
65. செல்வி. ஆ. சாம்பவி
66. செல்வி. க. தமிழினி
67. செல்வி. சி. சிலோசினி
68. செல்வி. சோ. திரேசா
69. செல்வி. சி. சங்ஜிகா
70. திருமதி. யாழினிதேவி நவரெத்தினம்
71. திருமதி. வி. கலாஜினி
72. திருமதி. அமிர்தலெட்சுமி மகாலிங்கசிவம்
73. திருமதி. ஞானமலர் அருள்தாசன்
74. திருமதி. கோகிலச்செல்வி நித்தியானந்தம்

ஆசிரியர்கள்

1. திரு. த. செல்லையா
2. திரு. கு. க. சீனித்தம்பி
3. திரு. த. இளையதம்பி
4. திரு. க. சண்முகம்
5. திரு. த. சுதாசிவம்
6. திரு. வே. குமாரசாமி
7. திரு. க. மாணிக்கப்பிள்ளை
8. திரு. மு. இராசதுரை
9. திரு. நா. முத்துப்பிள்ளை
10. திரு. செ. தங்கத்துரை
11. திரு. பூ. மாமாங்கப்பிள்ளை
12. திரு. அ. தம்பிப்பிள்ளை
13. திரு. ஜெய ரெட்டனம்
14. திரு. சி. கந்தப்பன்
15. திரு. சி. செல்வநாயகம்
16. திரு. த. யோகநாதன்
17. திரு. சு. செல்வநாயகம்
18. திரு. செ. வினாயகமூர்த்தி

திருப்பழகாம் – ஒரு சுருக்க வரலாறு

19. திரு. வே. ஆனுமுகம்
20. திரு. வெ. முருகேசப்பிள்ளை
21. திரு. ஐ. முத்துவிங்கம்
22. திரு. க. செல்வநாயகம்
23. திரு. நா. ஆனந்தம்
24. திரு. சா. தருமரெத்தினம்
25. திரு. வே. சோதிநாதன்
26. திரு. கா. வல்லிபுரம்
27. திரு. க. சுந்தரம்
28. திரு. பொ. துரைராசா
29. திரு. பொ. செல்வராசா
30. திரு. பொ. தங்கராசா
31. திரு. மா. நாராயணப்பிள்ளை
32. திரு. வே. சிவஞ்ஞானம்
33. திரு. வே. செல்வநாயகம்
34. திரு. ஞா. ஆனந்தம்
35. திரு. சீ. நடேசன்
36. திரு. சி. சிவக்குமாரன்
37. திரு. க. மகாலிங்கசிவம்
38. திரு. சி. சண்முகம்
39. திரு. கி. கிருஷ்ணவேந்தன்
40. திரு. வே. குணரெத்தினம்
41. திரு. மா. சௌந்தராசன்
42. திரு. க. பிரபாகரன்
43. திரு. வ. கிருபாகரன்
44. திரு. மு. மாணிக்கவாசகம்
45. திரு. க. குமாரசாமி
46. திரு. கி. நந்தகுமார்
47. திரு. க. சந்திரகுமார்
48. திரு. ஆ. நித்தியானந்தம்
49. திரு. பொ. சிவநேசராசா
50. திரு. பொ. த. திவ்வியராசா
51. திரு. பொ. த. ரஞ்சன்
52. திரு. க. புவிந்திரன்
53. திரு. வே. அமிர்தலிங்கம்
54. திரு. க. சிவராசா

திருப்பழகாம் - ஒரு சுருக்க வரலாறு

55. திரு. க. கருணாநிதி
56. திரு. க. திருநாவுக்கரசு
57. திரு. ந. வரதன்
58. திரு. கு. தவராசா
59. திரு. இ. யோகேந்திரன்
60. திரு. மு. குக்நாதன்
61. திரு. த. வேணுகோபாலன்
62. திரு. கா. சிவகுமாரன்
63. திரு. க. இளங்கோ
64. திரு. க. சாந்தலிங்கம்
65. திரு. சி. அமலஜீவன்
66. திரு. ஆ. பாஸ்கரன்
67. திரு. வே. சிவகுமார்
68. திரு. க. இராசகுமாரன்
69. திரு. கா. ஜெயராஜ்
70. திரு. க. கரிகரன்
71. திரு. பூ. சபாரெத்தினம்
72. திரு. ஞானகுருயம்
73. திரு. ம. திவாகரன்
74. திரு. க. திருக்கேதீஸ்வரன்
75. திரு. ந. ரதீஸ்
76. திரு. வே. சண்முகராசா
77. திரு. வி. கவுரிகாந்தன்
78. செல்வி. தரிசினி சௌந்தராசன்
79. செல்வன். க. சிவகுணம்
80. திரு. செ. பிரகலாதன்
81. செல்வன். ஆ. சுபராஜ்
82. செல்வன். இராசகுமாரன் கந்தசாமி.

B. A. பட்டதாரிகள்

திரு. பொன். பேரின்பராஜா - B.A

திரு. தெ. சுப்பிரமணியம் - B.A

திரு. சோ. தருமலிங்கம் - B.A

திருமதி. தெய்வேந்தி உதயகுமார் - B.A

திரு. க. கருணாநிதி - B.A

திருப்பழகாம் - ஒரு சுருக்க வரலாறு

- திரு. க. சிவராசா - B.A
திரு. சி. சிவகுமாரன் - B.A
திரு. சி. மகேந்திரராஜா - B.A
திரு. ஆ. புட்கரன் - B.A
திரு. த. கனககுரியம் - B.A
திரு. க. நேசராசா - B.A
திரு. சி. சிவபாதம் - B.A
திருமதி. புனிதாவிக்னேஸ் - B.A
திருமதி. பத்மாசண்முகம் - B.A
திருமதி. ஜெயந்தி சிவபாதம் - B.A
திரு. மா. மகேந்திரராஜா - B.A
திருமதி. மதிசோதாதவராசா - B.A
திருமதி. ரதிசோதா ஜீவா - B.A
திரு. சு. சோதிலிங்கம் - B.A
திருமதி. நவமணி மதியழகன் - B.A
திரு. த. திருவருட்செல்வன் - B.A
திருமதி. பகிரதி ரகுநாதன் - B.A
திரு. தி. ஏகநாதன் - B.A
திருமதி. சாந்தினி சிவலிங்கம் - B.A
திருமதி. நளாயினி கனககுரியம் - B.A
செல்வி. க. தமிழனி - B.A
திருமதி. யாழினி சந்துணராசா - B.A
திரு. கி. நந்தகுமார் - B.A
திரு. த. திருநாவுக்கரசு - B.A
செல்வி. பு. உதயகுமாரி - B.A
செல்வி. பு. நளினி - B.A
திரு. ஆ. நித்தியானந்தம் - B.A
திருமதி. வி. சிறிதேவி - B.A
திருமதி. நிர்மலா தேவிகுமாரன் - B.A
திருமதி. றஞ்சனி நவரெத்தினராசா - B.A
திருமதி. டேஸ்ராணி ராஜகுமாரன் - B.A
திரு. க. உதயகுமார் - B.A
திருமதி அமிர்தலெட்சுமி மகாலிங்கசிவம் - B.A
திருமதி. கோகிலச் செல்வி நித்தியானந்தம் - B.A
திரு. கு. தவராசா - B.A
திரு. இ. யோகேந்திரன் - B.A

திருப்பழகாம் - ஒரு சுறுக்க வரலாறு

திரு. மு. சிவானந்தராசா - B.A
திரு. ந. ரதீஸ் - B.A
செல்வி. குமுதினி - B.A
திரு. சி. தயாபரன் - B.A
திருமதி. லலிதா அமிர்தலிங்கம் - B.A
திருமதி. வே. புனிதா - B.A
திருமதி. வே. ஞேனுகா - B.A
திருமதி. ஜெயந்தினி இராஜசேகரம் - B.A
திருமதி. சாந்தினி தெய்வநாயகம் - B.A
செல்வன். த. சேரலாதன் - B.A
செல்வி. சி. அருள்மதி - B.A
திருமதி. சாந்தி புவனேஸ்வரன் - B.A
திரு. வே. நடராசசேகரன் - B.A
திருமதி. கணேசம்மா பாலச்சந்திரன் - B.A
திரு. மு. குகநாதன் - B.A
திரு.வே. சிவகுருநாதன் - B.A
திருமதி. ம. கலாஜினி - B.A
திரு. ம. திவாகரன் - B.A
திருமதி. சிவாணிபத்மரங்கன் - B.A
திரு. கி. திருமாறன் - B.A
திரு. க. லோகிதராஜ் - B.A
திருமதி. த. ரஜனி - B.A
திருமதி. சுந்தரவல்லி சிவானந்தராஜா - B.A
செல்வி. ஆ. சாம்பவி - B.A
செல்வி. ந. சுந்தரவதனி - B.A
திரு. க. திருக்கேதீஸ்வரன் - B.A
திரு. க. சிவராசா - B.A
செல்வி. ச. சந்தோஜினிதேவி - B.A
செல்வி சௌ. தரிசினி - B.A

B.B.A பட்டதாரிகள்

திரு. வி. கவுரிகாந்தன் - B.B.A
திரு. வே. சண்முகராசா - B.B.A
திரு. ஆ. சுதாகரன் - B.B.A

திருப்பழகாம் - ஒரு சுருக்க வரலாறு

B. Com பட்டதாரிகள்

- திரு. மு. சிவநேசன் - B. Com
 திரு. சோ. கோபாலபிள்ளை - B. Com
 திரு. செ. பிரகலாதன் - B. Com
 திரு. க. புவீந்திரன் - B. Com
 திருமதி. கலைமதி ஜெயதேவா - B. Com
 திருமதி. புஸ்பராணி செந்தில் - B. Com
 திரு. கா. அரசரெத்தினம் - B. Com
 திரு. நா. நாகநாதன் - B. Com
 திரு.வே. கேதீஸ்வரராஜா - B. Com
 திரு. ரெ. வரதராஜன் - B. Com
 திரு. த. இராசா - B. Com

B.Sc பட்டதாரிகள்

- திரு. க. மகாலிங்கசிவம் - B.Sc
 திரு. வே. அமிர்தலிங்கம் - B.Sc
 திரு. கி. தட்சணாமுர்த்தி - B.Sc
 திரு. சோ. பரமானந்தராசா - B.Sc
 திருமதி. துரொபதா இராசதுரை - B.Sc
 திருமதி. திருமகள் புவனேந்திரன் - B.Sc
 திரு. ச. பாக்கியராசா - B.Sc
 திரு. கு. தவப்பிரகாசம் - B.Sc
 திருமதி. புனிதா பிரேமானந்தம் - B.Sc
 திரு. கு. யோகேந்திரன் - B.Sc
 திரு.க. கருநாகரன் - B.Sc
 திரு. ஆ. சிவராஜ் - B.Sc
 திரு. க. ரவிந்திரன் - B.Sc
 திரு. த. கோணேசன் - B.Sc

M.A. பட்டதாரிகள்

- திரு. வே. ஞானமுத்து - M.A
 திரு. க. மகாலிங்கசிவம் - B.Sc, M.A
 திரு. மு. சிவானந்தராசா - B.A, M.A

திருப்பழகாம் - ஒரு சுநக்க வரலாறு

திரு. க. பிரபாகரன் - B.A, M.A

திரு. வே. கருணாநிதி - B.A, M.A, M.Phil, Phd

திருமதி. புனிதா பிரேமானந்தம் - B.sc, M.sc, Phd

பொறியிலாளர்கள்

திரு. த. சிவபாதம் Phd

திரு. மு. ரவிந்திரன் - பணிப்பாளர்

திரு. ஆ. குகன்

திரு. மு. ரஜிகரன்

திரு. ஆ. வேணுராஜ்

திரு. வி. சிவாகரன்

திரு. மு. துளசிநாதன்

திரு. மு. பரணிதரன்

திரு. பு. சோதி

திரு. மு. ஞானப்பிரகாசம்

திரு. கு. வில்வகுமார்

திரு. நா. ஞானநாதன்

திரு. மா. கோகுலராஜா

திரு. செ. ஆனந்தன்

திருமதி. சிவவதனி விக்னேஸ்வரன்

இவர்களிலே முதன்மைப் பொறியிலாளர்களாக பழகாமத்தை தேசிய ரீதியில் ஆவணப்படுத்திய பொறியிலாளர்களான திரு. த. சிவபாதம் Phd அவர்களையும்; திரு மு. ரவிந்திரன் பணிப்பாளர் அவர்களையும் பழகாமம் வாழ் மக்கள் மட்டுமல்ல எமது முழுப்பிரதேசமும்; ஏன் இந்நாடும் மறவாத பேராளர்களாவார்கள்!

அனுபந்தம்

அரசு அவுவலர், பிறங்கத்தியோகத்தர்

மேற்குறிப்பிட்டவர்கள் இக்கிராமத்திற்குப் பெருமை சேர்த்தவர்கள். அவர்கள் விபரம் வருமாறு.

- திரு. வே. தம்பிமுத்து - உடையார் 1802ஆம் ஆண்டு
திரு. வினாசித்தம்பி - உடையார்
திரு. த. வேலுப்பிள்ளை - உடையார்
திரு. செ. தங்கராசா - உடையார் (பிஸ்கால்)
திரு. வே. குமாரசாமி - R.D.O (விஜயரெட்னம்)
திரு. வே. ஞானமுத்து - மேலதிக அரசாங்க அதிபர்
திரு. கு. நவரெத்தினம் - A.O
திரு. வீ. கமலநாதன் - A.O
திரு. தம்பையாவிதானை
திரு. வீரக்குட்டி - விதானை
திரு. சோமன் - விதானை
திரு. செல்லப்பா - விதானை
திரு. வி. கணபதிப்பிள்ளை - விதானை
திரு. வி. நாராயணப்பிள்ளை - விதானை
திரு. வீ. கந்தப்பன் - மகா விதானை
திரு. மா. கந்தையா - விதானை
திரு. இரா. வேலுப்பிள்ளை - விதானை
திரு. க. மயில்வாகனம் - விதானை
திரு. வே. புண்ணியழுர்த்தி - G.S
திரு. சி. சோமசுந்தரம் - G.S
திரு. சி. சிந்தாத்துரை - G.S
திரு. இ. கந்தசாமி - G.S
திரு. க. விஸ்வலிங்கம் - G.S
திரு. மு.விக்னேஸ்வரன் - G.S
திரு. பூ. துரையன் - G.S
திரு. மு. மனோகரன் - G.S
திருமதி. க. சகிதா - G.S
திரு. ஆ. துரைசிங்கம் பிரதேச சபா செயலாளர்
திரு. சீ. சுந்தரம் - எழுதுவினைஞர்
திரு. க. பேரின்பராசா - எழுதுவினைஞர்

திருப்பழகாம் - ஒரு சுருக்க வரலாறு

திரு. த. பரமலிங்கம் - எழுதுவினைஞர்
 திரு. த. குணரெத்தினம் - எழுதுவினைஞர்
 திரு. செ. நந்துகணம் - எழுதுவினைஞர்
 திரு. சா. செல்வநாயகம் - எழுதுவினைஞர்
 திரு. மா. தேவராசா - எழுதுவினைஞர்
 திரு. க. பாஸ்கரன் - எழுதுவினைஞர்
 திரு. க. சோமகுரியம் - எழுதுவினைஞர்
 திரு. க. பரமானந்தராசா - எழுதுவினைஞர்
 திருமதி. தனலெட்சுமி சுந்தரலிங்கம் எழுதுவினைஞர் (ஜி.வி)
 திரு. தா. நிமால் கணக்குப்பரிசோதகர்
 திருமதி. பிரதீபா ஜெயசங்கர் கணக்குப்பரிசோதகர்.

ஊராட்சி மன்றத்தலைவர்கள்

1922ம் ஆண்டு ஏற்படுத்திய பழகாமம் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள்
 திரு. மு. கணபதிப்பிள்ளை - ஊ. ம. தலைவர்
 திரு. மு. கிருஷ்ணப்பிள்ளை - ஊ. ம. தலைவர்
 திரு. க. இராசரெத்தினம் - ஊ. ம. தலைவர்
 திரு. வி. ஆர். மகேந்திரன் - ஊ. ம. தலைவர்
 இதற்கு இடையிலும் ஐந்து வெளியூர்த் தலைவர்களே இருந்துள்ளனர்.
 திரு. முருகப்பன் மண்டுர் - ஊ. ம. தலைவர்
 திரு. வேலுப்பிள்ளை கோயிற்போரதீவு-1 - ஊ. ம. தலைவர்
 திரு. பூ. ம. செல்லத்துரை பெரியபோரதீவு -1 - ஊ. ம. தலைவர்
 திரு. கே. சதாசிவம் குருக்கள்மடம் - ஊ. ம. தலைவர்
 இவர்களே வெளியூர் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள்

ஊ. ம. உறுப்பினர்கள்

திரு. மு. கணபதிப்பிள்ளை வட்டவிதானை
 திரு. மு. கண்மூமணி ஆசிரியர் (கிருஷ்ணப்பிள்ளை)
 திரு. த. கந்தப்பன் (நெடிய)
 திரு. க. பூபாலப்பிள்ளை
 திரு. க. கந்தப்பன்
 திரு. சே. சின்னத்தம்பி
 திரு. க. செல்லத்தம்பி
 திரு. சி. முத்தத்தம்பி

திருப்பழகாம் - ஒரு சுருக்க வரலாறு

திரு. வ. சிவலிங்கம்

திரு. வே. குமரன்

திரு. க. இராசரெத்தினம்

திரு. கணபதிப்பிள்ளை (திக்கோடை)

திரு. வி. ஆர். மகேந்திரன்

1948ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஊர் அபிவிருத்தி மன்றத் தலைவர்கள் R.D.S

திரு. நா. முத்துப்பிள்ளை - R.D.S தலைவர்

திரு. சா. தருமரெத்தினம் - R.D.S தலைவர்

திரு. க. சுந்தரலிங்கம் - R.D.S தலைவர்

திரு. இ. கந்தசாமி - (K.E) - R.D.S தலைவர்

திரு. சி. முருகேசு - R.D.S தலைவர்

திரு. பீந். வேல்முருகு (வீரக்குட்டி) - R.D.S தலைவர்

திரு. த. நாராயணப்பிள்ளை - R.D.S தலைவர்

திரு. ஆ. மகாலிங்கம் - R.D.S தலைவர்

திரு. சி. சிவகுமாரன் (குணேசன்) - R.D.S தலைவர்

திரு. வே. உருத்திரமுர்த்தி - R.D.S தலைவர்

திரு. சோக்கிரட்டஸ் - R.D.S தலைவர்

திரு. வி. ஆ. மகேந்திரன் - R.D.S தலைவர்

நா.ம. உறுப்பினர்

2002ல் இலங்கை நாடாளுமன்றத்துக்கு மட்மாவட்ட உறுப்பினராக கௌரவ ஞா. கிருஷ்ணப்பிள்ளை அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இவரது காலம் குறுகியகாலமாக இருந்தாலும்; பலரால் பேசப்படும் ஒர் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக பழகாமத்திற்குப் பெருமை தந்துள்ளார்.

பஞ்சாயத்துக்குழு

1920ற்கும் 1941ற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட பஞ்சாயத்துக் குழுவில் திரு. தம்பிமுத்து, உடையார் மகன் செல்லையா வாத்தியார் என்பவர் இக்குழுவின் தலைவராக இருந்து பழகாம், மருங்கையடி முன்மாரி, ஊற்றுவாடி, திக்கோடை, நொச்சியடிப்பள்ளம் போன்ற இடங்களில் வாழ்ந்த மக்களின் பிரச்சினைகளை நடுநிலை நின்று சிறப்பான முறையில் தீர்த்து வைத்து பாராட்டினைப் பெற்றார் என அறியமுடிகின்றது.

1927ல் ஆரம்பமான அஞ்சல் சேவை

1927ல் சாவகச்சேரியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டு பழகாமத்தில் திருமணம் செய்து வாழ்ந்த திரு. தம்பையா வாத்தியார் அவர்களினால் அஞ்சல் வினியோக சேவை ஒன்றினை ஆரம்பித்து வைத்து அவரின் வீட்டிலே இருந்து இயங்கியதுடன் பழகாமத்தின் அஞ்சல் நிலையம் ஆரம் பமானது. இதனையடுத்து அஞ்சலக அதிபர் களாக அண்மைக்காலத்தில் இருந்து சேவையாற்றிய, ஆற்றுகின்ற

உப அஞ்சலக அதிபர்களாக

திரு. சி. சிதம்பரப்பிள்ளை

திரு. ச. அருளன்

திரு. ஞா. வேல்முருகு

திரு. செ. சுந்தரம்

திரு. பொ. சுந்தரலிங்கம்.

திருமதி. சோ. கருணா - உதவித்தபால் மாதிபர்

தபால் வினியோகஸ்தர்களாக

திரு. சீ. நாராயணப்பிள்ளை

திரு. கா. பொன்னுத்துரை

திரு. பீற். அமரசிங்கம்

திரு. செ. கணேசன்

திரு. த. திருச்செந்தில்

திரு. மு.அருணாச்சலம்

திரு. க. இராசா

மீன்பிடி கிலாக உத்தியோகஸ்த்தர்கள்

திரு. த. பூபாலப்பிள்ளை (சிதம்பரப்பிள்ளை) - F.I

திரு. மா. கிருஷ்ணப்பிள்ளை - F.I

திரு. சி. மகேந்திரராசா - F.I

விவசாயப் போதனா மூச்சியர்களாக

திரு. சி. சோமகுரியம் - A.I

திரு. மா. நித்தியானந்தம் - A.I

திரு. வி. விங்கேஸ்வரன் - A.I

திருப்பழகாம் - ஒரு சுறுக்க வரலாறு

திரு. வி. பேரின்பராசா - A.I

திரு. கா. அரசரெத்தினம் - A.I

திரு. த. மேகராசன் - A.I

திரு. க. கருணாகரன் - A.I

கி. போ. சபையில்

1956 காலப்பகுதியில் முதன் முதல் ஈஸ்ரன் பஸ்கம்பனியில் ஓர் கண்டக்டராகச் சேர்ந்து 1958ல் ஏதோ ஓர் காரணத்தினால் இடைநிறுத்தப்பட்டவர் திரு. செ. சிவராசா (சொக்கன்) இதன்பின் 1967ல் இலங்கைப் போக்குவரத்து சபையில் ஓர் சாரதியாக திரு. சி. வேல்முருகு சாரதி பஸ் சாரதி நிலவாகனம் சாரதி பயிற்சியாளர் எனச் சேர்ந்து கடமை செய்தார். இவரது காலம் 1967-1999. இதன் பின் கண்டக்டராக திரு. க. சாந்தகுணம் அவர்கள் கண்டக்டர் சாலை, உதவிமேலாளர் சாலை, மேலாளர் இவரது காலம் 1969-2004 என நினைக்கின்றேன். இதன்பின்

திரு. ஞா. கிருஷ்ணப்பிள்ளை - சாரதி

திரு. க. கிருஷ்ணப்பிள்ளை - சாரதி

திரு. தெ. புண்ணியன் - சாரதி

திரு. தா. சிங்கன் - சாரதி

திரு. சி. அரசரெத்தினம் - சாரதி

திரு. நா. கருணா - சாரதி

திரு. ஞா. பரமானந்தம் - கண்டக்டர்

திரு. இரா. ரஞ்சன் - கண்டக்டர்

திரு. க. இரா. சேந்திரன் - கண்டக்டர்

திரு. க. யோககுமார் - கண்டக்டர்

திரு. த. தயாநாதன் - கண்டக்டர்

திரு. க. உருத்திரமுர்த்தி - கண்டக்டர்

திரு. ச. இரத்தினகுமார் - கண்டக்டர்

திரு. சா. விஜயன் வெற்றிப்பீற்றர்

திரு. ந. சுந்தரவிங்கம் - மெக்கானிக்

திரு. க. பாஸ்கரன் - S.K.

1964 காலப்பகுதியிலே பழகாமத்திற்கு பஸ் சேவை கி.போ. சபையினரால் தொடங்கியது

சமூர்த்து உத்தியோகஸ்தர்கள்

1. திருமதி. குணவதி கந்தசாமி
2. திருமதி. விஷயலெட்சுமி உதயகுமார்
3. திருமதி. திருமஞ்சனம் சிவானந்தம்
4. திருமதி. நிதியா நாகராஜா
5. திருமதி. சியாமளா தேவிசன் முகராசா
6. திருமதி. மதிவதனி இளங்கோ
7. திருமதி. க. வல்லாம்பிகை
8. திருமதி. வனகேஸ்வரி சத்தியநாதன்
9. திருமதி. சேந்தோசா கனகசபை
10. திரு. இரா. சிற்றின்பாம்
11. திரு. சா. ரவிந்திரராசா
12. திரு. க. பேரின்பராசா
13. திருமதி. கிருஷ்ண ரஜனிலோகதாசன்
14. செல்வி. புனிதா வேல்முருகு
15. திரு. அ. ரவிந்திரராசா
16. திரு. த. திருக்கணேஸ்
17. திரு. க. முத்துராசா
18. திரு. இ. கோபாலகிருஷ்ணன்
19. திரு. இ. செல்வநாயகம்
20. திரு. க. கனகநாயகம்
21. திருமதி. கணேஸ்வரராஜனி தட்சணா முர்த்தி
22. திருமதி. துலாம்பிகை ஞானசேகரம்.

வங்கி துறைசார் நிருவாகிகள்

- திரு. பொன் பேரின்பராசா B.A. மேலாளர் இவர்பழகாமத்தின் முதன்மை B.A. பட்டதாரியும்; வங்கி மேலாளருமாவார்
- திரு. த. இராசா மேலாளர் (சற்குணராசா)
- திரு. த. கணபதிப்பிள்ளை
- திரு. கி. சிவலோகநாதன் மத்தியவங்கி
- திரு. வே. தட்சணாமுர்த்தி
- திரு. சோ.கோபாலப்பிள்ளை
- திரு. த. சிவயோகநாதன்

திருப்பழகாம் - ஒரு சுறுக்க வரலாறு

கணக்காளர்கள்

திரு. கு. ஆறுமுகம்

திரு. மு. சிவநேசன்

திரு. வே. உதயகுமார்

திரு. தி. புத்தகரன்

வின்னானிகள்

திருமதி. கை. சிவகலா - ஒஸ்ரேலியா

திரு. ஆ. திருமாவளவன் - அமெரிக்கா

விரிவரையாளர்கள்

திரு. க. மகாலிங்கசிவம் Bsc, M.A

திருமதி புனிதா பிழேமானந்தம் - Bsc, Msc, Phd

செல்வன் த. சேரலாதன் - B.A (HONS)

சேர்வையர்கள்

திரு. மு. சிவயோகநாதன் - சேர்வையர்

திரு. ச. பாக்கியநாதன் - சேர்வையர்

சட்டம்

திருமதி கை. சுகுந்தலா

தற்காப்புக் கலைஞர்கள்

திரு. க. வேலுப்பிள்ளை பொட்டாத்தையின் - சிலம்பம்

திரு. வே. சின்னத்தம்பி - சிலம்பம், நரம்பியல்

திரு. த. கந்தப்பன் - சிலம்பம்

திரு. சா. அரசரெத்தினம் - நேசிலர் (ஒவசியர்)

திரு. நா. கந்தசாமி - நேசிலர் (அதிபர்)

திரு. பூ. தருமலிங்கம் - சிலம்பம், வாள்வீச்சு

திரு. வி. பத்மநாதன் - கறாட்டி

திரு. வே. கருணாநிதி - கறாட்டி (பேராசிரியர்)

திரு. வே. சிற்றரகு - கறாட்டி (சினி படப்பிடிப்பாளர்)

திருப்பூர்காம் - ஒரு சுறுக்க வரலாறு

பதிவாளர்களான நொத்தாரிஸ், தோம்புதோர்

கி. பி. 1600 காலப்பகுதியிலே காணிப்பதிவாளராக பழகாமத்து மகன் ஒருவர் இருந்துள்ளார். இவரது பெயரைத் திட்டவட்டமாகச் சொல்ல முடியாவிட்டாலும்; இங்கு இக்காலப் பகுதியில் ஒருவர் இருந்தார் என்பதற்கான ஆதாரம் வரலாற்றில் உண்டு. இதன்பின்
 திரு. ந. கதிரேசப்பிள்ளை - நொத்தாரிஸ்
 திரு. க. தம்பாப்பிள்ளை - நொத்தாரிஸ் ஆகியோராவர்.

தோம்புதோர்

திரு. த. மாசிலாமணி - தோம்புதோர்

திரு. ரெ. குமாரசாமி - தோம்புதோர்

திருமதி. வேலுப்பிள்ளை ஆகியோராவர்

கெளரவ நீதிவான்கள்

திரு. சி. ஞானமுத்து - மரணவிசாரணை நீதிவான்

திரு. பூ. காரளசிங்கம் - மரணவிசாரணை நீதிவான்

திரு. அ. நவரெத்தினராசா - சமாதான நீதிவான்

திரு. பூ. காராளசிங்கம் - சமாதான நீதிவான்

தேசத்துவன்னிமை தான்தோன்றீஸ்வர ஆலயம்

கெளரவ. விநாசித்தம்பி உடையார் - தேசத்து வன்னியனார்

கெளரவ. வி. கணபதிப்பிள்ளை - தே.வ.

கெளரவ. த. வேலுப்பிள்ளை உடையார் - தே.வ.

கெளரவ. த. சதாசிவம் - வாத்தியார் தே.வ.

இவருடனேயே இப்பகுதவி முடிவடைந்து விட்டது.

திருப்பழகாம் - ஒரு சுறுக்க வரலாறு

ஆலயம் படங்கள்

துரோபதையம்மன் ஆலயம்

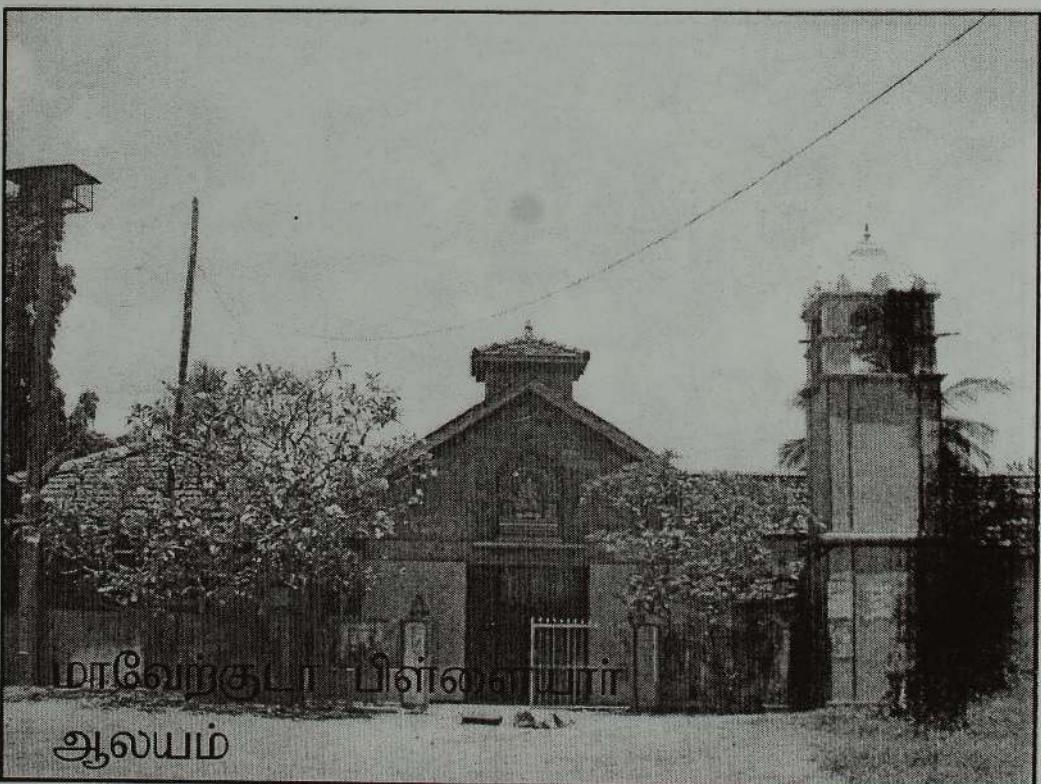

விழிஞ்சு ஆலயம்

மாவேந்குடா பிள்ளையார்
ஆலயம்

மாவேந்குடா பிள்ளையார் ஆலயம்

மாவேந்குடா பிள்ளையார்
ஆலயம்

விவ்ரணு ஆலயம்

வெள்ளிமலை பிள்ளையார்
ஆலயம்

வெள்ளிமலைபிள்ளையார் ஆலயம்

மாரியம்மன் ஆலயம்

மாரியம்மன் ஆலயம்

சித்திர வேலாயுத சுவாமி

சித்திர வேலாயுத சுவாமி

கேணிக்கரைப் பிள்ளையார்

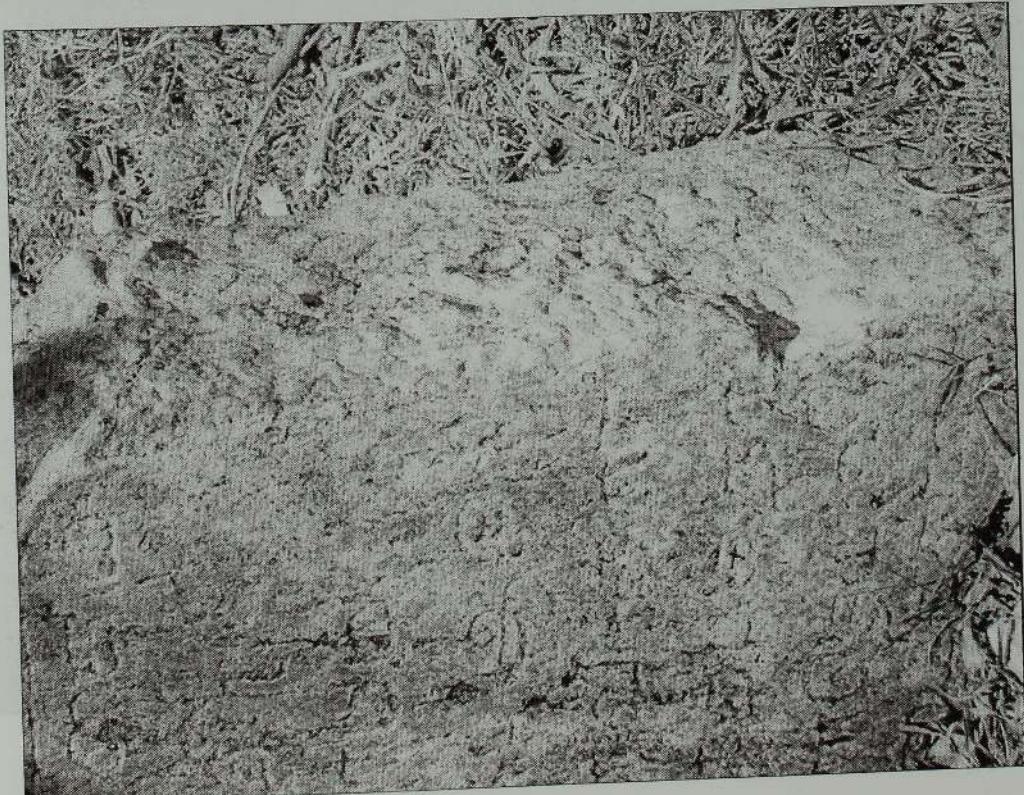
கேணிக்கரைப் பிள்ளையார் ஆலயம்

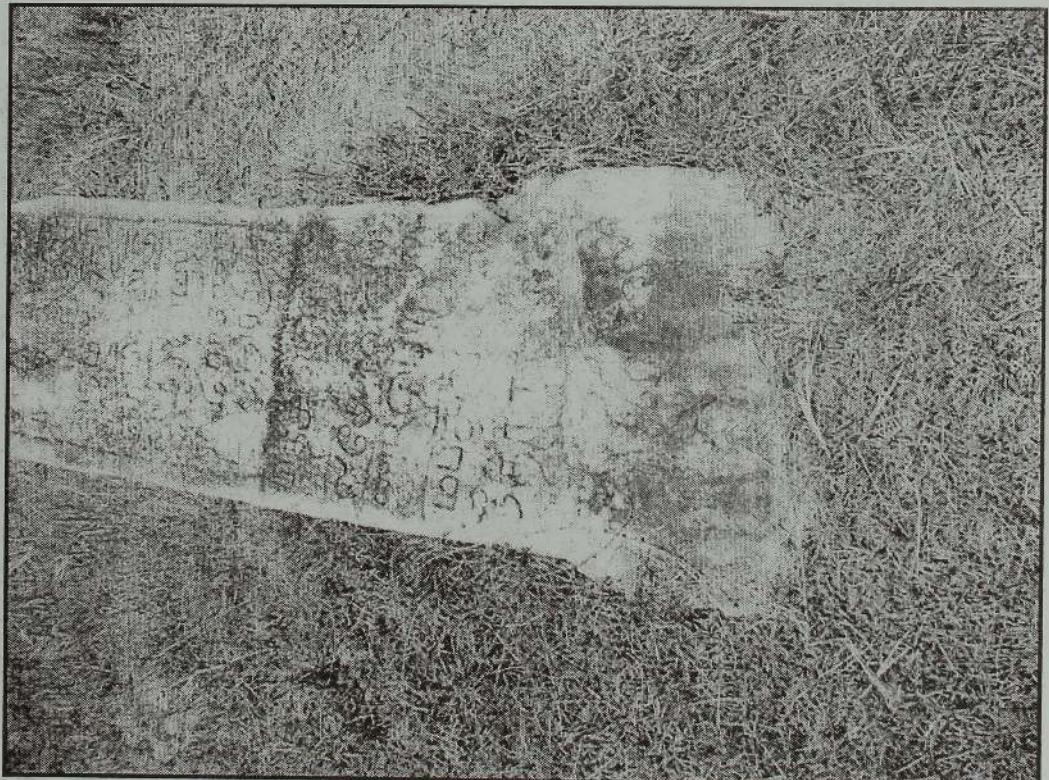
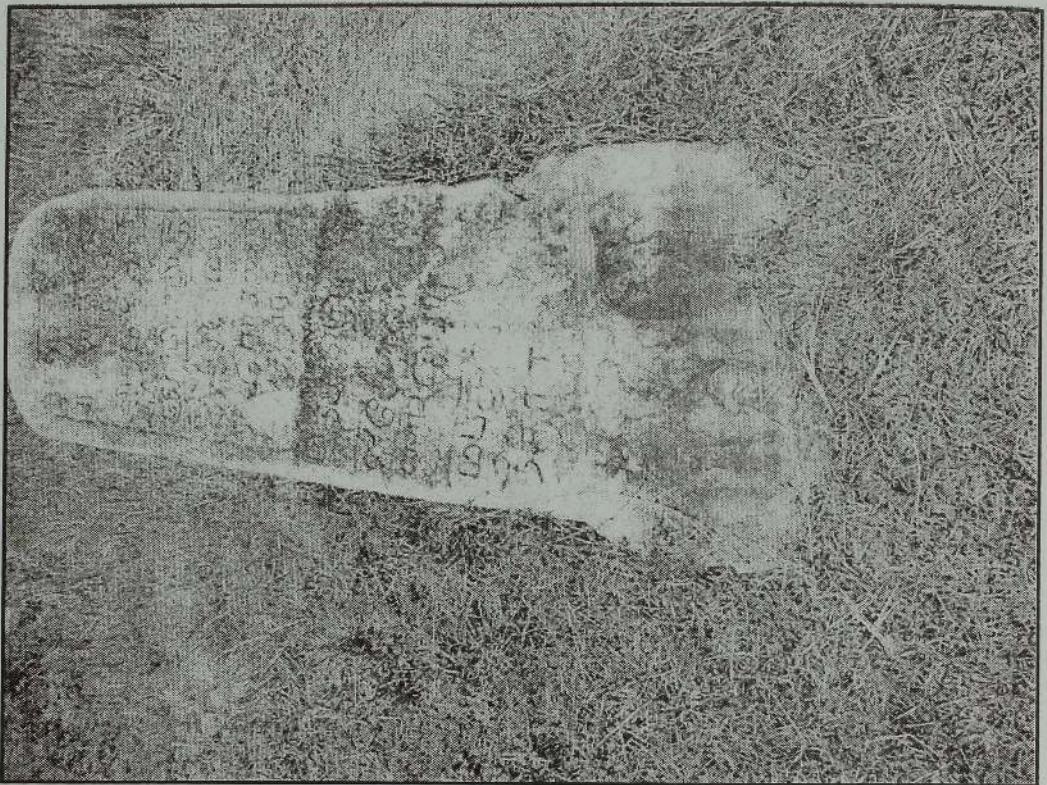

ஏரிக்கரைப் பிள்ளையார்

ஏரிக்கரைப் பிள்ளையார் ஆலயம்

கல்சுவடுகள்

ஆதாரச் சான்றுகள்

1. மகா வம்சம் தரும் இலங்கைச் சரித்திரம் - கலாநிதி க. குணராசா, கமலம் பதிப்பகம், யாழ்ப்பாணம். - 2003
2. மட்டக்களப்பு குகன் குல முக்குகர் வரலாறும், மரபுகளும் - G.சிவசண்முகம் J.P விபுலம் வெளியீடு, மட்டக்களப்பு 2000
3. பண்டைய ஈழம் - வே.க.நடராசா 1970
4. மட்டக்களப்பு வரலாறு ஒரு அறிமுகம் - கவிஞர் வெல்லவூர் கோபால் ஆதவன் அச்சகம், மட்டக்களப்பு 2005
5. மட்டக்களப்பு மான்மியம் வித்துவான் - F.X. நடராசா. மட்மாவட்டக் கலாசரப் பேரவை வெளியீடு, மட்டக்களப்பு 2000
6. ஈழமன்னர் குளக்கோட்டனின் சமய சமுதாயப் பணிகள் - செல்வி க. தங்கேஸ்வரி B.A. மணிமேகலைப் பிரசுரம் தமிழ்நாடு 2003
8. மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தில் இந்துப் பண்பாடு - பதிப்பாசிரியர் கலாநிதி சி.மெளனகுரு, குமரன் அச்சகம் கொழும்பு 2003
9. மாகோன் வரலாறு - செல்வி.க. தங்கேஸ்வரி B.A. (தொல்) சிறப்பு அன்பு வெளியீடு, ஆரையம்பதி, மட்டக்களப்பு 1995
10. மட்டக்களப்பு மாநிலத்தின் பண்டைய வரலாற்று அடிச்சவடுகள்- கலாநிதி க.தா. செல்வராசகோபால் ஜீவன் பதிப்பகம், ரொறண்டோ. கன்டா 2005
11. மட்டக்களப்புத் தமிழகம் வித்துவான் வி.சீ.கந்தையா எக்ஸில் வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம் 1964.
12. வளையாபதி நாட்டு வளம் (ஜம்பெருங்காப்பியங்களில் ஒன்று)
13. பறாளை விநாயகர் பள்ளு - சின்னத்தம்பிப் புலவர்
14. திருக்குறள்
15. கப்பலோட்டிய செக்கிழுத்த செம்மல் வ.உ.சி.(ஸமவேந்தன்) மு.பா.உ.. மெய்கண்டான் அச்சகம், கொழும்பு 1962
16. உருவங்கள் மானிடராய் ஆ.மு.சி.வேலழகன் இளவழகள் பதிப்பகம் சென்னை, தமிழ்நாடு 1993
17. விழியும் வழியும் ஆ.மு.சி.வேலழகன் பார்க்கர் பிறிண்டஸ் வெளியீடு, சென்னை, தமிழ்நாடு 2001

வரைபடங்கள், புகைப்படங்கள், தரவுகள் தந்துதவியோர்

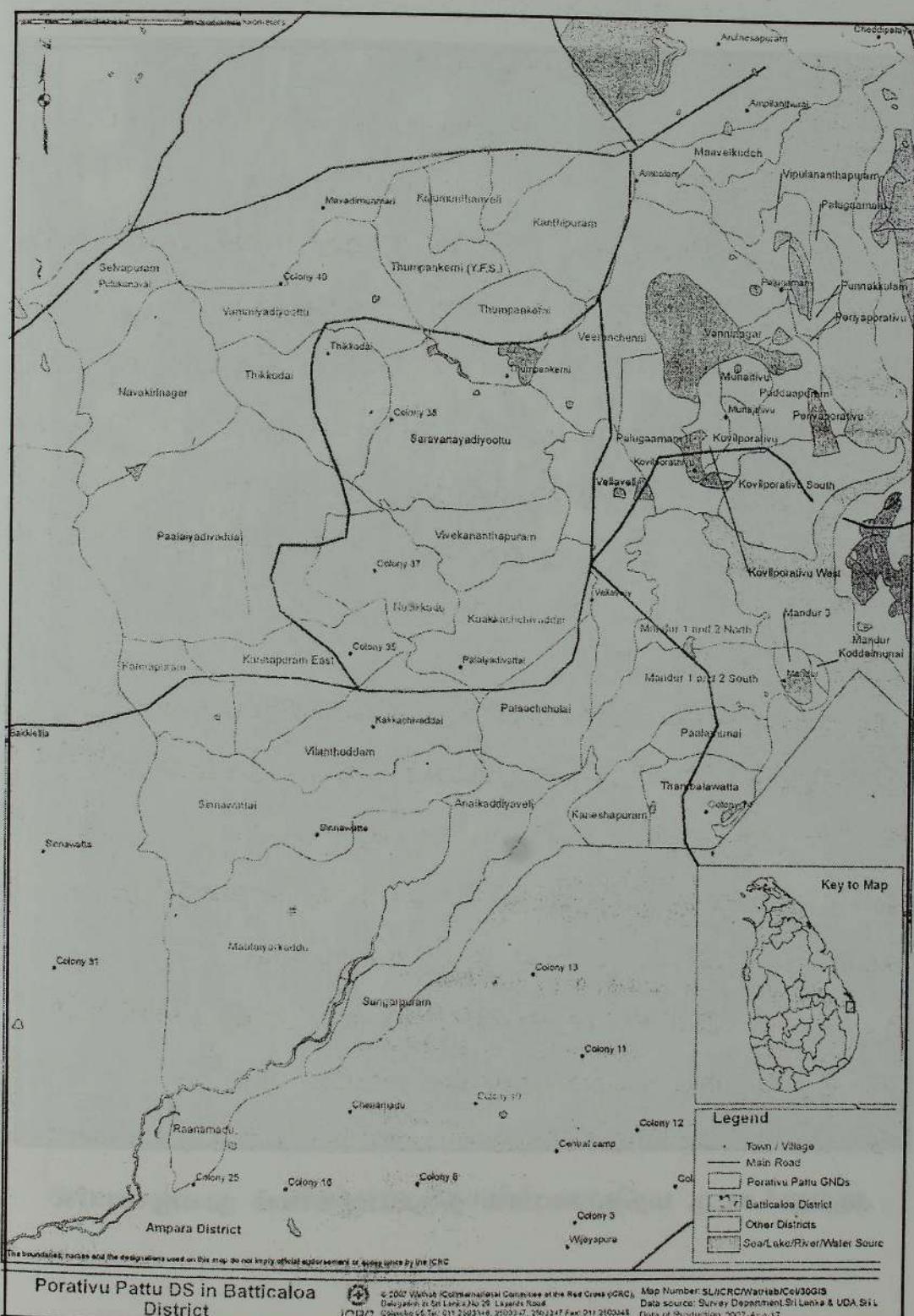
1. திரு. கருணாகரன் உதவித் திட்டமிடல் பணிப்பாளர் அவர்கள் கச்சேரி, மட்டக்களப்பு.
2. திரு. கு. தவப்பிரகாசம் உப பீடாதிபதி அவர்கள் கல்வியியற் கல்லூரி, தாழங்குடா, மட்டக்களப்பு.
3. திரு. சா. செல்வநாயகம் எழுதுவினைஞர், நீர்ப்பாசனத் தினைக்களம், கல்லடி, மட்டக்களப்பு.
4. திரு. த. குணரெத்தினம், எழுதுவினைஞர், நீர்ப்பாசனத்தினைக்களம், கல்லடி, மட்டக்களப்பு.
5. திரு. அன்பழகன் குருஸ் M.A. உள்ளுராட்சி உதவி ஆணையாளர் செயலக உயர் அதிகாரி அவர்கள் கல்லடி, மட்டக்களப்பு.
6. திரு. ஆ. பிரபாகரன் கலாசார உத்தியோகஸ்தர், பிரதேச செயலகம் வெல்லாவெளி.
7. திரு. சி.முருகேச அதிபர் அவர்கள், கண்டுமணி மகாவித்தியாலயம், திருப்பழகாமம்.
8. செயலாளர் பிரதேச சபை, திருப்பழகாமம்.
9. திருமதி. தனலெட்சுமி (ஜீவி.) சந்தரலிங்கம், எழுதுவினைஞர் அவர்கள், பொதுமருத்துவமனை, மட்டக்களப்பு.
10. திரு. க. பிரபாகரன் M.A. ஆசிரியர் அவர்கள் களுவாஞ்சிகுடி.
11. திரு. ச. உதயகுமார் அதிபர் அவர்கள் 40ம் கிராமம்.
12. திரு. க. புவீந்திரன் B.Com. ஆசிரியர் அவர்கள் திக்கோடை.
13. திரு. கு. ஆறுமுகம் கணக்காளர் அவர்கள் பொதுமருத்துவமனை (ஓய்வு பெற்ற) மட்டக்களப்பு.
14. திரு. வை.சி.தெய்வநாயகம் வண்ணக்கர் அவர்கள் திருப்பழகாமம். (தெய்வப்போடி)
15. திரு. வே.சிந்தாத்துரை வண்ணக்கர் அவர்கள் திருப்பழகாமம்.

திருப்பழகாம் - ஒரு சுறுக்க வரலாறு

16. திரு. க.கந்தசாமி (அசூரகேது) அவர்கள் திருப்பழகாம்.
17. திரு. வே.ஆறுமுகம் ஆசிரியர், வைத்தியர் அவர்கள் திருப்பழகாம்.
18. திரு. க.சந்திரகுமார் ஆசிரியர் அவர்கள் திருப்பழகாம்.
19. திரு. சா.கணகரெத்தினம் அவர்கள் திமிலைதீவு, மட்டக்களப்பு.
20. திரு. க.சுப்பிரமணியம் அவர்கள் திருப்பழகாம். (க. சுக்குறன்)
21. திரு. த.சிவயோகநாதன் அவர்கள் இலங்கை வங்கி, கனவாஞ்சிகுடி.
22. திரு. த.அழகரெத்தினம் அவர்கள் இலங்கை வங்கி மட்டக்களப்பு.
23. திருமதி. கோமளா இராசரெத்தினம் அவர்கள் திருப்பழகாம் - 01.
24. திருமதி வள்ளியம்மை ஆறுமுகம் அவர்கள் திருப்பழகாம் - 02.
25. திருமதி சக்தி ஆறுமுகம் அவர்கள் திருப்பழகாம் - 01.
26. திருமதி மணோன் கமலநாதன் அவர்கள் திருப்பழகாம். - 02
27. திருமதி விஷயகுமாரி தருமரெத்தினம் அவர்கள் திருப்பழகாம் - 01.
28. திருமதி ஜெயசித்திரா அருளன் அவர்கள் திருப்பழகாம்.
29. திருமதி. கிழேஸிதவராசா அவர்கள் - திருப்பழகாம் - 01
30. திரு. மா. சிவராசா அவர்கள் திருப்பழகாம் - 01
31. திரு. பூ.தருமலிங்கம் ஓடாவியார் அவர்கள் கனவாஞ்சிகுடி.
32. திரு. ச.தவராசா அவர்கள் திருப்பழகாம் - 01
33. திருமதி. இலட்சுமி கிருபைராசா அவர்கள் திருப்பழகாம் - 01
34. திருமதி. வே. தவமலர் அவர்கள் திருப்பழகாம் - 01
35. திரு. க. இராசரெத்தினம் (தியாகராசா) அவர்கள் திருப்பழகாம் - 01

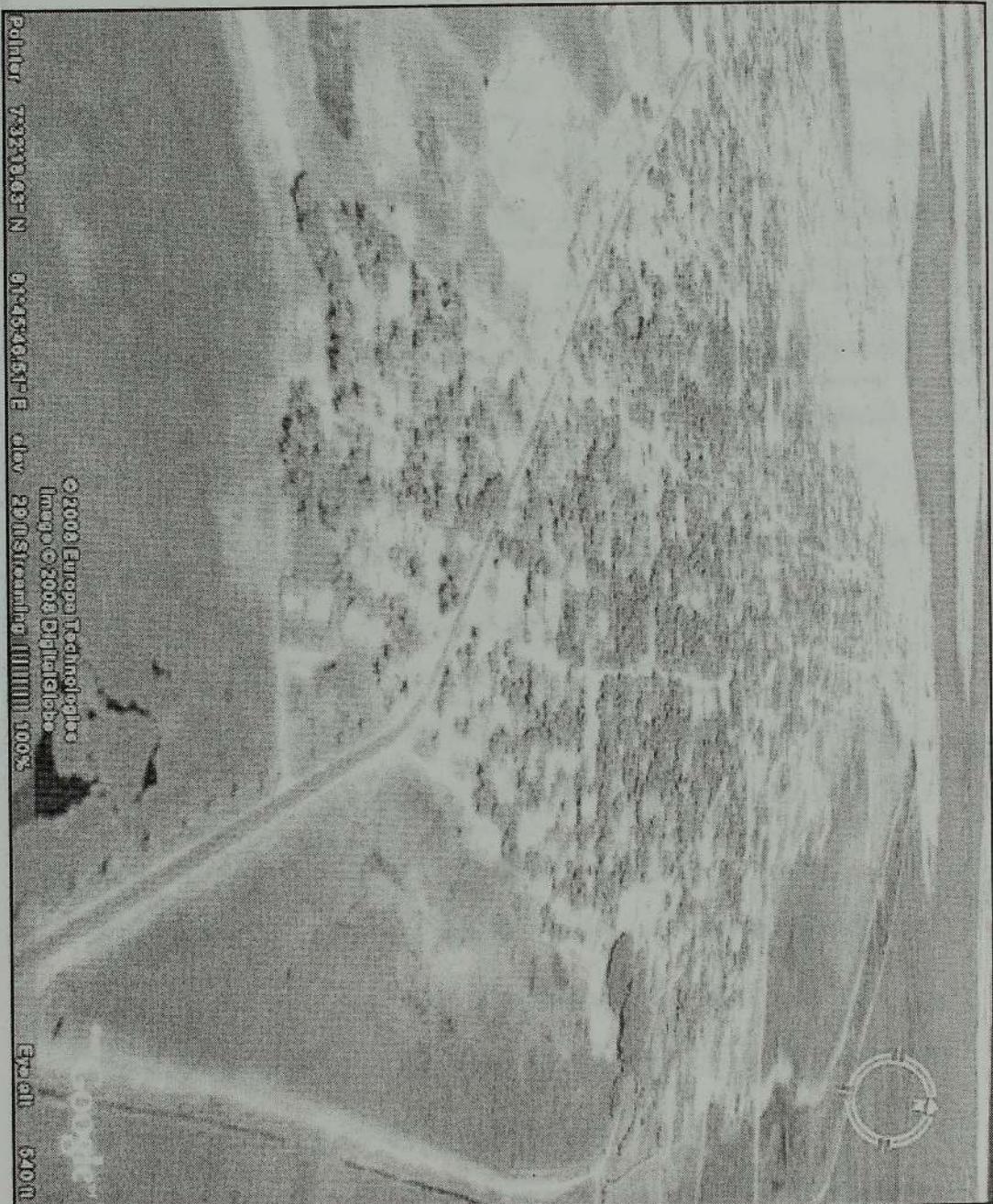

தரைத்தோற்றப் படங்கள்

© 2002 Vanuatu Committee National Committee of the Red Cross (ICRC)
Decauville 21, Colombo 2, No 28, Lepakse Road
Colombo 5, Tel: 011 2563348, 2553347, Fax: 011 2553345

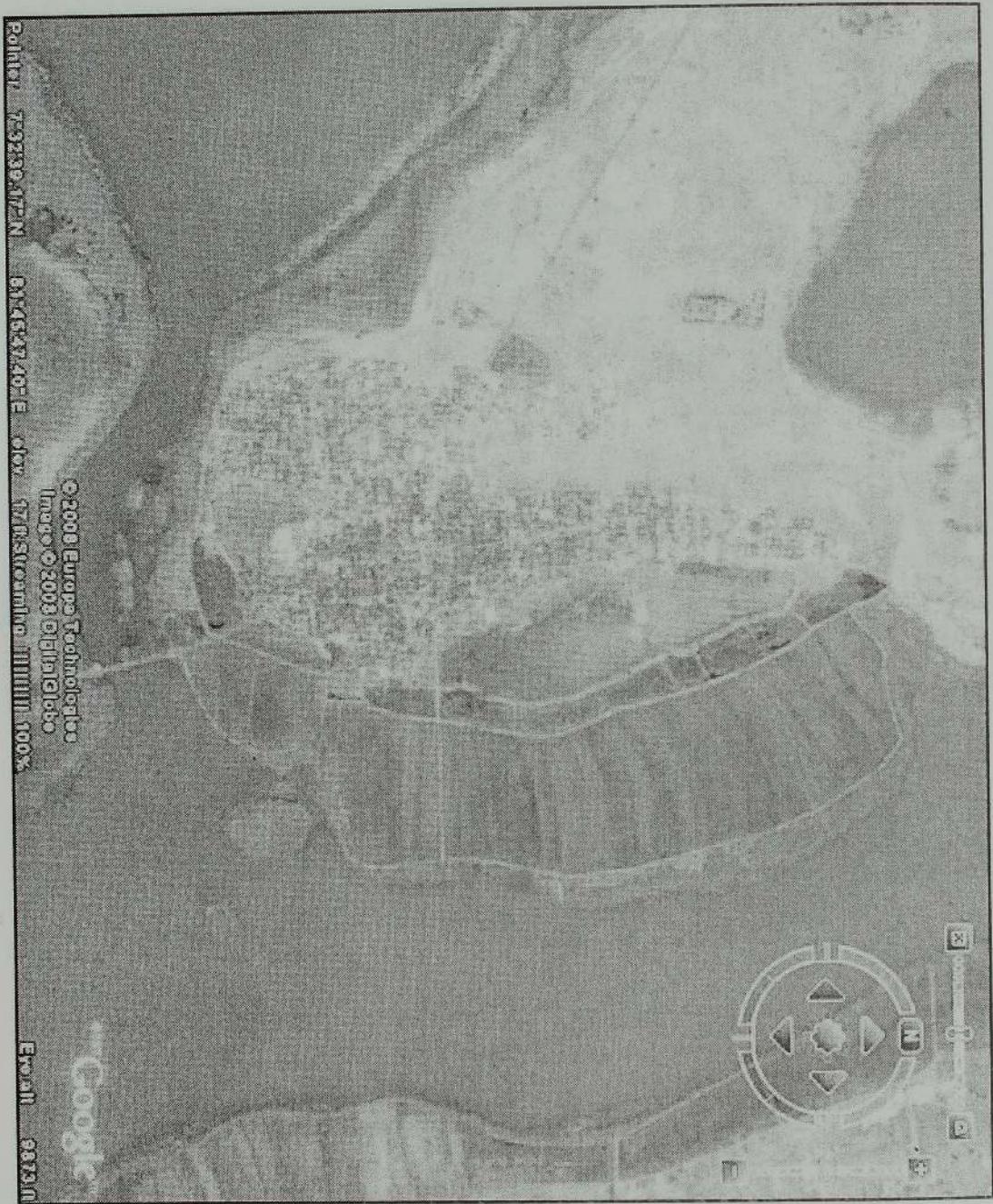
Map Number: SL/ICRC/Vanniab/CeU30G15
Data source: Survey Department, Sri Lanka & UDA, SL
Date of Production: 2007-Aug-17

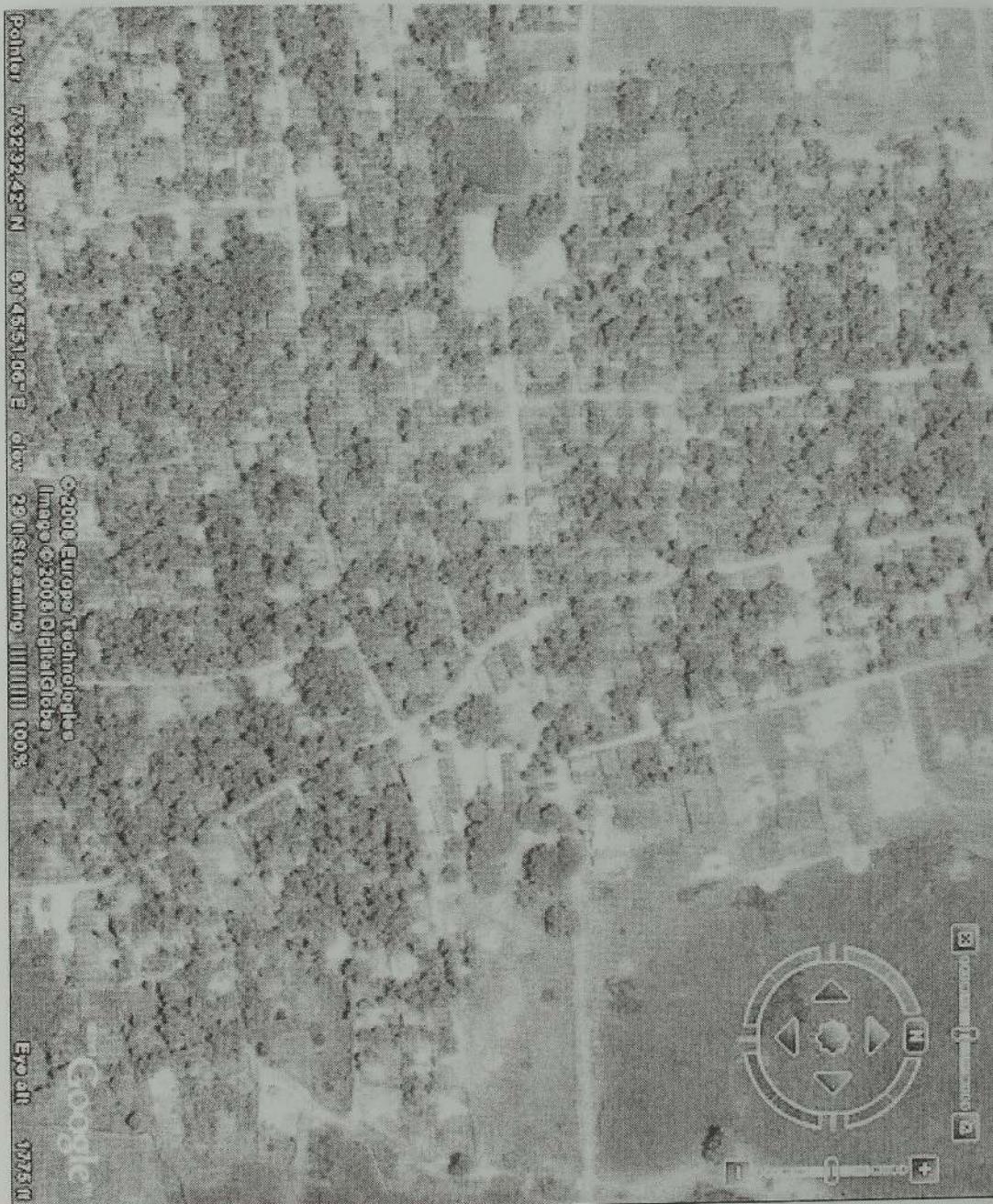
ஆற்றுக்கட்டு மது ஊடாக திருப்பழகாம் நூழவாயில்

விவ்ஞா கோயில் பகுதி

திருப்பழகாமம் உள்ளிட வயல்கள், ஆறுகள் உள்ள பகுதி

திருப்பழகாமத்தின் பெரும்பகுதி

திருப்பழகாமத்தின் முழுமையான பகுதி

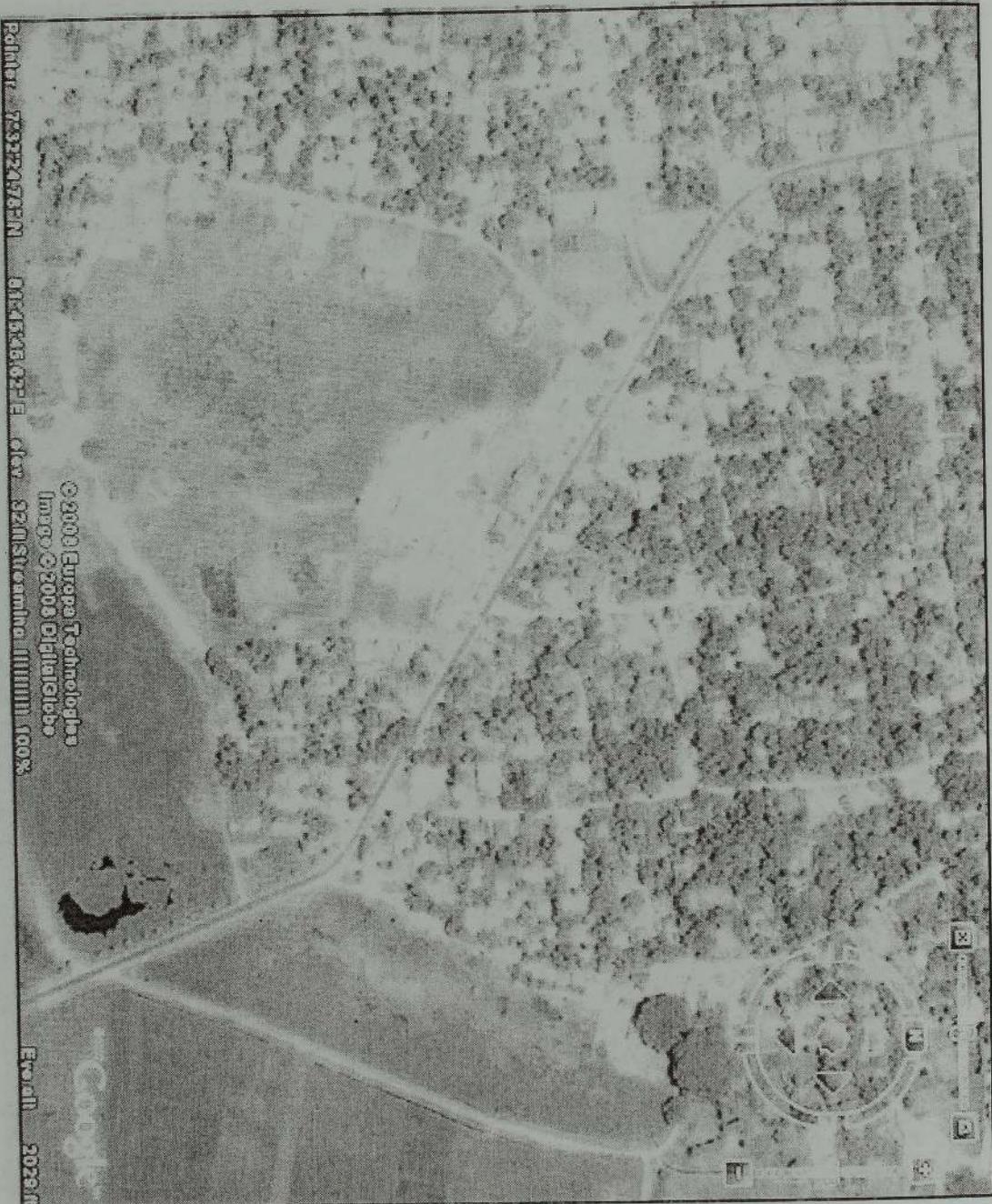
Pointer 73221.96°N

81°45'38.40"E elev 1903.36m

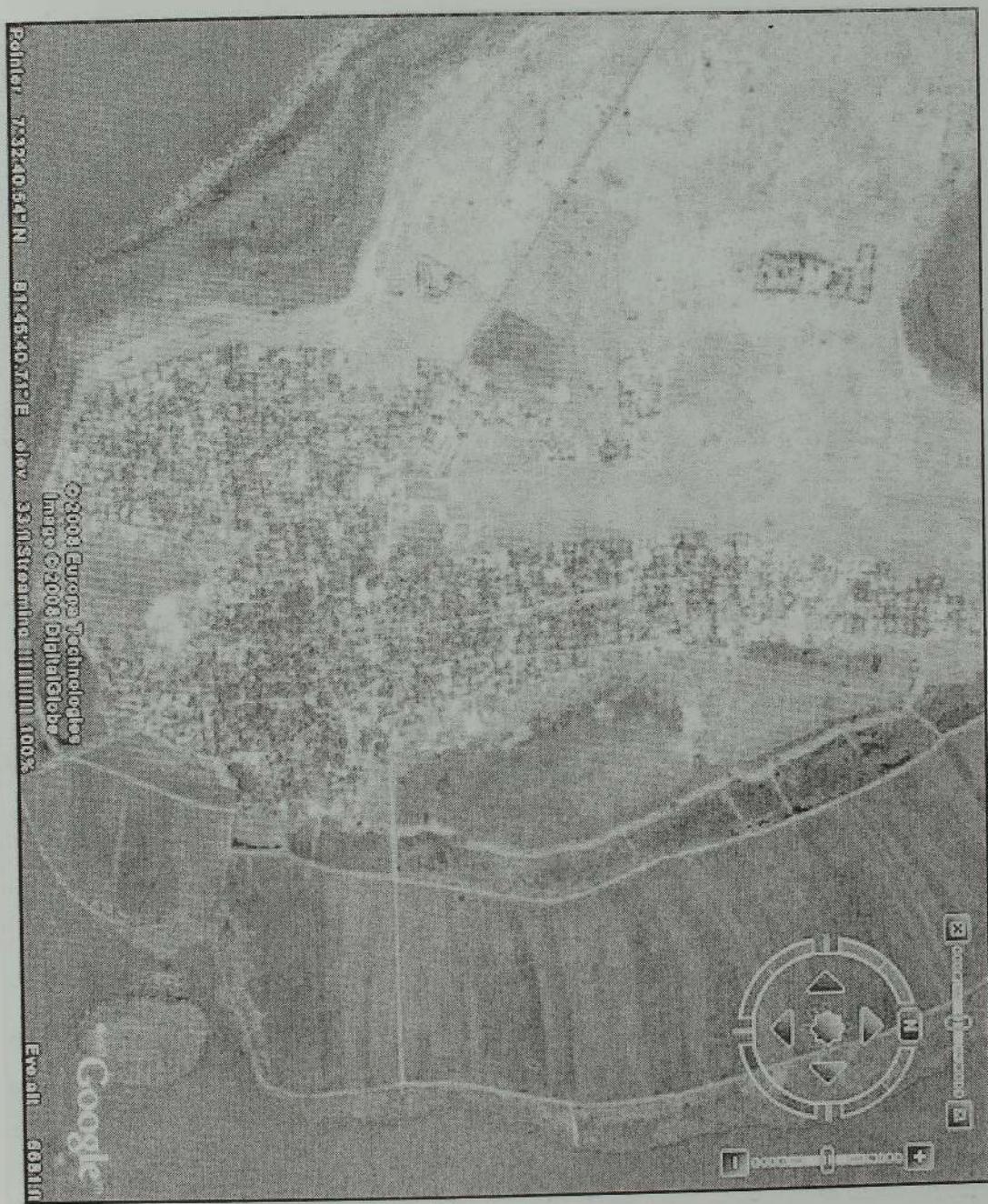
©2009 Esri and its partners.
Image ©2009 DigitalGlobe
Streaming 100%

Esri
1903.36m

திருப்பழகாமத்தின் மையப்பகுதியும் கண்டு மாவித்தியாலயம்
அமைந்துள்ள பகுதியும்

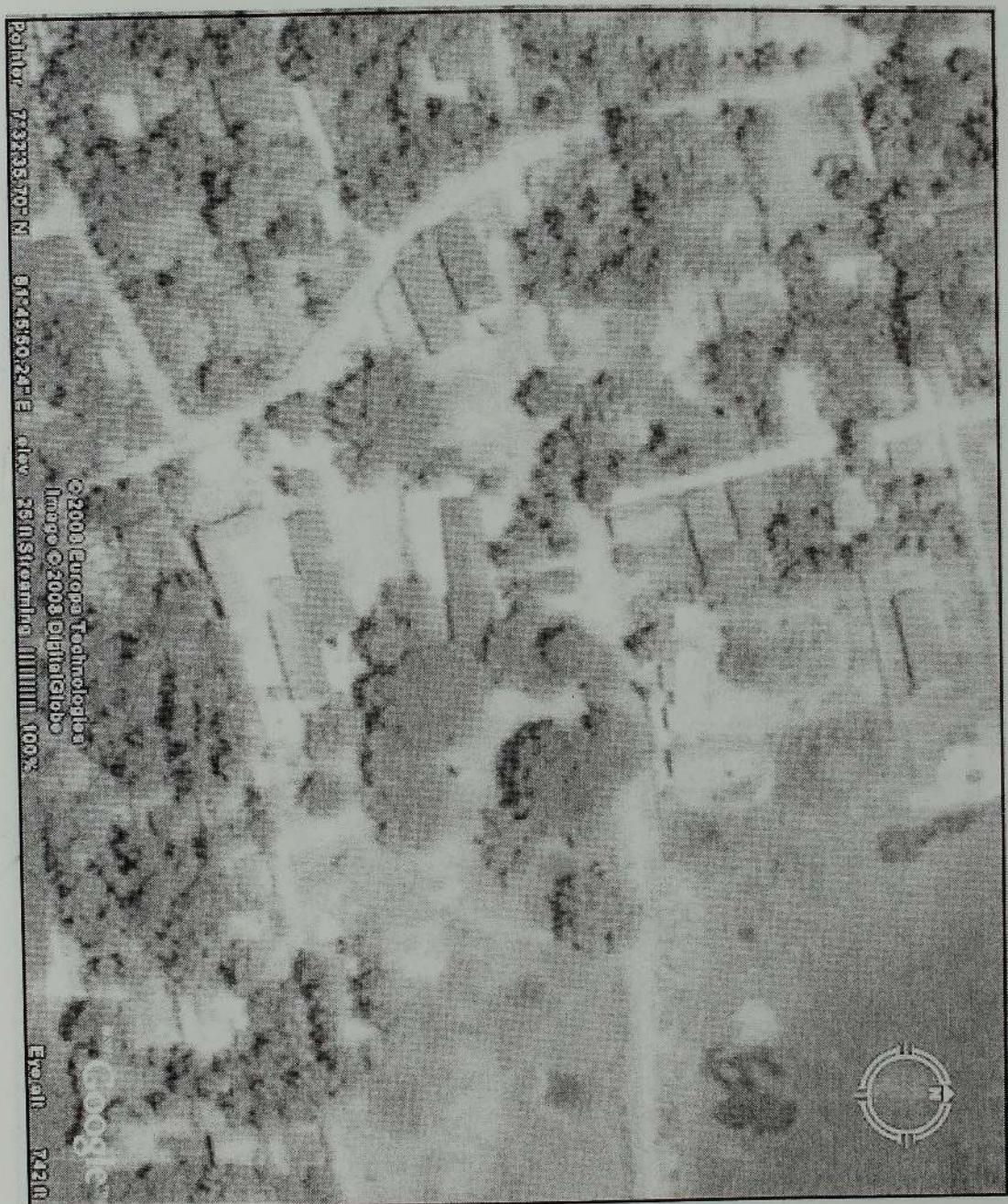
திருப்பழகாமத்தின் விசாய விஸ்தரிப்புச் செயலகம், விவ்ணு
கோயில் உள்ளிட்ட பகுதி

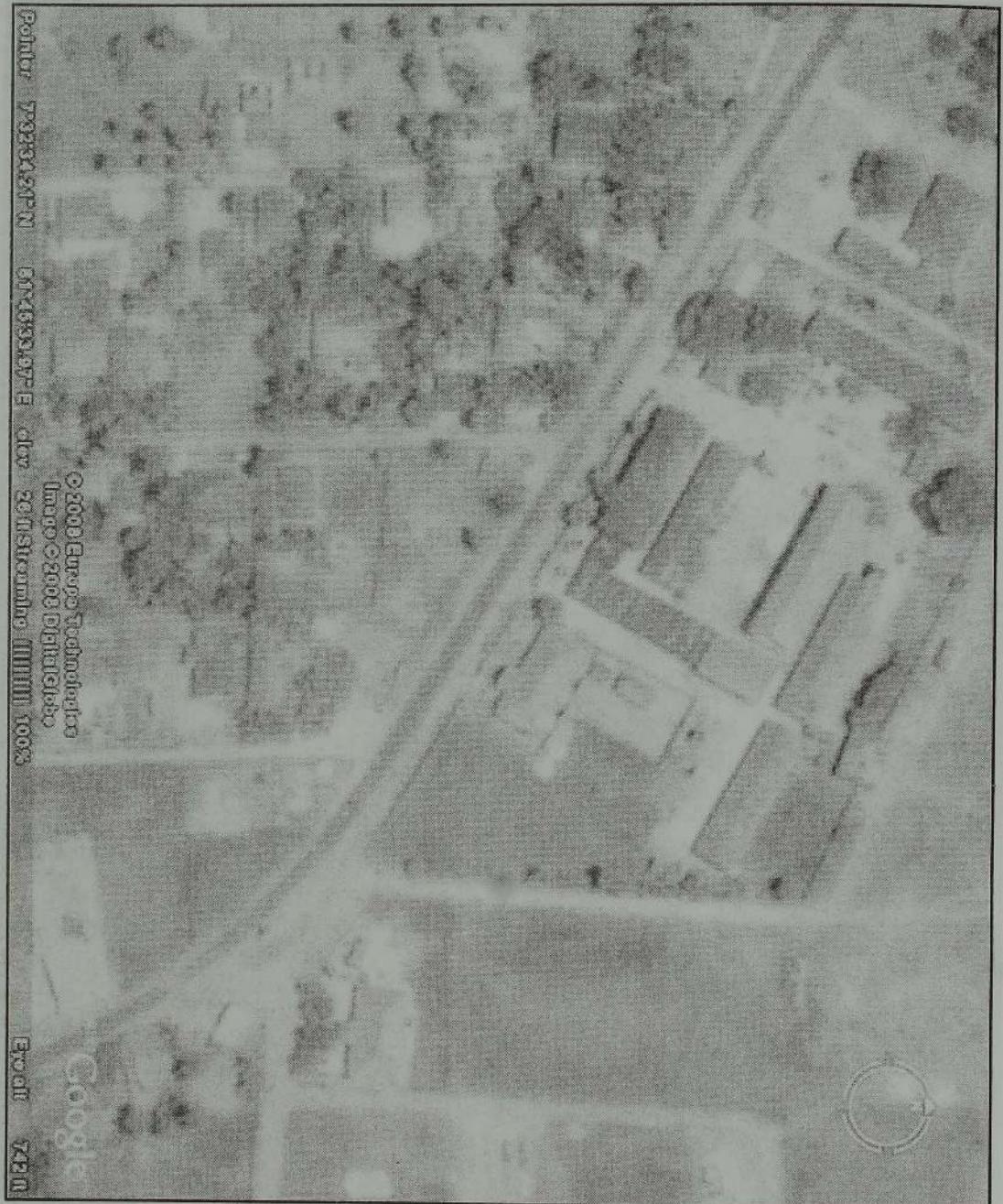
திருப்பழகாமம் முழுமையும், வயல்கள், குளங்கள்
அடங்கலன் பகுதி

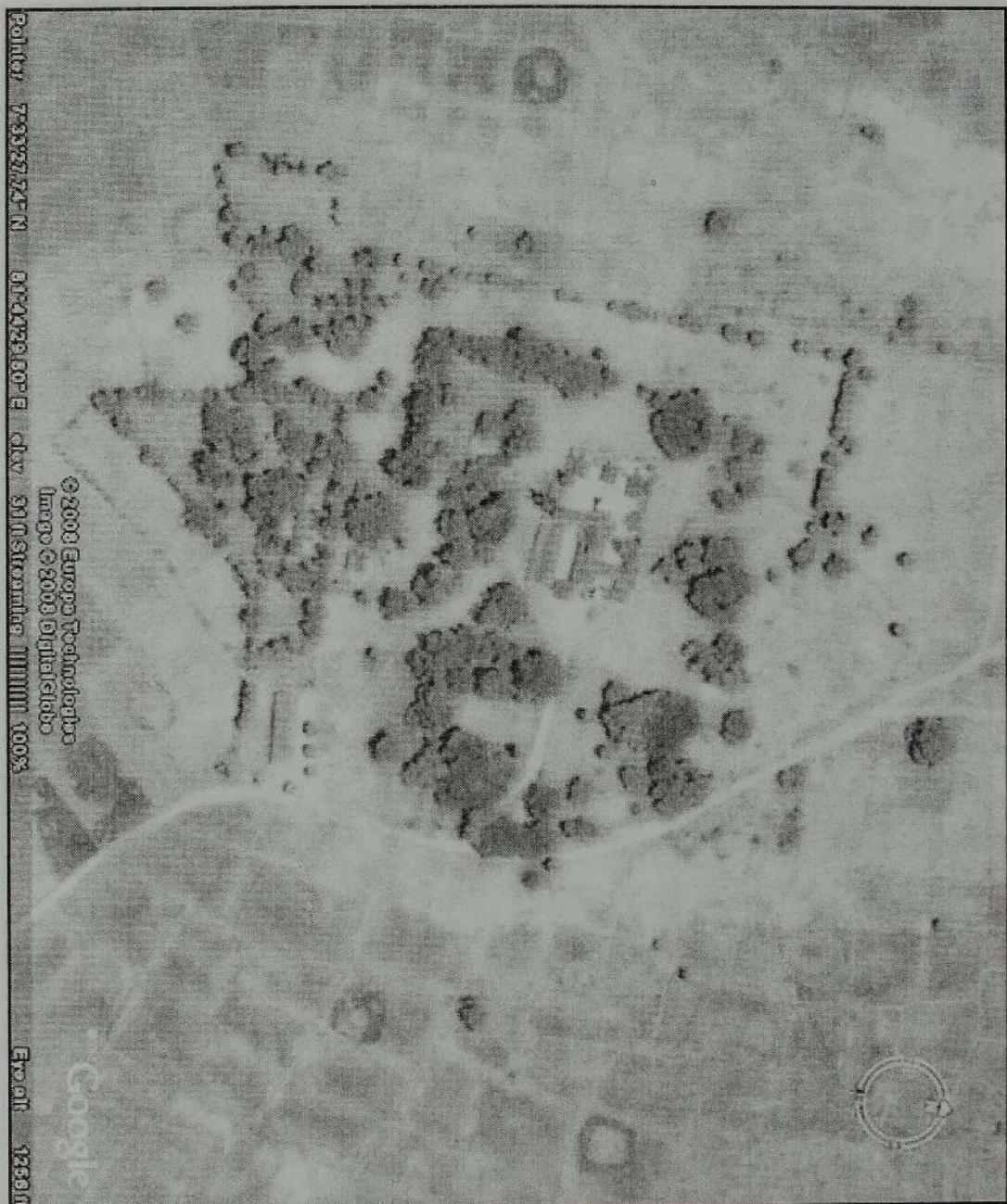
திருப்பழகாமத்தின் சிவன் கோயில், வைரவர் கோயில்
உள்ளட்ட பகுதி

திருப்பழகாம திவரளபதி யம்மன் ஆலயம் பகுதி

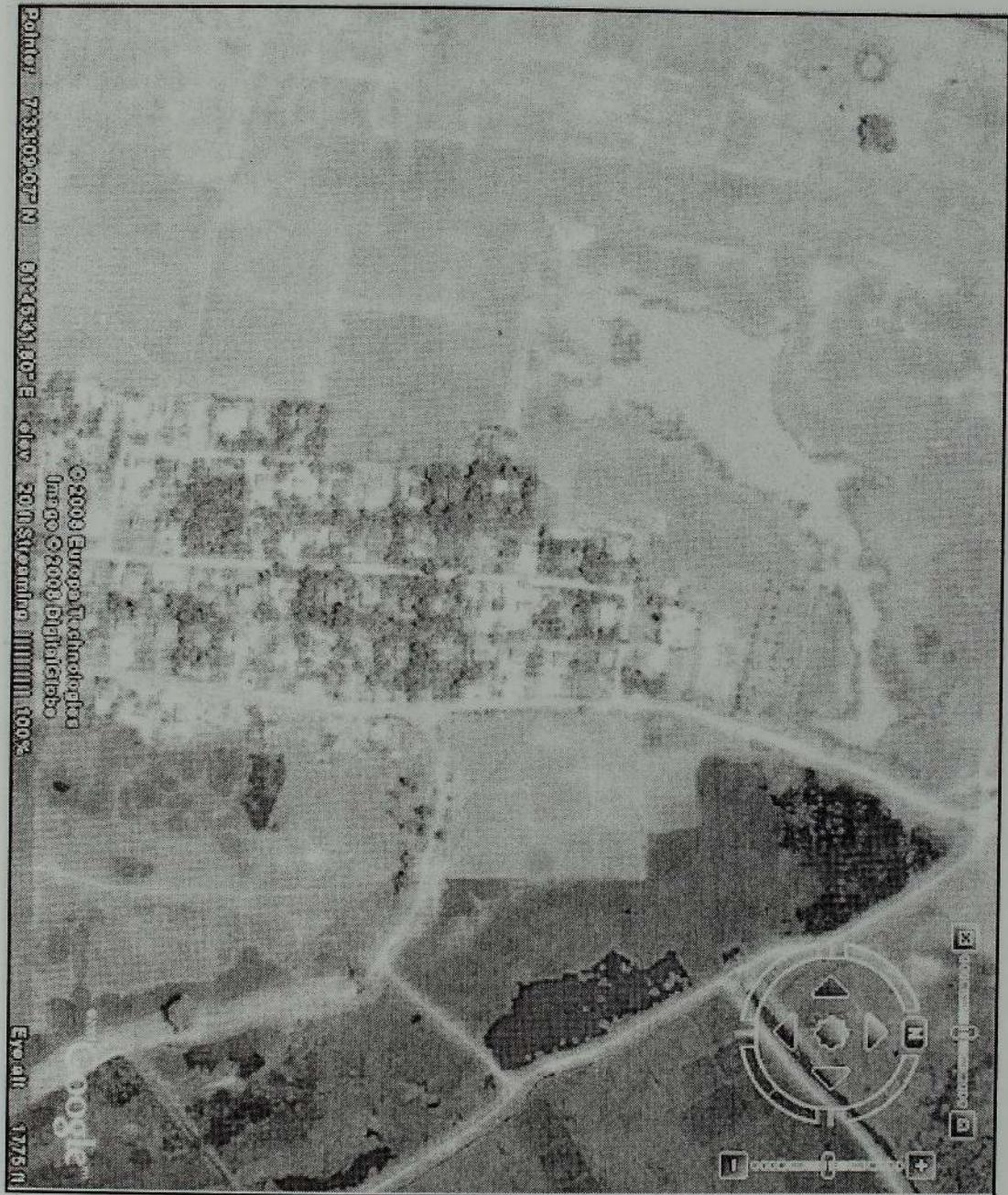
திருப்பழகாமல் ஆற்றுக்கட்டு மதகடியில் இருந்து
அம்பிளாந்துறை ஊடாகவும், இன்னும் மேற்கே
வயல்களுக்குச் செல்லும் பாதையைக் காட்டும் பகுதி

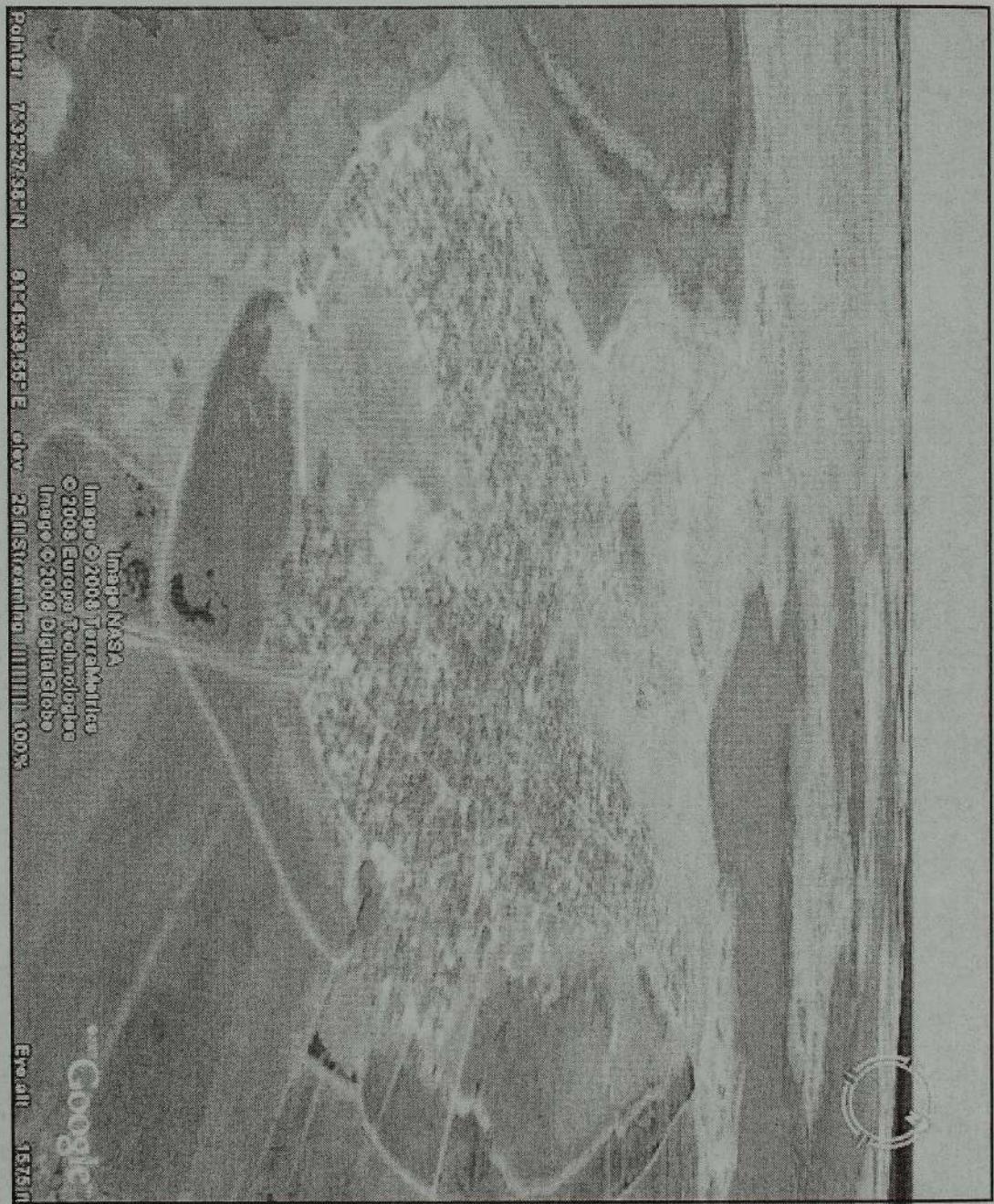
மாவந்தக்குடா கோயில்ப் பகுதி

மாவற்குடா ஊரும், கோயிலும் இணைந்த பகுதி

திருப்பழகாமம் வள்ளவர்மேடு ஏரிக்கரைப் பிள்ளையார்
கோயில் உள்ளிட்ட பகுதி

திருப்பழகாமம் வெள்ளிமலைப்பிள்ளையார் கோயில்
அமைந்திருக்கும் பகுதி

திருப்பழகாமம் உட்பட கிழக்கின் ஒரு பகுதி

நாலாசிரியர்

சி.வேல்முருகு என்ற கியந்பெயர்
கொண்டவர் ஆ.ம.சி.வேலமுருகன்.

மட்களப்பு திருப்பழகாமத்தில்
பிறந்து தாழ்க்குடாவில் வசித்து
வருபவர்.

முத்த படைப்பாளிகளில்
ஒருவர்.

சிறுகதை, கவிதை, நாவல்
கட்டுரை, மூய்வு எனப் பல்வேறு
தளாஸ்களில் எழுதுபவர்.

12 நால்களின் ஆசிரியர்.
அல்டிக் கொள்ளாமல் அமைதியாக
எழுதுவது கிவரின் சிறப்புப் பண்பு.

சாரதியான கிவரின் கிலக்கு
எழுத்துறையில் சாதித்தக
வேண்டும் என்பதை.

'சௌகாந்தன்' கவிதை நாலுக்கு
தேசிய சாகித்திய விருது
பெற்றவர்.

கிவருடைய முங்கிலில்காடு,
சில்லிக்கொடி ஆற்றங்கரை கிரு
நால்கள் கந்திய
பல்கலைக்கழகங்களில் MPhil
பட்டத்திற்காக மூய்வு செய்யப்பட்டவை.

கிந்த 'திருப்பழகாமம் ஒரு சூருக்க வரலாறு'
நாலானது காலத்தின் தெவை கருதி வரும்
ஒரு மூய்வு நால்.

- ஓ.கெ.குணநாதன்